ஸ்ரீ:

திருஞானமுத்திரைக்கோவை எண் 17.

கம்பராமாயணம்

(ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)

கிட்கிந்தா காண்டம்

ஸ்ரீ K. பக்ஷிராஜையங்கார், B. A., B. L.
அட்வகேட், வண்ணார்பேட்டை
பரிசோதித்தது.

பதிப்பாசிரியர்:

பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்
ஆழ்வார்திருநகரி

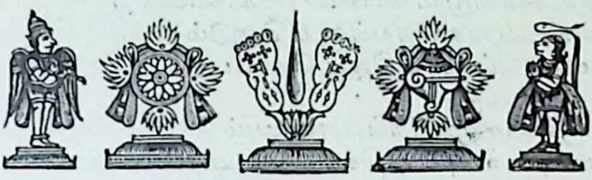
[விலை ரூ. 2—8—0

கிட்கிந்தா காண்டம் படலம் அட்டவணை

ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி கம்பராமாயணம்
காண்டம் 4-க்கு படலம் 75, திரு விருத்தம் 4857.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

கம்பராமாயணம்

கிட்கிந்தா காண்டம்

க. பம்பைவாவிப் படலம்

க மூன்றுரு வெனக்குண மும்மையா முதற்
றோன்றுரு வெவையுமிம் முதல சொல்லுதற்
கேன்றுரு வமைந்தவு மிடையி னின்றவர்
ஊன்றுரு வுணர்வினுக் குணர்வ தாயினான். 3818

உ தேன்படி மலரது செங்கை வெங்கண்மாத்
தான்படி கின்றது தெளிவு சான்றது
மீன்படி மேகமும் படிந்து வீங்குநீர்
வான்படிந் துலகிடைக் கிடந்த மாண்பது. 3819

ங ஈர்ந்தநுண் பளிங்கெனத் தெளிந்த வீர்ம்புனல்
பேர்ந்தொளிர் நவமணி படர்ந்த பித்திகை
சேர்ந்துழிச் சேர்ந்துழி நிறத்தைச் சேர்தலால்
ஓர்ந்துணர் வில்லவ ருள்ள மொப்பது. 3820

ச எற்பட நாகர்த மிருக்கை யீதெனக்
கிற்பதோர் காட்சிய தெனினுங் கீழுறக்
கற்பக மனையவக் கவிஞர் காட்டிய
சொற்பொரு ளாமெனத் தோன்று கின்றது. 3821

ரு காசடை விளங்கிய காட்சித் தாயினு
மாசடை பேதைமை யிடைம யக்கலால்
ஆசடை நல்லுணர் வனைய தாமெனப்
பாசடை வயின்றொறும் பரந்த பண்பது. 3822

௬ குவான்மணற் றடந்தொறும் பவளக் கொம்பிவர்
கவானர சன்னமும் பெடையுங் காண்டலிற்
றவாநெடு வானகந் தயங்கு மீனொடும்
உவாமதி புலப்பில வுதித்த தொப்பது. 3823

௭ ஓதநீ ருலகமு முயிர்கள் யாவையும்
வேதபா ரகரையும் விதிக்க வேட்டநாட்
சீதநீங் குவரியைச் செகுக்கு மாறொரு
காதிகா தலன்றரு கடலி னன்னது. 3824

௮ களநவி லன்னமே முதல கண்ணகன்
றளமலர் புள்ளொலி தழங்க வின்னதோர்
கிளவியென் றறிவருங் கிளர்ச்சித் தாகலின்
வளநகர்க் கூலமே போலு மாண்பது. 3825

௯ அரிமலர்ப் பங்கயத் தன்ன மெங்கணும்
புரிகுழல் புக்கிடம் புகல்கி லாதயாந்
திருமுக நோக்கில மிறந்து தீர்துமென்
றெரியினிற் புகுவபோற் புகுவ தேய்ப்பது. 3826

௰ களிப்படா மனத்தவன் காணிற் கற்பெனுங்
கிளிப்படா மொழியவள் விழியின் கேளெனத்
துளிப்படா நயனங்க டுளிப்பச் சோருமென்
றொளிப்படா வானமே யொதுங்கு மீனது. 3827

௧௧ கழைபடு முத்தமுங் கலுழிக் கார்மத
மழைபடு தரளமு மணியும் வாரிநேர்
இழைபடர்ந் தனையநீ ரருவி யெய்தலாற்
குழைபடு முகத்தியர் கோலம் போல்வது. 3828

௧௨ பொங்குவெங் கடகரி பொருவி னூடலிற்
கங்குலி னெதிர்பொரு கலவிப் பூசலின்
அங்கநொந் தலசிய விலையி னுய்வளை
மங்கையர் வடிவென வருந்து மெய்யது. 3829

௧௩ விண்டொடு நெடுவரைத் தேனும் வேழத்தின்
வண்டுளர் நறுமத மழையு மண்டலால்
உண்டவர் பெருங்களி யுறுவ தோதியர்
தொண்டையங் கனியிதழ்த் துப்பிற் சான்றது. 3830

௧௪ ஆரிய முதலின பதினெண் ணாயசொற்
பூரிய ரொருவழி புகுந்த போன்றன
ஓர்கில கிளவிக ளொன்றொ டொப்பில
சோர்வில விளம்புபுட் டுவன்று கின்றது. 3831

௧௫ தானுயி ருறத்துணை தழுவு பேடையை
ஊனுயிர் பிரிந்தெனப் பிரிந்த வோதிமம்
வானவர் மகளிர்தம் வயங்கு நூபுரத்
தேனுகு மழலையைச் செவியி னோர்ப்பது. 3832

௧௬ ஏறிட லறியமால் வரைநின் றீர்த்திழி
ஆறிடு விரையகி லார மாதியாய்
ஊறிட வொண்ணக ருரைத்த வொண்டளச்
சேறிடு பாணியிற் றிகழ்ந்த தென்பது. 3833

௧௭ *நவ்வி நோக்கிய ரிதழ்நிகர் குமுதத்தி னறுந்தேன்
வவ்வி மாந்தரிற் களிமயக் குறுவன மகரம்
எவ்வ நீங்கிய விறப்பொடு பிறப்பிவை யென்னக்
கவ்வு மீனொடு முழுகின வெழுவன கரண்டம். 3834

௧௮ கவள யானையன் னாற்கந்தக் கடிநறுங் கமலத்
தவளை யீய்கில மாவது செய்துமென் றருளித்
திவள வன்னங்கள் சென்னடை காட்டுவ தேனார்
குவளை காட்டுவ விழியிதழ் காட்டுவ குமுதம். 3835

௧௯ பெய்க லங்களி னிலங்கொளி மருங்கொடும் பிறழ
வைக லும்புனல் குடைபவர் வானர மகளிர்
செய்கை யன்னங்க ளேந்திய சேடிய ரென்னப்
பொய்கை யன்னங்க ளேந்திய பூங்கொம்பு பொலிவ. 3836

௨௰ ஏலு நீர்நிழ லிடையிடை யெறித்தலிற் படிகம்
போலும் வார்புனல் புகுந்துள வாமெனப் பொங்கி
ஆலு மீன்கண மஞ்சின வலமர வஞ்சிக்
கூல மாமரத் திருஞ்சிறை புலர்த்துவ குரண்டம். 3837

௨௧ அங்கொர் பாகத்தி னஞ்சன மணிநிழ லடையப்
பங்கு வேறதிற் பதுமரா கத்தொளி பாயக்
கங்கு லும்பக லும்மெனப் பொலிவது கமலம்
மங்கை மார்தட முலையெனப் பொலிவது வாளம். 3838

---

* இக்குறி செய்யுணடையின் வேறுபாட்டை யுணர்த்தும்.

உ௨ வலிந டத்திய வாளென வாளைவாய் வயங்க
நிலந டத்திய திரைதொறு முகள்வன நீர்நாய்
கலிந டத்திழைக் கண்ணுள ரெனநடங் கவினப்
பொலிவு டைத்தெனத் தேரைகள் புகழ்வன போலும். 3839

உ௩ அன்ன தாகிய யகன்புனற் பொய்கையை யணுகிக்
கன்னி யன்னமுங் கமலமு முதலிய கண்டான்
தன்னி னீங்கிய தளிரியற் குருகினன் றளர்வான்
உன்னு நல்லுணர் வொடுங்கிடப் புலம்பிட லுற்றான். 3840

உ௪ *வரியார் மணிக்கால் வராலினமே மடவன் னங்கா ளென்னீங்கள்
தரியா நடையா ளிலளாலெற் றந்த தேதுந் தகவேயாய்
எரியா நின்ற வுயிராருக் கிரங்கி னால திசையன்றே
பிரியா திருந்தீ ரொருமாற்றம் பேசிற் பூசல் பெரிதாமோ. 3841

உ௫ வண்ண நறுந்தா மரைமலரும் வாசக் குவளை நாண்மலரும்
புண்ணி லெரியு மொருநெஞ்சம் பொதியு மருந்திற் றரும்பொய்காய்
கண்ணு முகமுங் காட்டுவாய் வடிவு மொருகாற் காட்டாயோ
உண்ணு மொருகா லஃதுதவா துலோபி னுரு முயர்ந்தாரோ. 3842

உ௬ விரிந்த குவளை சேதாம்பல் விரைமென் கமலங் கொடிவள்ளை
தரங்க நெருங்கு வராலாமை யென்றித் தகைய தனைநோக்கி
மருந்தி னனையா ளவையவங்க ளவைநிற் கண்டேன் வல்லரக்கன்
அருந்தி யகல்வான் சிந்தினவோ வாவி யுரைத்தி யாமன்றே. 3843

உ௭ ஓடா நின்ற களிமயிலே சாயற் கொதுங்கி யுள்ளழிந்து
கூடா தாரிற் றிரிகின்ற நீயு மாகங் குளிர்ந்தாயோ
தேடா நின்ற வென்னுயிரைத் தெரியக் கண்டாய் சிந்தையுவந்
தாடா நின்றி யாயிரங்கண் ணுடையார்க் கொளிக்கு மாறுண்டோ. 3844

உ௮ அடையீ ரெனினு மொருமாற்ற மறிந்த துரையீ ரன்னத்தின்
பெடையீ ரொன்றும் பேசீரோ பிழையா தார்க்குப் பிழைத்தீரோ
நடைநீ ரழியச் செய்தாரார் நடுவி லாதார் நனியவரோ
டுடையீர் பகைதா னுமைநோக்கி யுவக்கின் றேனைமுனிவீரோ. 3845

உ௯ பொன்பாற் பொருவும் விரையல்லி புல்லிப் பொலிந்த நறுந்தாது
தன்பாற் றழுவுங் குழல்வண்டு தமிழ்ப்பாட் டிசைக்குந் தாமரையே
என்பா லில்லை யப்பாலோ விருப்பா ரல்லர் விருப்புடைய
உன்பா லில்லை யென்றபோ தொளிப்பா ரோடு முறவுண்டோ. 3846

௩௰ ஒருவா சகத்தை வாய்திறந்திங் குதவாய் பொய்கைக் குவிந்தொதுங்குந்
திருவா யனைய சேதாம்பற் கயலே கிடந்த செங்கிடையே
வெருவா தெதிர்கின் றமிர்துயிர்க்கும் விளங்குஞ் செவ்விக் கொழுங்கனிவாய்
தருவா யவ்வாய் முகிணகையுந் தண்ணென் மொழியுந் தாராயோ. 3847

௩௧ பஞ்சுபூத்த விரற்பதுமம் பவளம் பூத்த வடியாரென்
னெஞ்சு பூத்த தாமரையி னிலைய முகந்தார் நிறம் பூத்த
மஞ்சு பூத்த மழையனைய குழலாள் கண்போன் மணிக்குவளாய்
நஞ்சு பூத்த தாமன்ன நகையா லென்னை நலிவாயோ. 3848

௩௨ அலக்க ணுற்றேற் காற்றுவதற் கடைவுண் டென்றோ கொடிவள்ளாய்
மலர்க்கொம் பனைய மடச்சீதை காதே மற்றொன் றல்லையால்
பொலக்குண் டலமுங் கொடுங்குழையும் புனைகொள் முத்தின் பொற்றோடும்
விலக்கி வந்தாய் காட்டாயோ வின்னும் பூசல் விரும்புதியோ. 3849

௩௩ *என்ற யாவுயிர்க் கின்றவ னேடவிழ்
கொன்றை வாவிப் புறத்திது கூறியான்
பொன்ற யாதும் புகல்கிலை போலுமால்
வன்ற யாவிலி யென்னவ ருந்தினான். 3850

௩௪ வார ளித்திள மாப்பிடி வாயிடைக்
கார ளிக்கலு ழிக்கருங் கைமலை
நீர ளிப்பது நோக்கின னின்றனன்
பேர ளிக்குப் பிறந்தவில் லாயினான். 3851

௩௫ ஆண்ட வள்ளலை யன்பெனு மார்பணி
பூண்ட தம்பி பொழுது கழிந்ததால்
ஈண்டி ரும்புன றோய்ந்துழி யேகிநீ
நீண்ட வன்கழ றாழ்நெடி யோயென்றான். 3852

௩௬ அரசு மவ்வழி நின்றரி தேகியத்
திரைசெய் தீர்த்தமுஞ் செய்தவ முண்மையால்
வரைசெய் மாமத வாரண நாணுற
விரைசெய் பூம்புன லாடலை மேயினான். 3853

௩௭ நீத்த நீரி னெடியவன் மூழ்கலுந்
தீய்த்த காமத் தெறுகதிர்த் தீயினாற்
காய்த்த மற்றைக் கரும்பொன்னைக் கம்மியன்
றோய்த்த தண்புன லொத்தது தோயமே. 3854

௩௮ *ஆடினா னன்னமா யருமறைகள் பாடினான்
நீடுநீர் முன்னைநா ளெறிமுறையி னேமிதாள்
சூடினான் முனிவரைத் தொழுதுபூஞ் சோலைவாய்
மாடுதான் வைகினா னெரிகதிரும் வைகினான். 3855

௩௯ அந்திதான் வந்துதா னணுகவே யவ்வயின்
சந்தவார் கொங்கையா டனிமைதா னாயகன்
சிந்தியா நொந்துதேய் பொழுதுதெறு சீதநீர்
இந்துவா னுந்துவா னெறிகதிரு மாயினான். 3856

௪௰ *பூவொடுங் கினவிரவு புள்ளொடுங் கினபொருவின்
மாவொடுங் கினமரனு மிலையொடுங் கினகிளியும்
நாவொடுங் கினமயிலு நடமொடுங் கினகுயில்கள்
கூவொடுங் கினபிளிறு குரலொடுங் கினகளிறு. 3857

௪௧ மண்டுயின் றதுநிலைய மலைதுயின் றனமருவில்
பண்டுயின் றனவிரவு பணிதுயின் றனபகரும்
விண்டுயின் றதுகழுதும் விழிதுயின் றனபழுதில்
கண்டுயின் றிலநெடிய கடறுயின் றனகளிறு. 3858

௪௨ பொங்கிமுற் றியவுணர்வு புணர்தலும் புகையினெடு
பங்கமுற் றனையவினை பரிவுறும் படிமுடிவில்
கங்குலிற் றதுகமல முகமெடுத் தனகடலின்
வெங்கதிர்க் கடவுளெழ விமலன்வெந் துயரிலெழ. 3859

௪௩ காலையே கடிது நெடி தேகினார் கடல்கவினு
சோலையே மலைதழுவு கானநீ ணெறிதொலைய
[1]வாலையேய் துழனியக னாடரார் கலியமுது
போலவே யுரைசெய்புன மானநா டுதல்புரினார். 3860

க. பம்பை வாவிப் படலம் முற்றும்

உ. அநுமப் படலம்

க எய்தினார் சவரிநெடி தேயமால் வரையெளிதின்
நொய்தினே றினரதனி னோன்மைகூர் கவியரசு
செய்தியோர் கிலனனையர் தெவ்வரா மெனவெருவி
உய்துநா மெனவிரைவி னோடினான் மலைமுழையில். 3861

(பிரதி) [1]வாலையே.

உ தாரனேர் தகையனள னீலன்மா ருதிமுதல
வீரரோ டிரவிசுதன் மேருமால் வரையைநிகர்
பாரமா மலேயினெரு பாகமோ டுதல்புரிய
ஆரமார் பருமதனி னுகுமா றுறல்கருதி. 3862

ங காலின்மா மதலேயிவர் காண்மினேர் கறுவுடையர்
வாலியே வலின்வரவி னுர்கடாம் வரிசிலேயர்
நீலமால் வரையனேயர் நீதியாய் நினேதியென
மூலமோர் கிலர்மறுகி யோடினர் மலேமுழையில். 3863

ச அவ்விடத் தவர்மறுகி [1]யஞ்சிநெஞ் சழியமைதி
வெவ்விடத் தினேமறுகு தேவர்தா னவர்வெருவு
தவ்விடத் தளியருளு தாழ்சடைக் கடவுளென
இவ்விடத் தினிதிருமி னஞ்சலென் றிடையுதவி. 3864

ரு அஞ்சனேக் கொருசிறுவ னஞ்சனக் கிரியனேய
மஞ்சனேக் குறுகவொரு மாணவப் படிவமொடு
வெஞ்சினத் தொழிலர்தவ மெய்யர்கைச் சிலேயரென
நெஞ்சயிர்த் தயல்மறைய நின்றுகற் பனேநினேயும். 3865

சு தேவரொப் பருதலேவ ரர்முதற் றெரிவரிய
மூவர்மற் றிவரிருவர் மூரிவிற் காரிவரை
யாவரொப் பவருலகில் யாதிவர்க் கரியபொருள்
கேவலத் திவர்நிலேகள் தேர்வதெக் கிழமைகொடு. 3866

எ சிந்தையிற் சிறிதுதுயர் சேர்வுறத் தெருமாலின்
நொந்தயர்த் தனரனேயர் நோவுறச் சிறியரலர்
அந்தரத் தமரர்சிறு மானிடப் படிவம்வர
நிந்தனேக் கரியபொரு ளேடுதற் குறுநிலேயர். 3867

அ தருமமுந் தகவுமிவை தனமெனுந் தகையரிவர்
கருமமும் பிறிதொர்பொருள் கருதியன் றதுகருதில்
அருமருந் தனேயதிடை யழிவுவந் துளத்தனே
இருமருங் கினுநெடிது துருவுகின் றனரிவர்கள். 3868

கூ கதமெனும் பொருண்மையிலர் கருணேயின் கடலனேயர்
இதமெனும் பொருளலதொ ரியல்புணர்ந் திலரிவர்கள்
சதமனஞ் சுறுநிலேயர் தருமமஞ் சுறுசரிதர்
மதனனஞ் சுறுவடிவர் மறலியஞ் சுறுமறவர். 3869

(பிரதி) 1 யஞ்சிநெஞ் சழியமதி.

க0 *என்பன பலவும் பன்னி யிருவரை யெய்த நோக்கி
அன்பினோ டுருகு கின்ற வுள்ளத்த னுர்வத் தோரை
முன்பிரிந் தனையர் தம்மை முன்னின ரென்ன நின்ருன்
தன்பெருங் குணத்தாற றன்னைத் தானல தொப்பி லாதான். 3870

கக தன்கன்று கண்ட வன்ன தன்மைய தறுகட் பேழ்வாய்
மின்கன்று மெயிற்றுக் கோண்மா வேங்கையென் றினைய வேயும்
பின்சென்று காதல் கூரப் பேகணித் திரங்கு கின்ற
தென்கன்று கின்ற தெண்ணிப் பற்பல விசைய வம்மா. 3871

கஉ மயின்முதற் பறவை யெல்லா மணிநிறத் திவர்தம் மேனி
வெயிலுறற் கிரங்கி மீதாய் விரிசிறைப் பந்தர் வீசி
இயல்வருத் திரங்கு கின்ற வினமுகிற் கணங்க ளெங்கும்
பயில்வுறத் திவலை சிந்திப் பயப்பயத் தழுவும் பாங்கர். 3872

கங காயெரி கனலுங் கற்கள் கள்ளுடை மலரே போலத்
தூயசெங் கமல பாதந் தோய்தொறுங் குழைந்து தோன்றும்
போயின திசைக டோறு மரனெடு புல்லு மெல்லாஞ்
சாய்வுறுந் தொழுவ போன்றிங் கிவர்களோ தரும மாவார். 3873

கச தன்பினைத் துடைத்த மாயத் தொல்வினை துடைத்த நீக்கித்
தென்புலத் தன்றி மீளா நெறியுய்க்குந் தேவரோ தான்
என்புநெக் குருகு கின்ற திவர்கின்ற தளவில் காதல்
அன்பினுக் கவதி யில்லை யடைவென்கொ லறித றேற்றேன். 3874

கரு இவ்வகை யெண்ணி யாண்டவ் விருவரு மெய்த லோடுஞ்
செவ்வழி யுள்ளத் தானுந் தெரிவுற வெதிர்சென் றெய்திக்
கவ்வையின் றுகவுங்கள் வரவெனக் கருணை யோனும்
வெவ்வகை நீங்கி யோய்நீ யாரென விளம்ப லுற்ருன். 3875

கசு மஞ்செனத் திரண்ட கோல மேனியீர் மகளிர்க் கெல்லாம்
நஞ்செனத் தகைய வாகி நளிரிரும் பனிக்குத் தேம்பாக்
கஞ்சமொத் தலர்ந்த செய்ய கண்ணினீர் காற்றின் வேந்தற்
கஞ்சனை வயிற்றின் வந்தே னுமமு மனும னென்பேன். 3876

கஎ இம்மலை யிருந்து வாழு மெரிகதிர்ப் பரிதிச் செல்வன்
செம்மலுக் கேவல் செய்வேன் றேவநும் வரவு நோக்கி
விம்மலுற் றனைய னேவ வினவிய வந்தே னென்ருன்
எம்மலைக் குலமுந் தாழ விசைசுமந் தெழுந்த தோளான். 3877

௧௮ மாற்றம துரைத்த லோடும் வரிசிலைக் குரிசின் மைந்தன்
தேற்றமுற் றிவனி னூங்குஞ் செவ்வியோ ரின்மை தேறி
ஆற்றலு நிறைவுங் கல்வி யமைதியு மறிவு மென்ப
வேற்றுமை யிவனோ டில்லை யாமென விளம்ப லுற்றான். 3878

௧௯ இல்லாத உலகத் தெங்கும் இயங்குவான் இயல்பு கூற
கல்லாத கலையும் வேதக் கடலுமே யென்னுங் காட்சி
சொல்லாலே தோன்றிற் றென்னே யாரோவிச் சொல்லின் செல்வன்
வில்லார்தோ ளிளைய மைந்த விரிஞ்சனோ விடைவல் லானோ. 3879

௨௦ மாணியாம் வடிவு மன்று மற்றிவன் வடிவு மைந்த
ஆணியிவ் வுலகுக் கெல்லா மென்னலா மாற்றற் கேற்ற
சேணுயர் பெருமை தன்னைச் சிக்கறத் தெளிந்தேன் பின்னுங்
காணுதி மெய்ம்மை யென்று தம்பிக்குக் கழறிக் கண்ணன். 3880

௨௧ எவ்வழி யிருந்தான் சொன்ன கவிக்குலத் தரசன் யாங்கள்
அவ்வழி யவனைக் காணு மருத்தியா லணுக வந்தோம்
இவ்வழி நின்னை யுற்ற வெமக்குநீ யின்சொ லன்ன
செவ்வழி யுள்ளத் தானைக் காட்டுதி தெரிய வென்றான். 3881

௨௨ மாதிரப் பொருப்போ டோங்கு வரம்பிலா வுலகின் மற்றிப்
பூதரப் புயத்து வீரர் நும்மொக்கும் புனிதர் யாரே
ஆதரித் தவனைக் காண்டற் கணுகினி ரென்னி லன்னான்
தீதவித் தரிதிற் செய்த செய்தவச் செல்வ நன்றே. 3882

௨௩ இரவிதன் சிறுவன் றன்னை யிந்திரன் புதல்வ னென்னும்
பரிவிலன் சீறப் போந்து பருவரற் கொருவ னாகி
அருவியங் குன்றி லென்னோ டிருந்தன னவன்பாற் செல்வம்
வருவதோ ரமைவின் வந்தீர் வரையினும் வளர்ந்த தோளீர். 3883

௨௪ ஒடுங்கலி லுலகம் யாவு முவந்தன வுதவி வேள்வி
தொடங்கின மற்று முற்றத் தொல்லறந் துறந்த சான்றோர்
கொடுங்குலப் பகைஞ ராகிக் கொல்லிய வந்த கூற்றை
நடுங்கினர்க் கபய நல்கு மதனினு நல்ல துண்டோ. 3884

௨௫ எம்மையே காத்தி ரென்றற் கெளிதரோ விமைப்பி லாதோர்
தம்மையே முதலிட் டான்ற சராசரஞ் [1]சமைத்த வாற்றல்
மும்மையே மூலகுங் காக்கு முதல்வர்நீர் முருகச் செவ்வி
உம்மையே புகல்புக் கேமுக் கிதில்வரு முறுதி யுண்டோ. 3885

(பிரதி) [1] சமைந்த.

உசு யாரென வியம்பு கேனு னெங்குலத் திறைவற் கும்மை
வீரர்நீர் பணித்தி ரென்றான் மெய்ம்மையின் வேலி போல்வான்
வார்கழ லிளைய மைந்தன் மரபுளி வாய்மை யாதும்
சோர்விலா னிலைமை யெல்லாந் தெரிவுறச் சொல்ல லுற்றான். 3886

உஎ சூரியன் மரபிற் றோன்றல் சுடர்நெடு நேமி யாண்ட
ஆரிய னமரர்க் காகி யசுரரை யாவி யுண்ட
வீரியன் வேள்வி செய்து விண்ணுல கோடு மாண்ட
காரியல் கருணை யன்ன கண்ணனைக் கவிகை மன்னன். 3887

உஅ புயமறு மதத்தின் கோட்டுப் புகர்மலைக் கிறையை யூர்ந்து
மயமறு மவுணர் யாரு மடிதர வரிவிற் கொண்ட
இயமறு புலமைச் செங்கோன் மனுமுத லெவரு மொவ்வாத்
தயரதன் கனக மாடத் தடமதி லயோத்தி வேந்தன். 3888

உகூ அன்னவன் சிறுவ னிவ் வாண்டகை யனைய னேவத்
தன்னுடை யுரிமைச் செல்வந் தம்பிக்குத் தகவி னல்கி
நன்னெடுங் கானஞ் சேர்ந்தா னுமமு மிராம னென்பான்
தன்னொடும் பிறந்திங் கேவல் செய்திடு மடியன் றானும். 3889

ஙo என்றவன் றோற்ற மாதி யிராவண னிழைத்த மாயப்
புன்றொழி லிறுதி யாகப் புகுந்துள பொருள்க ளெல்லாம்
ஒன்றுமாண் டொழிவு றாம லுணர்த்தின னுணர்த்தக் கேட்டு
நின்றவக் காலின் மைந்த னெடிதுவந் தடியில் வீழ்ந்தான். 3890

ஙக தாழ்தலுந் தகாத செய்த தென்னைநீ தரும மன்றால்
கேள்விநூன் மறைவல் லாள வென்றன ரென்னக் கேட்ட
பாழியந் தடந்தோள் வென்றி மாருதி பதுமச் செங்கண்
ஆழியா யடிய னேனு மரிக்குலத் தொருவ னென்றான். 3891

ஙஉ மின்னுருக் கொண்ட வில்லோர் வியப்புற வேத நன்னூல்
பின்னுருக் கொண்ட தென்னும் பெருமையாம் பொருளுந் தாழப்
பொன்னுருக் கொண்ட மேரு புயத்துக்கு முவமை போதாத்
தன்னுருக் கொண்டு நின்றான் மருமத்தின் றனிமை தீர்ப்பான். 3892

ஙங கண்டில னுலக மூன்றுங் காலினாற் கடந்து கொண்ட
புண்டரீ கக்க ணாழிப் புரவலன் பொலங்கொள் சோதிக்
குண்டல வதன மென்றாற் கூறலாந் தகைமைத் தன்றே
புண்டரீ நூல் கதிரோன் சொல்லப் படித்தவன் படிவ மன்னோ. 3893

௩௪ தாட்படாக் கமல மன்ன தடங்கணான் றம்பிக் கம்மா
கீட்படா நின்ற நீத்தங் கிளர்படா தாகி யென்றும்
நாட்படா மறைக ளாலு நவைபடா ஞானத் தாலும்
கோட்படாப் பதமே யைய குரக்குருக் கொண்ட தென்றான். 3894

௩௫ நல்லன நிமித்தம் பெற்றோ நம்பியைப் பெற்றோ நம்பால்
இல்லையே துன்ப மான தின்பமு மெய்திற் றின்னும்
வில்லினாய் நின்னைப் போலாங் கவிக்குலக் குரிசில் வீரன்
சொல்லினா லேவல் செய்வா னவனிலை சொல்லற் பாற்றோ. 3895

௩௬ என்றக முவந்து கோல முகமலர்ந் திமையா நின்ற
குன்றியல் தோளி னாரை நோக்கிய குரக்குச் சீயம்
சென்றவன் றன்னை யின்னே கொணர்கினேன் சிறிது போழ்தில்
வென்றியீ ரிருத்தி ரென்னா விடைபெற்ற விரைவிற் போனான் 3896

உ. அனுமப் படலம் முற்றும்.

---

௩. நட்புப் படலம்

க போனமந் தரமணிப் புயநெடும் புகழினான்
ஆனதன் பொருசினத் தரசன்மா டணுகினான்
யானுமென் குலமுமிவ் வுலகுமுய்ந் தனமெனா
மானவன் குணமெலா நினையுமா மதியினான். 3897

உ மேலவன் றிருமகற் குரைசெய்தான் விரைசெய்தார்
வாலியென் றளவிலா வலியினா னுயிர்தெறக்
காலன்வந் தனனிடர்க் கடல்கடந் தனமெனா
ஆலமுண் டவனினின் றருநடம் புரிகுவான். 3898

௩ மண்ணுளார் விண்ணுளார் மாறுளார் வேறுளார்
எண்ணுளா ரவரவர்க் கியலுளா ரிசையுளார்
கண்ணுளா ராயினார் பகையுளார் கழிநெடும்
புண்ணுளா ருயிர்க் கமுதமே போலுளார். 3899

௪ சூழிமால் யானையார் தொழுகழற் றயரதன்
பாழியா ருலகெலா மொருவழிப் படரவாழ்
ஆழியான் மைந்தர்பே ரழகினா ரறிவினார்
ஊழியா ரினிதுனக் கரசுதந் துதவினார். 3900

௫ நீதியார் கருணையி னெறியினர் நெறிவயிற்
பேதியா நிலைமையா ரெவரினும் பெருமையார்
போதியா தளவிலா வுணர்வினர் புகழினர்
காதிசெய் தருகடற் கடவுடம் படையினர் 3901

௬ கான்முதற் கருணையற் றவர்கடற் படையொடும்
சிரமுகச் சிலைகுனித் துதவினர் புவியுளார்
பரமுகப் பகைதுமித் தருளுவார் பரமராம்
அரன்முதற் தலைவருக் கதிசெயத் திறலினர். 3902

௭ உளைவயப் புரவியா னுதவவுற் றொருசொலால்
அளவில்கற் புடையசிற் றவைபணித் தருளலால்
வளையுடைப் புணரிசூழ் மகிதலத் திருவெலாம்
இளையவற் குதவியித் தலையெழுந் தருளினன். 3903

௮ நல்லுருப் பமையுநம் பியரின்முன் னவன்முனம்
எல்லுருப் பரியபே ரெழுசுடர்க் கடவுடன்
பல்லிறுத் தவன்வலிக் கமைதிரியம் பகமெனும்
வில்லிறுத் தருளினன் மிதிலைபுக் கினையநாள். 3904

௯ வேலிகற் சினவுதா டகைவிளிந் தருளவிற்
கோலியக் கொடுமையாள் புதல்வரைக் கொன்றுதன்
காலியற் பொடியினு னெடியகற் படிவமாம்
ஆலிகைக் கரியபே ருருவளித் தருளினன். 3905

௧௦ தெவ்விரா வகைநெடுஞ் சிகைவிரா மழுவினல்
அவ்விரா மனையுமா வலிதொலைத் தருளினன்
இவ்விரா கவன்வெகுண் டெழுமிரா வனையனும்
அவ்விரா தனையிரா வகைதுடைத் தருளினன். 3906

௧௧ ஆயமா நாகர்தா ழாழியா னேயலால்
காயமா னயினன் யாவனே காவலா
நீயமா னேர்தியா னேரின்மா ரீசனர்
மாயமா னயினர் மாயமா னயினன். 3907

௧௨ உக்கவந் தவவுடற் பொறைதுறந் துயர்பதம்
புக்கவந் தமுநமக் குரைசெயும் புரையதோ
திக்குமந் தரநெடுந் திரள்கரஞ் செலவதோள்
அக்கவந் தனுநினைந் தமரர்தாழ் சவரிபோல். 3908

கங முனைவரும் பிறருமேல் முடிவரும் பகலெலாம்
இனையர்வந் துறுவரென் றியறவ முயல்குவார்
வினையெனுஞ் சிறைதுறந் துயர்பதம் விரைவினர்
எனையரென் றுரைசெய்கே னிரவிதன் சிறுவனே. 3909

கச மாயையான் மதியிலா னிருதர்கோன் மனைவியைத்
தீயதன் னகரினுய்த் தன்னவட் டேடுவான்
நீயையா தவம்விளைத் துடைமையா னெடுமனம்
தூய்மையா வுடைமையா லுறவினைத் துணிகுவார். 3910

கரு தந்திருந் தனரருட் டனிமையைப் பகைஞனும்
இந்திரன் சிறுவனுக் கிறுதியின் றிசைதரும்
புந்தியின் பெருமையாய் போதியென் றுரைசெய்தான்
மந்திரங் கெழுமுநூன் மரபுணர்ந் துதவுவான். 3911

கசு அன்னவா முறையெலா மறிவினு லுணர்குவான்
உன்னையே யுடையவெற் கரியதெப் பொருளரோ
பொன்னையே பொருவுவாய் போதுவா யென்றனன்
தன்னையே யனையவன் சரணம்வந் தணுகினன். 3912

கஎ *கண்டன னென்ப மன்னோ கதிரவன் சிறுவன் காமர்
குண்டலந் துறந்த கோல வதனமுங் குளிர்க்குங் கண்ணும்
புண்டரீ கங்கள் பூத்துப் புயறழீஇப் பொலிந்த திங்கள்
மண்டல முதையஞ் செய்த மரகதக் கிரியன் னானை. 3913

கஅ நோக்கின னெடிது நின்று னெடிவருங் கமலத் தண்ணல்
ஆக்கிய வுலக மெல்லா மன்றுதொட் டின்று காறும்
பாக்கியம் புரிந்த வெல்லாங் குவிந்திரு படிவ மாகி
மேக்குயர் தடந்தோள் பெற்ற வீரராய் விளைந்த தென்பான். 3914

கக தேறின னமரர்க் கெல்லாந் தேவர்தந் தேவரென்றே
மாறியிப் பிறப்பின் வந்த மானுயர் யாக்கை மன்னோ
ஆறுயர் சடிலத் தானு மயனுமென் றிவர்க ளாதி
வேறுள குழுவை யெல்லா மானிடம் வென்ற தன்றே. 3915

உ0 எனநினைந் தினைய வெண்ணி யிவர்கின்ற காத லோதக்
கனைகட றனைநின் றேறக் கண்ணிணை களிப்ப நோக்கி
அனகனைக் குறுகி னனவ் வண்ண லு மருத்தி கூரப்
புனைமலர்த் தடக்கை நீட்டிப் போந்தினி திருத்தி யென்றான். 3916

௨௧ தவாவலி யரக்க ரென்னுந் தவாவிருட் பகையைத் தள்ளிக்
குவாலற நிறுத்தற் கேற்ற காலத்தின் கூட்ட மொத்தார்
அவாமுத லறுத்த சிந்தை யனகனு மரியின் வேந்தும்
உவாவுற வந்து கூடு முடுபதி யிரவி யொத்தார். 3917

௨௨ கூட்டமுற் றிருந்த வீரர் குறித்ததோர் பொருட்கு முன்னர்
ஈட்டிய தவமு மன்ன முயற்சியு மிசைந்த தொத்தார்
மீட்டும்வா ளரக்க ரென்னுந் தீவினை வேரின் வாங்கக்
கேட்டுணர் கல்வி யோடு ஞானமுங் கிடைத்த தொத்தார். 3918

௨௩ ஆயதோ ரமைதி யின்க ணருக்கன்சே யாசை நோக்கித்
தீவினை தீய நோற்றா ரென்னில்யார் செல்வ நின்னை
நாயக னுலகுக் கெல்லா மென்னுநன் னலத்தா யுன்னை
மேயினன் விதியே நல்கின் மேவலர் காதென் னென்றான். 3919

௨௪ மையறு தவத்தி னான சவரியிம் மலையி னீவந்
தெய்தினை யிருந்த தன்மை யியம்பினள் யாங்க ளுற்ற
கையறு துயர நின்னாற் கடப்பது கருதி வந்தேம்
ஐயநிற் றீரு மிந்த வவலமென் றரியுஞ் சொன்னான். 3920

௨௫ முரண்வலித் தடக்கை யோச்சி முன்னவன் பின்வந் தேனை
இருணிலப் புறத்தின் காறு முலகெங்குந் தொடர விக்குன்
றரணுடைத் தாகி யுய்ந்தே னாருயிர் துறக்க வஞ்சிச்
சரணுனைப் புகுந்தே னென்னைத் தாங்குத றரும மென்றான். 3921

௨௬ என்றவக் குரக்கு வேந்தை யிராமனு மிரங்கி நோக்கி
உன்றனுக் குரிய வின்ப துன்பங்க ளுள்ள முன்னாட்
சென்றன போக்கி மேல்வந் துறுவன தீர்த்த லன்றி
நின்றன வெனக்கு நிற்கு நேரென மொழியு நேரா. 3922

௨௭ மற்றினி யுரைப்ப தென்னே வானிடை மண்ணி னுன்னைச்
செற்றவ ரென்னைச் செற்றார் தீயரே யெனினு நின்னோ
டுற்றவ ரெனக்கு முற்றா ருன்கிளை யெனதென் காதற்
சுற்றமுன் சுற்ற நீயே யென்னுயிர்த் துணைவ னென்றான். 3923

௨௮ ஆர்த்தது குரக்குச் சேனை யஞ்சனை சிறுவன் மேனி
போர்த்தது பொடித்த ரோமப் புளகங்கள் பூவின் மாரி
தூர்த்தனர் விண்ணோர் மேகஞ் சொரிந்தன கனக மண்ணல்
வார்த்தையெக் குலத்து ளோர்க்கு மறையினு மெய்யென் றுன்னா 3924

உகூ ஆண்டெழுந் தடியிற் றாழ்ந்த வஞ்சனை சிறுவன் வாழி
தூண்டிர டடந்தோண் மைந்த தோழனு நீயும் வாழி
ஈண்டுநுங் கோயி லெய்தி யினிதினீ யிருக்கை காண
வேண்டுது மருளு கென்றான் வீரனும் விழுமி தென்றான். 3925

௩0 ஏகினு ரிரவி சேயு மிருவரு மரிக ளேறும்
ஊகவெஞ் சேனை சூழ்வந் தடியிணை யுவந்து வாழ்த்த
நாகமு நரந்தக் காவு நளினவா விகளு நல்கிப்
போகபூ மியையு மேயும் புதுமலர்ச் சோலை புக்கார். 3926

௩க ஆரமு மகிலுந் துன்னி யவிர்பளிக் கறைக ளாவி
நாரநின் றனபோற் றோன்றி நவமணித் தடங்க ணீடும்
பாரமு மருங்குந் தெய்வத் தருவுநீர்ப் பண்ணை யாடும்
சூரர மகளி ருசு றுவன்றிய சும்மைத் தன்றே. 3927

௩உ *அயர்வில் கேள்விசா லறிஞர் வேலைமுன்
பயில்வில் கல்வியார் பொலிவில் பான்மைபோற்
குயிலு மாமணிக் குழுமு சோதியால்
வெயிலும் வெள்ளிவெண் மதியு மேம்படா. 3928

௩௩ ஏய வன்னதா மினிய சோலைவாய்
மேய மைந்தனுங் கவியின் வேந்தனும்
தூய பூவணை பொலிந்து தோன்றினர்
ஆய வன்பின ரளவ ளாவுவார். 3929

௩௪ கனியுங் கந்தமுங் காயுந் தூயன
இனிய யாவையுங் கொணர யாரினும்
புனிதன் மஞ்சனத் தொழில்பு ரிந்தபின்
இனிதி ருந்துநல் விருந்து மாயினன். 3930

௩ரு விருந்து மாகியம் மெய்ம்மை யன்பினே
டிருந்து நோக்கினோந் திறைவன் சிந்தியாப்
பொருந்து நன்மனைக் குரிய பூவையைப்
பிரிந்து ளாய்கொலா நீயும் பின்னென. 3931

௩௬ என்ற வேலையி னெழுந்து மாருதி
குன்று போலநின் றிருகை கூப்பினன்
நின்ற நீதியாய் நெடிது கேட்டியால்
ஒன்று நானுனக் குரைப்ப துண்டென. 3932

௩௭ நாலு வேதமா நவையி லார்கலி
வேலி யன்னதோர் மலையின் மேலுளான்
சூலி யின்னருட் டுறையு முற்றினுன்
வாலி யென்றுளான் வரம்பி லாற்றலான். 3933

௩௮ கழறு தேவரோ டவுணர் கண்ணினின்
றுழலு மந்தரத் துருவு தேயமுன்
அழலுங் கோளரா வகடு தீவிடச்
சுழலும் வேலையைக் கடையுந் தோளினுன். 3934

௩௯ நிலனு நீருமாய் நெருப்புங் காற்றுமென்
றுலைவில் பூதநான் குடைய வாற்றலான்
அலையும் வேலைசூழ் கிடந்த வாழிமா
மலையி னின்றுமிம் மலையின் வாவுவான். 3935

௪0 கிட்டி ஞர்பொரக் கிடைக்கி லன்னவர்
பட்ட நல்வலம் பாக மெய்துவான்
எட்டு மாதிரத் திறுதி நாளுமுற்
றட்ட மூர்த்திதாள் பணியு மாணையான். 3936

௪௧ கால்செ லாதவன் முன்னர்க் கந்தவேள்
வேல்செ லாதவன் மார்பம் வென்றியான்
வால்செ லாதவா யலதி ராவணன்
கோல்செ லாதவன் குடைசெ லாதரோ. 3937

௪௨ மேரு வேமுதற் கிரிகள் வேரொடும்
பேரு மேயவன் பெயரு மேனெடும்
காரும் வானமுங் கதிரு நாகமும்
தூரு மேயவன் பெரிய தோள்களால். 3938

௪௩ பாரி டந்தவெம் பன்றி பண்டைநாள்
நீர்கி டந்தபே ராமை நேருளான்
மார்பி டந்தமா லெனினு மற்றவன்
தார்கி டந்ததோட் டகைய வல்லரோ. 3939

௪௪ படர்ந்த நீணெடுந் தலைப ரப்பிமீ
தடர்ந்த பாரம்வந் துறவ னந்தனும்
கிடந்து தாங்குமிக் கிரியை மேவினுன்
நடந்து தாங்குமிப் புவன நாளெலாம். 3940

சரு கடலொ லிப்பதுங் கால்ச லிப்பதும்
மிடல ருக்கர்தேர் மீது செல்வதும்
தொடரின் மற்றவன் சுழியு மென்றலால்
அடலின் வெற்றியா யயலி னுவதோ. 3941

சசு வெள்ள மேழுபத் துள்ள மேருவைத்
தள்ள லானதோ ளரியின் ஞனையான்
உள்ள மின்றியெவ் வுயிரு மெஞ்சலால்
வள்ள லேயவன் வாழ வாழுமால். 3942

சஎ மழை யிடிப்புறு வயவெஞ் சீயமா
முழை யிடிப்புறு முதிரும் வெவ்வரா
உழை துடிப்புறு தவனு ரற்றுமா
விழை விடத்தின்மேல் விழியை யஞ்சலால். 3943

சஅ மெய்க்கொள் வாலினுல் மிடலி ராவணன்
தொக்க தோளுறத் தொடர்ப டுத்தநாள்
புக்கி லாதவெம் பொழிய ரத்தநீர்
உககி லாதவெவ் வுலகி யாவையோ. 3944

சகூ இந்தி ரன்றனிப் புதல்வ னின்னளிர்ச்
சந்தி ரன்றழைத் தனைய தன்மையான்
அந்த கன்றனக் கரிய வாணையான்
முந்தி வந்தன னிவனின் முன்பினுன். 3945

ருo அன்ன வன்னெமக் கரச னுகவென்
றின்ன வன்னிளம் பதமி யற்றுநாள்
முன்ன வன்குலப் பகைஞன் முட்டினுன்
மின்னெ யிற்றுவா ளவுணன் மேன்மையான். 3946

ருக முட்டி நின்றவன் முரணு ரத்தினுல்
ஓட்ட வஞ்சிநெஞ் சுலைய வோடினுன்
வட்ட மண்டலத் தரிது வாழ்வெனு
எட்ட ரும்பில மதனி லெய்தினுன். 3947

ருஉ எய்து காலையிற் பிலனு ளெய்தியான்
நொய்தி னிங்கவற் கொணர்வ னேன்மையாய்
செய்தி காவனீ சிறிது போதெனு
வெய்தி னெய்தினன் வெகுளி மேவினுன். 3948

௫௩ ஏகி வாலியு மிருது வேழொடேழ்
வேக வெம்பிலந் தடவி வெம்மைசால்
மோக வென்றிமேன் முயல்வின் வைகிடச்
சோக மெய்தினின் றுணைது ளங்கினன். 3949

௫௪ அழுத ழுங்குறு வவனை யன்பினில்
தொழுதி ரந்துநின் றொழிலி தாதலால்
எழுது வென்றியா யரசு கொள்கெனப்
பழுதி தென்றனன் பரியு நெஞ்சினன். 3950

௫௫ அன்று தானுமவ் வழிய ரும்பிலம்
சென்றென் முன்னவற் றேடி னனவற்
கொன்று ளார்தமைக் கொலவொ ணாதெனிற்
பொன்று வேனெனப் புகுதன் மேயினன். 3951

௫௬ தடுத்து வல்லவர் தணிவு செய்துநோய்
கெடுத்து மேலையோர் கிளத்து நீதியால்
அடுத்த காவலு மரிக ளாணையால்
கொடுத்த துண்டிவன் கொண்டிலான் கோலம். 3952

௫௭ அன்ன நாளின்மா யாவி யப்பிலத்
தின்ன வாயிலூ டேறு மென்னயாம்
பொன்னின் மால்வரைப் பொருப்பொ ழித்துவே
றுன்னு குன்றெலா முடன டுக்கினேம். 3953

௫௮ சேம மவ்வழிச் செய்து செங்கதிர்க்
கோம கன்றனைக் கொண்டு வந்தியாம்
மேவு குன்றின்மேல் வைகும் வேலைவாய்
ஆவி யுண்டன னவனை யன்னவன். 3954

௫௯ ஒளித்த வன்னுயிர்க் கள்ளை யுண்டுளம்
களித்த வாலியுங் கடிதி னெய்தினன்
விளித்து நின்றுவே றுரைபெ றான்விரைந்
தளித்த வாறுநன் றிளவ லாரெனா. 3955

௬0 வால்வி சைத்துவான் வழிநி மிர்ந்தெனக்
கால்பெ யர்த்தவன் கடிது தைத்தலும்
நீல்நி றத்தவா னெடுமு கட்டவும்
வேலை புக்கவும் பெரிய வெற்பெலாம். 3956

௬௧ ஏறி னானவ னேவரு மஞ்சுறச்
சீறி னானெடுஞ் சிகர மெய்தினான்
வேறி லாதவன் புகவு மெய்ம்மையால்
ஆறி னானும்வந் தடிபி றைஞ்சினான். 3957

௬௨ வணங்கி யண்ணனின் வரவி லாமையான்
உணங்கி யான்வழிப் படர வுன்னுவேற்
கிணங்க ரில்லையா லிறைவ வுன்னுடைக்
கணங்கள் காவலுன் கடமை யென்றனன். 3958

௬௩ ஆணை யஞ்சியிவ் வரசை யெய்திவாழ்
நாணி லாதவென் னவையை நல்கினாய்
பூணு லாவுதோ ளிணைபொ ருயெனக்
கோணி னானெடுங் கொடுமை கூறினான். 3959

௬௪ அடல்க டந்ததோ ளவனை யஞ்சிவெங்
குடல்க லங்கியெக் குலமொ டுங்கமுன்
கடல்க டைந்தவக் காத லங்களால்
உடல்க டைந்தன னிவனு லைந்தனன். 3960

௬௫ இவனு லைந்தலைந் தெழுக டற்புறத்
தவனி யுங்கடந் தயல்க டந்தனன்
கவன மொன்றிலான் கால்க டாயெனா
அவனி வேலையே ழரியின் வாவினான். 3961

௬௬ நக்க ரக்கடற் புறத்து நண்ணுநாட்
செக்கர் மெய்த்தனிச் சோதி சேர்தலாற்
சக்க ரப்பொருப் பிற்ற லைக்குமப்
பக்க முற்றவன் கடிது பற்றினான். 3962

௬௭ பற்றி யஞ்சிலன் பழியை வெஞ்சினம்
முற்றி நின்றதன் முரண்வ லிக்கையால்
எற்று வானெடுத் தெழுத லும்பிறைத்
தற்ற மொன்றுபெற் றிவன கன்றனன். 3963

௬௮ எந்தை மற்றவ னெயிற துக்குமேல்
அந்த கற்குமோ ரரண மின்மையால்
இந்த வெற்பில்வந் திவனி ருந்தனன்
முந்த வுற்றதோர் சாப உண்மையால். 3964

௬௯ உரிமை யென்றிவற் குரிய தாரமாம்
அரும ருந்தையு மவன் விரும்பினான்
இருமை யுந்துறந் திவனி ருந்தனன்
கரும மிங்கிதெங் கடவு ளென்றனன். 3965

௭௦ *பொய்யி லாதவன் வரன்முறை யம்மொழி புகல
ஐயனா யிரம் பெரும்பெய ரமரர்க்கு மமரன்
னவய நுங்கிய வாயிதழ் துடித்தது மலர்க்கட்
செய்ய தாமரை யாம்பலம் போதெனத் திகழ்ந்த. 3966

௭௧ ஈர நீங்கிய சிற்றவை சொற்றன னென்ன
வார நீங்குதோ ளிளவற்கு மன்னர சுரிமைப்
பார மீய்ந்தவன் பரிவினன் றொருவன்மு னிளையோன்
தாரம் வவ்வின னென்றசொற் றரிக்குமா றுளதோ. 3967

௭௨ உலக மேழினோ டேழும்வந் தவனுயிர்க் குதவி
விலகு மென்னினும் வில்லிடை வாளியின் வீட்டித்
தலைமை யோடுநின் தாரமு முனக்கின்று தருவன்
புலமை யோயவ னுறைவிடங் காட்டென்று புகன்றான். 3968

௭௩ எழுந்து பேருவ கைக்கடற் பெருந்திரை யெடுப்ப
அழுந்து துன்பத்துக் கக்கரை கண்டவ னனையான்
விழுந்த தேயினி வாலிதன் வலியென விரும்பா
மொழிந்த வீரற்கியா மெண்ணுவ துண்டென மொழிந்தான். 3969

௭௪ அனைய வாண்டுரைத் தனையவ னெழுதலு மமைச்சர்
நினைவுங் கல்வியு நீதியுஞ் சூழ்ச்சியு நிறைந்தார்
எனைய வானர ரோடும்வே றிருந்தன னிரவி
தனைய னவ்வழிச் சமீரணன் மகனுரை தருவான். 3970

௭௫ உன்னி னேனுன்ற னுள்ளத்தி னுள்ளவை யுரவோய்
அன்ன வாலியை காலனுக் களிப்பதோ ராற்றல்
இன்ன வீரர்பா லில்லையென் றயிர்த்தனை யினியான்
சொன்ன கேட்டவை கடைப்பிடிப் பாயெனச் சொன்னான். 3971

௭௬ சங்கு சக்கரக் குறியுள தடக்கையிற் றாளில்
எங்கு மித்துணை யிலக்கணம் யாவர்க்கு மில்லை
செங்கண் விற்கரத் திராமனத் திருநெடு மாலே
இங்கு தித்தன னீண்டற நிறுத்துதற் கின்னும். 3972

எஎ செறுக்கும் வன்றிறற் றிரிபுரந் தீயெழச் சினவிக்
கறுக்கும் வெஞ்சினக் காலன்றன் காலமுங் காலால்
அறுக்கும் புங்கவ ஞண்டபோ ராடகத் தனிவில்
இறுக்குந் தன்மையிம் மாயவற் கன்றியு மெளிதோ. 3973

எஅ என்னை யீன்றவ னிவ்வுல கியாவையு மீன்றான்
தன்னை யீன்றவற் கடிமைசெய் தவமுனக் கஃதே
உன்னை யீன்றவெற் குறுபத முளதென வுரைத்தான்
இன்ன தோன்றலே யினியதற் கேதுவுண் டிறையோய். 3974

எகூ துன்பு தோன்றிய போதுடன் றோன்றுவோ னெவர்க்கும்
முன்பு தோன்றலை யறிதற்கு முடிவென்னென் றியம்ப
அன்பு சான்றென வுரைத்தன னையவென் னாக்கை
என்பு தோன்றல வுருகின வினிப்பிறி தெவனோ. 3975

அ0 பிறிது மன்னவன் பெருவலி யாற்றலைப் பெரியோய்
அறிது யென்னிலுண் டுபாயம தரும்பெரும் மரங்கள்
நெறியி னின்றன ஏழிலொன் றுவவிந் நெடியோன்
பொறிகொள் வெஞ்சரம் போவது காணெனப் புகன்றான். 3976

அக நன்று நன்றென நன்னெடுங் குன்றமு நாணத்
தன்று ணைத்தனி மாருதி தோளினைத் தழுவிச்
சென்று செம்மலைக் குறுகியான் செப்புவ துளதால்
ஒன்று கேளென இராமனு முரைத்திய தென்றான். 3977

ரூ. நட்புப் படலம் முற்றும்.

ச. மராமரப் படலம்

க ஏக வேண்டுமின் னெறியென வினிதுகொண் டேகி
மாக நீண்டென குறுகிட நிமிர்ந்தன மரங்கள்
ஆக அஞ்சினே டிரண்டிலொன் றுருவநின் னம்பு
போக வேயென்றன் மனத்திடர் போமெனப் புகன்றான். 3978

உ மறுவி லாதவன் கூறலும் வானவர்க் கிறைவன்
முறுவல் செய்தவன் முன்னிய முயற்சியை யுன்னி
எறுழ்வ லித்தடந் தோளினிற் சிலையைநா ணேற்றி
அறிவி னுலளப் பரியவற் றருகுசென் றணைந்தான். 3979

௩ ஊழி பேரினும் பேர்வில வுலகங்க ளுலைந்து
தாழுங் காலத்துந் தாழ்வில தயங்குபே ரருளால்
ஆழி மாநிலந் தாங்கிய அருங்குலக் கிரிகள்
ஏழு மாண்டுநின் றொருவழி நின்றென இயைந்த. 3980

௪ கலைகொண் டோங்கிய மதியமுங் கதிரவன் றானும்
தலைகண் டோடுதற் கருந்தவந் தொடங்குறுஞ் சாயன்
மலைகண் டோமென்ப தல்லது மலர்மிசை யயற்கும்
இலைகண் டல்லது தெரிப்பருந் தரத்தன ஏழும். 3981

௫ ஒக்க நாளெலா முழல்வன வுலைவில வாக
மிக்க தோர்பொரு ளுளதென வேறுகண் டிலமால்
திக்கும் வானமுஞ் செறிந்தவத் திருநிழற் சீதம்
புக்கு நீங்கலிற் றளர்வில விரவிதேர்ப் புரவி. 3982

௬ நீடு நாட்களுங் கோட்களு மென்னமே னிவந்து
மாடு தோற்றுவ மலரெனப் பொலிகின்ற வளத்த
ஓடு மாச்சுடர் வெண்மதிக் குட்கறுப் புயர்ந்த
கோடு தேய்த்தலிற் களங்கமுற் றமன்ன குறிய. 3983

௭ தீத ரும்பெருஞ் சாகைக டழைத்ததோர் செயலால்
வேத மென்னவுந் தகுவன விசும்பினு முயர்ந்த
ஆதி யண்டமுன் பளித்தவ னுலகிலங் கவனூர்
ஓதி மந்துணைப் பெடையொடும் புடையிருந் துறைவ. 3984

௮ நாற்ற மல்குபூ வடைகனி நனைமுதல் யாவும்
வீற்று மண்டலத் தியாவையும் வீழ்கில யாண்டும்
காற்ற லம்பினுங் கலிநெடு வானிடைக் கலந்த
ஆற்றின் வீழ்ந்துபோ யலைகடற் பாய்தரு மியல்ப. 3985

௯ அடியி னாலுல களந்தவ னண்டத்துக் கப்பால்
முடியின் மேற்சென்ற முடியன வாதலின் முடியா
நெடிய மாலன்ன நிலையன்ன நீரிடைக் கிடந்த
படியின் மேனின்ற மேருமால் வரையினும் பழைய. 3986

௧௦ வள்ள லிந்திரன் மைந்தற்குந் தம்பிக்கும் வலித்த
உள்ள மேயென வொன்றினொன் றுள்வயிர்ப் புடைய
தெள்ளு நீரிடைக் கிடந்துபார் சுமந்தவச் சேடன்
வெள்ளி வெண்படக் குடைந்துகீழ்ப் போகிய வேர்கள். 3987

கக சென்று திக்கினை யளந்தன பணைகளிற் றேவர்
என்று நிற்குமென் றிசைப்பன விருசுடர் திரியும்
குன்றி னுக்குயர்ந் தகன்றன வொன்றினுங் குறுகா
தொன் றினுக்கொன் றி னிடைநெடி துயோசனை யுடைய. 3988

கஉ ஆய மாமர மனைத்தையு நோக்கிநின் றமலன்
தூய வார்கணை தூரப்பதோ ராதரந் தோன்றச்
சேய வானமுந் திசைகளுஞ் செவிடுறத் தேவர்க்
கேயி லாததோர் பயம்வரச் சிலையைநா ணெறிந்தான். 3989

கங ஒக்க நின்றதெவ் வுலகமு மங்கங்கே யோசை
பக்க நின்றவற் குற்றது பகர்வதெப் படியோ
திக்க யங்களு மயங்கின திசைகளுந் திகைத்த
புக்க யன்பதி சலிப்புற வொலித்ததப் போர்வில். 3990

கச அரிந்த மன்சிலை நாணொலிந் தார்த்தனு மமரர்
இரிந்து நீங்கினர் கற்பத்தி னிறுதியென் றயிர்த்தார்
பரிந்த தம்பியே பாங்குநின் றுன்மற்றைப் பல்லோர்
புரிந்த தன்மையை யுரைசெயிற் பழியவாய்ப் புணரும். 3991

கரு எய்தல் காண்டுங்கொ லின்னமென் றரிதின்வந் தெய்திப்
பொய்யின் மாருதி முதலினர் புகலுறும் பொழுதில்
மொய்கொள் வார்சிலை நாணினை முறையுற வாங்கி
வெய்ய வாளியை யாளுடை வில்லியும் விட்டான். 3992

கசு ஏழு மாமர முருவிக்கீ ழுலகமென் றிசைக்கும்
ஏழு மூடுபுக் குருவிப்பின் னுடனடுத் தியன்ற
வேழி லாமையான் மீண்டதவ் விராகவன் பகழி
ஏழு கண்டபி னுருவுமா லொழிவதன் றின்னும். 3993

கஎ ஏழு வேலையு முலகுமே லுயர்ந்தன வேழும்
ஏழு குன்றமு மிருடிக ளெழுவரும் புரவி
ஏழு மங்கைய ரெழுவரு நடுங்கின வென்னை
ஏழு பெற்றதோ விக்கணைக் கிலக்கமென் றெண்ணி. 3994

கஅ அன்ன தாயினு மறத்தினுக் காருயிர்த் துணைவன்
என்னுந் தன்மையை நோக்கின யாவரு மெவையும்
பொன்னின் வார்கழற் புதுநறுந் தாமரை பூண்டு
சென்னி மேற்கொண்ட அருக்கன்சே யிவையிவை செப்பும். 3995

கசு *வையமீ வானுமீ மற்றுமீ மலரின்மேல்
ஐயமீ யாழிநீ யாழிமா மானுமீ
செய்யதி யனையவத் தேவுமீ நாயினேன்
உய்யவந் துதவினு யுலகமுந் துதவினுய். 3996

உ0 என்னெனக் கரியதெப் பொருளெனக் கெளியதால்
உன்னையித் தலைவிடுத் துதவினர் விதியினர்
அன்னையொப் புடையவுன் னடியருக் கடியன்யான்
மன்னவர்க் கரசவென் றுரைசெய்தான் வசையிலான். 3997

உக ஆடினர் பாடின ரங்குமிங் குங்களித்
தோடின ருவகையா றறவையுண் டுணர்கிலார்
ரேடினும் வாலிகா லனையென றெடிதுநாள்
வாடினர் தோளெலாம் வளரமற் றவரெலாம். 3998

உஉ அண்டமும் மகிலமும் முடையவன் னனலிடைப்
பண்டுவந் ததுநெடும் பசைவறந் திடினும்வான்
மண்டலந் தொடுவதம் மலையின்மேன் மலையெனக்
கண்டனன் துந்துமிக் கடலன னுடலரோ. 3999

உங தென்புலக் கிழவனூர் மயிடமோ திசையின்வாழ்
வன்புலக் கரிமடிந் ததுகொலோ மகாநீர்
என்புலப் புறவுலர்ந் த்துகொலா மிதுவென
உன்புலக் குரியநீ யுரைசெய்வா யெனவவன். 4000

ச. மராமரப் படலம் முற்றும்

ரு. துந்துமிப் படலம்

க. துந்துமிப் பெயருடைச் சுடுசினத் தவுணன்மீ
திந்துவைத் தொடநிமிர்ந் தெழுமருப் பிணையினன்
மந்தரக் கிரியெனப் பெரியவன் மகரநீர்
சிந்திடக் கருநிறத் தரியினைத் தேடுவான். 4001

உ அங்குவந் தரியெதிர்ந் தமைதியென் னென்றலும்
பொங்குவெஞ் செருவினிற் பொருதியென் றுரைசெயக்
கங்கையின் கணவனக் கறைமிடற் றமலனே
உங்கள்வெங் கதவலிக் கொருவனென் றுரைசெய்தான். 4002

௩ கடிதுசென் றவனுமக் கடவுடன் கயிலையைக்
கொடியகொம் பினின்மடுத் தெழுதலுங் குறுகிமுன்
னொடிதிநின் குறையையென் றலுநுவன் றனனரோ
முடிவில்வெஞ் செருவெனக் கருள்செய்வான் முயலெனா. 4003

௪ மூலமே வீரமே மூடினா யோடுபோர்
ஏலுமே தேவர்பா லேகெனா வேயினான்
சாலநாள் போர்செய்வா யாதியே சாரல்போய்
வாலிபா லேயெனா வானுளோர் வானுளான். 4004

௫ அன்னவன் விடவுவந் தவனும்வந் தரிகடம்
மன்னவன் வருகபோர் செயவெனா மலையினைச்
சின்னபின் னம்படுத் திடுதலுஞ் சினவியென்
முன்னவன் முன்னர்வந் தனையவன் முனைதலும். 4005

௬ இருவருந் திரிவுறும் பொழுதிலின் னவர்களென்
றொருவருஞ் சிறிதுணர்ந் திலர்களெவ் வுலகினும்
வெருவருந் தகையிலார் விழுவர்நின் றெழுவரால்
மருவருந் தகையர்தா னவர்கள்வா னவர்கடாம். 4006

௭ தீயெழுந் ததுவிசும் புறநெடுந் திசைமிசைப்
போயெழுந் ததுமுழக் குடனெழுந் ததுபுயற்
றோயமும் புணரியுந் தொடர்தடங் கிரிகளும்
சாயழிந் தனவடித் தலமெடுத் திடுதலால். 4007

௮ அற்றதா கியசெருப் புரியுமவ் வளவினில்
கொற்றவா லியுமவன் குவவுதோள் வலியொடும்
பற்றியா சையினவன் படர்நெடும் பணைபரித்
தெற்றினா னவனும்வா னிடியினின் றுரறினான். 4008

௯ தலையின்மே லடிபடக் கடிதுசாய் நெடிதுதாள்
உலையவாய் முழைதிறந் துதிரவா றெழுகுமான்
மலையின்மே லுருமிடித் தென்னவான் மண்ணெடும்
குலையமா திசைகளுஞ் செவிடுறத் குத்தினான். 4009

௧௦ கவரியிங் கிதுவெனக் கரதலங் கொடுதிரித்
திவர்தலுங் குருதிபட் டிசைநெடுந் திசைதொறுந்
துவரணிந் தனவெனப் பொசிதுதைந் தனதுணைப்
பவர்நெடும் பணைமதம் பயிலுவன் கரிகளே. 4010

கக புயல்கடந் திரவிதன் புவிகடந் தயனுளோர்
இயனுமண் டலமிகந் தெனையவுந் தவிரமேல்
வயிரவன் கரதலத் தவன்வலிந் தெறியவன்
றுயிருமின் படரவிவ் வுடலமிம் பரினரோ. 4011

கஉ முட்டிவான் முகடுசென் றனவியம் முடையுடற்
கட்டிமால் வரையைவந் துறுதலிற் கருணையான்
இட்டசா பமுமெனக் குதவவு மியல்பினில்
பட்டவா முழுவதும் பரிவினு னுரைசெய்தான். 4012

கங *கேட்டன னமலனுங் கிளத்த வாறெலாம்
வாட்டொழி லிளவலே யிதனை மைந்தநீ
ஓட்டென வவன்கழல் விரலி னுந்தினன்
மீட்டது விரிஞ்சனு டுற்று மீண்டதே. 4013

கச ஆயிடை யரிக்குல மசனியஞ்சிட
வாய்திறந் தார்த்தது வள்ள லோங்கிய
தூயவச் சோலையி லிருந்த சூழல்வாய்
நாயக வுணர்த்துவ துண்டு நானென. 4014

ரு துந்துமிப் படலம் முற்றும்

சா. கலன்காண் படலம்

க இவ்வழி யாமியைந் திருந்த தோரிடை
வெவ்வழி யிராவணன் கொணர மேலைநாள்
செவ்வழி நோக்கிநின் றேவி யேகொலாம்
கவ்வையி னரற்றினள் கழிந்த சேணுளாள். 4015

உ உழையரி னுணர்த்துவ தென்ப துன்னியோ
குழைபொரு தோளினுள் குறித்த தோர்கிலம்
மழைபொரு கண்ணிணை வாரி யோடுந்தன்
இழைபொதிந் திட்டனள் யாங்க ளேற்றனம். 4016

ங வைத்தன மிவ்வழி வள்ள னின்வயின்
உய்த்தன தந்தபோ துணர்தி யாமெனக்
கைத்தலத் தன்னவை கொணர்ந்து காட்டினன்
நெய்த்தலைப் பால்கலந் தனைய நேயத்தான். 4017

ச தெரிவுற நோக்கினன் றெரிவை மெய்யணி
எரிகன லெய்திய மெழுகி னுக்கைபோல்
உருகின னென்கில முயிருக் கூற்றமாய்ப்
பருகின னென்கிலம் பகர்வ தென்கொல்யாம். 4018

ரு நல்குவ தென்னினி நங்கை கொங்கையைப்
புல்கிய பூணுமக் கொங்கை போன்றன
அல்குலி னணிகளு மல்கு லாயின
பல்கலன் பிறவுமப் படிக ளாயவே. 4019

சு விட்டபே ருணர்வினை விளித்த வென்கெனோ
அட்டன வுயிரையவ் வணிக ளென்கெனோ
கொட்டின சாந்தெனக் குளிர்ந்த [1]வென்கெனோ
சுட்டன வென்கெனோ யாது சொல்லுகேன். 4020

எ மோந்திட நறுமல ரான மொய்ம்பினில்
ஏந்திட வுத்தரீ கத்தை யேய்ந்தன
சாந்தமு மாயொளி தழுவப் போர்த்தலால்
பூந்துகி லாயவப் பூவை பூண்களே. 4021

அ [2]ஈர்த்தன செங்கணீர் வெள்ளம் யாவையும்
போர்த்தன மயிர்ப்பெரும் புளகம் பொங்குதோள்
வேர்த்தன னென்கெனோ வெதும்பி னானென்கோ
தீர்த்தனை யவ்வழி யாது செப்புகேன். 4022

கூ விடங்கரந் தனையதோர் வெம்மை மீக்கொள
நெடும்பொழு துணர்வினோ டுயிர்ப்பு நீங்கிய
தடம்பெருங் கண்ணனைத் தாங்கி னான்றன
துடம்பினிற் செறிமயிர் சுறுக்கொண் டேறவே. 4023

க0 தாங்கின னிருத்தியத் துயரந் தாங்கலா
தேங்கிய நெஞ்சின னிரங்கி விம்முவான்
வீங்கிய தோளினாய் வினையி னேனுயிர்
வாங்கின னிவ்வணி வருவித் தேயென. 4024

கக அயனுடை யண்டத்தி னப்பு றத்தையு
மயர்வற நாடியென் வலியுங் காட்டியுன்
உயர்புகழ்த் தேவியை யுதவற் பாலனாற்
றுயருழந் தயர்தியோ சுருதி நூல்வலாய் 4025

(பிரதி) [1] தென்கெனோ. [2] ஈர்த்தது.

கஉ திருமக ளனையவத் தெய்வக் கற்பினள்
வெருவரச் செய்துள வெய்ய வன்புயம்
இருபது மீரைந்து தலையு மேவிலுன்
ஒருகணைக் காற்றுமோ உலகம் போதுமோ. 4026

கங ஈண்டுநீ யிருந்தரு ளேழொ டேழெனப்
பூண்டபே ருலகங்கள் வலியிற் புக்கிடை
தேண்டிய வரக்கனைச் செயித்துத் தேவியைக்
காண்டிநா னிவ்வழி கொணருங் கைப்பணி. 4027

கச ஏவல்செய் துணைவரேம் யாங்க ளீங்கிவன்
தாவரும் பெருவலித் தம்பி நம்பிநின்
சேவக மிதுவெனிற் சிறிது நோக்கியென்
மூவகை யுலகுநின் மொழியின் முந்துமே. 4028

கரு பெருமையோ ரர்யினர் பெருமை பேசுவார்
கருமமே யல்லது பிறிதென் கண்டது
தருமநீ யல்லது தனித்து வேறுண்டோ
அருமையே துனக்குநின் றவலங் கூர்தியோ. 4029

கசு முளரிமேல் வைகுவான் முருகற் றந்தவத்
தளிரியல் பாகத்தான் றடக்கை யாழியான்
அளவியொன் றுவதே யன்றி யையமில்
கிளவிவாய் தனித்தனிக் கிடைப்ப ரோதுணை. 4030

கஎ என்னுடைச் சிறுகுறை முடித்த லீண்டொரீஇப்
பின்னுடைத் தாயினு மாக பேதுறு
மின்னிடைச் சனகியை மீட்டு மீட்டுமால்
பொன்னுடைச் சிலையினய் விரைந்து போயென்றான். 4031

கஅ எரிகதிர்க் காதல னினைய கூறலும்
அருவியங் கண்டிறந் தன்பி னேக்கினன்
திருவுடை மார்பனுந் தெளிவு தோன்றிட
ஒருவகை யுணர்வுவந் துரைப்ப தாயினன். 4032

கக விலங்கெழிற் றேளினய் வினையி னேதுமிவ்
விலங்குவிற் கரத்தினி லிருக்க வேயவள்
கலன்கழித் தனளிது கற்பு மேவிய
பொலன்குழைத் தெரிவையர் புரிந்து ளார்கள்யார். 4033

௨௦ வாணெடுங் கண்ணியென் வரவு நோக்கயான்
தாணெடுங் கிரியொடுந் தருக்க டம்மொடும்
பூணொடும் புலம்பினன் பொழுது போக்கியிந்
நாணெடுஞ் சிலைசுமந் துழல்வ துணிலேன். 4034

௨௧ ஆறுடன் செல்ப ரரிவை மாதரை
வேறுளோர் வலிசெயில் விலக்கி வெஞ்சமத்
தூறுறத் தம்முயி ருகுப்ப ரென்னையே
தேறினள் புன்கணோய் தீர்க்க கிற்றிலேன். 4035

௨௨ இந்திரற் குரியதோ ரிடுக்கண் தீர்த்திகல்
அந்தகற் கரியபோ ரவுணற் றேய்த்தனன்
எந்தைமற் றவனின்வந் துதித்த யானுளேன்
வெந்துயர்க் கொடும்பழி வில்லிற் றாங்கினேன். 4036

௨௩ கருங்கட றூட்டனர் கங்கை தந்தனர்
பொரும்புலி மானொடு புனலு மூட்டினர்
பெருந்தகை யென்குலத் தரசர் பின்னொரு
திருந்திழை துயரநான் றீர்க்க கிற்றிலேன். 4037

௨௪ விரும்பெழி லெந்தையார் மெய்ம்மை வீயுமேல்
வரும்பழி யென்றியான் மகுடஞ் சூடலேன்
கரும்பழி சொல்லியைப் பகைஞன் கைக்கொளப்
பெரும்பழி சூடினன் பிழைத்த தென்னரோ. 4038

௨௫ இன்னன நொந்தெணிப் பன்னி யேங்கியே
துன்னருந் துயரத்துச் சோர்கின் றான்றனைப்
பன்னருங் கதிரவன் புதல்வன் பையுள் பார்த்
தன்னவெந் துயரெனு மளக்கர் நீக்கினான். 4039

௨௬ ஐயநீ யாற்றலி னூறி னேனல
துய்வனோ வெனக்கிதி னுதவி வேறுண்டோ
எய்திய பழியினி யின்ன வானபின்
செய்வனின் குறைமுடித் தன்றிச் செய்கிலேன். 4040

௨௭ என்றன னிராகவ னினைய காலையில்
வன்றிறல் மாருதி வணங்கி நோக்கினான்
குன்றிவர் தோளினாய் கூற வேண்டுவ
தொன்றுள ததனைநீ யுவந்து கேளென. 4041

உஅ கொடுந்தொழில் வாலியைக் கொன்று கோமகன்
கடுங்கதி ரோன்மக னுக்கிக் கைவளர்
நெடும்படை கூட்டினு லன்றி நேடரி
தடுந்திற லரக்கன திருக்கை யாணையால். 4042

உகூ வானதோ மண்ணதோ மற்றும் வெற்பதோ
ஏனைமா நாகர்த மிருக்கைப் பாலதோ
தேனுலாந் தெரியலாய் தெளிவ தன்றுநாம்
ஊனுடை மானிட மான துண்மையால். 4043

௩0 எவ்வுல கத்தினு மிமைப்பி லெய்துவர்
வவ்வுவ ரவ்வழி மகிழ்ந்த யாவையும்
வெவ்வினை வந்தென வருவர் மீள்வரால்
அவ்வவ ருறைவிட மறியற் பாலதோ. 4044

௩க ஒருமுறை யேபரந் துலகம் யாவையும்
திருவுறை வேறிடந் தேர வேண்டுமால்
வருமுறை நாடிட வரம்பின் ருலுல
கருமையுண் டளப்பரு மாண்டு வேண்டுமால். 4045

௩உ எழுபத் தாகிய வெள்ளத் தெம்படை
ஊழியின் கடலென உலகம் போர்க்குமால்
ஆழியைக் குடிப்பினு மயன்செ யண்டத்தைக்
கீழ்மடுத் தெடுப்பினுங் கிடைத்தல் செய்யுமால். 4046

௩௩ ஆதலா லன்னதே யமைவ தாமென
நீதியாய் நினைத்தன னெனநி கழ்த்தினன்
சாதுவா மென்றவத் தனுவின் செல்வனும்
போதுநாம் வாலிபா லென்னப் போயினர். 4047

சு. கலன்காண் படலம் முற்றும்

எ. வாலிவதைப் படலம்

க வெங்கணாளி யேறுமீளி மாவும்வேக நாகமும்
சிங்கவேறி ரண்டொடுந்தி ரண்டவன்ன செய்கையார்
தங்குசால மூலமார்த மாலமேல மாலைபோல்
பொங்குநாக முந்துவன்ற சாரலூடு போயினர். 4048

௨ உழையுலாநெ டுங்கண்மாத ருசஞூஞாச லல்லவே
தழையுலாவு சந்தலர்ந்த சாரல்சார லல்லவே
மழையுலாவு முன்றிலல்ல மன்றுறுறு சண்பகக்
குழையுலாவு சோலைசோலை யல்லபொன்செய் குன்றமே. 4049

௩ அறங்கனுறு மேனியார ரிக்கணங்க ளோடுமங்
கிறங்குபோது மேறுபோது மீறிலாத வோதையாய்க்
கறங்குவார்க ழற்கலன்க லிப்பமுந்து கண்முகிழ்த்
துறங்குமேக முழுதுணர்ந்து ணர்ந்துமீது லாவுமே. 4050

௪ நீடுநாக மூடுமேக மோடநீரு மோடவே
ஆடுநாக மோடுமான யானையோடு மாளிபோன்
மாடுநாக மூடுசாரல் வாளையோடும் வாவியோ
டோடுநாக மோடவேக மாடுமூக மோடவே. 4051

௫ மருண்டமாம லைத்தடங்கள் செல்லலாவ தல்லமால்
தெருண்டிலாத மத்தயானை சீறிநின்றி டித்தலால்
இருண்டகார கிற்றடத்தொ டிற்றுலர்ந்த சந்துவந்
துருண்டபோத ழிந்ததேனெ ழுக்குபேரி ழுக்கவே. 4052

௬ மினல்மணிக்கு லந்துவன்றி விண்கலந்து கங்குலாம்
அனல்பரப்ப வொப்பமீத லைப்பவந்தி மைப்பபோல்
புனல்பரப்ப வொப்பிருந்த பொன்பரப்பு மென்பரால்
இனையவிற்ற டக்கைவீர ரேறுகின்ற குன்றமே. 4053

௭ தேனிழுக்கு சாரல்வாரி செல்லமீது செல்லுநாண்
மீனிழுக்கு மன்றிவான வில்லிழுக்கும் வெண்மதி
கூனிழுக்கு மாறுலாவு கோளிழுக்கு மென்பரால்
வானிழுக்கு மேலவாச மன்றனுறு குன்றமே. 4054

௮ மருவியாடும் வாவிதோறும் வானயாறு பாயவந்
திருவிபாய்த டங்கண்மீனி னேறுபாயு மாறுபோல்
அருவிபாயு மொன்றிலொன்றி லானைபாயு மேனலில்
குருவிபாயு மோடிமந்தி கோடுபாயு மாடெலாம். 4055

௯ அன்னதாய குன்றினுறு சென்றவீர ரைந்தொடைந்
தென்னலாய வோசனைக்கு மும்பரேறி யிம்பரில்
பொன்னினுடி ழிந்தவன்ன வாலிவாழ்பொ ருப்பிடம்
துன்னினர்கள் செய்வதென்னை யென்றுநின்று சொல்லுவார். 4056

க0 அவ்விடத்தி ராமனீய மைத்துவாலி யானபோர்
வெவ்விடத்தை வந்துபோர்வி ளைக்குமேல்வை வேறுநின்
றெவ்விடத்து ளிந்தமைந்த தென்கருத்தி தென்றனன்
தெவ்வடக்கும் வென்றியானு நன்றிதென்று சிந்தியா. 4057

கக வார்த்தையன்ன தாகவானி யங்குதேரி னான்மகன்
நீர்த்தரங்க வேலையஞ்ச நீலமேக நாணநேர்
வேர்த்துமண்ணு ளோரிரிந்து விண்ணுளோர்கள் விம்மநேர்
ஆர்த்தவோசை யீசனுண்ட வண்டமுற்று முண்டதே. 4058

கஉ இடித்துரப்பி வந்துபோரெ திர்த்தியேல டர்ப்பெனென்
றடித்தலங்கள் கொட்டிவாய்ம டித்தடித்த லங்குதோள்
புடைத்துநின்று மைத்தபூசல் புக்கதென்ப மிக்கிடங்
துடிப்பவங்கு றங்குவாலி தன்செவித்து ளக்கணே. 4059

கங *மாற்பெருங் கடகரி முழக்கம் வாளரி
யோர்ப்பது செவித்தலத் தென்ன வோங்கிய
ஆர்ப்பொலி கேட்டன னமளி மேலொரு
பாற்கடல் கிடந்ததே யனைய பண்பினான். 4060

கச உருத்தனன் பொரவெதிர்ந் திளவ லுற்றமை
வரைத்தடந் தோளினான் மனத்தி னெண்ணினான்
சிரித்தன னவ்வொலி திசையி னப்புறத்
திரித்ததிவ் வுலகமோ ரேழொ டேழையும். 4061

கரு எழுந்தனன் வல்விரைந் திறுதி யூழியிற்
கொழுந்திரைக் கடல்பெயர்ந் தனைய கொள்கையான்
அழுந்திய தக்கிரி யருகின் மால்வரை
விழுந்தன தோட்புடை விசையக் காற்றினே. 4062

கசு போய்ப்பொடித் தனமயிர்ப் புறத்த வெம்பொறி
காய்ப்பொடுற் றெழுவட கனலுங் கண்கெடத்
தீப்பொடித் தனவிழி தேவர் நாட்டினும்
மீப்பொடித் தனபுகை யுயிர்ப்பு வீங்கவே. 4063

கஎ கைத்தலங் கையொடு புடைப்பக் காவலிற்
றிக்கயங் களுமதச் செருக்குச் சிந்தின
உக்கன வுருமின முலைந்த தும்பரும்
நெக்கது நெரிந்தது நேமிக் குன்றமே. 4064

கஅ வந்தனன் வந்தன னென்ற வாசகம்
இந்திரன் முதற்றிசை யெட்டுங் கேட்டன
சந்திரன் முதலிய தார கைக்குழாம்
சிந்தின மணிமுடிச் சிகரந் தீண்டவே. 4065

கக வீசின காற்றின்வேர் பறிந்து வெற்பினம்
ஆசையை யுற்றன வண்டப் பித்திகை
பூசின வெண்மயிர்ப் புறத்து வெம்பொறி
கூசின னந்தகன் குலைந்த தும்பரே. 4066

உ0 கடித்தவா யெயிற்றுகு கனல்கள் கார்விசும்
பிடித்தவா லுருமுகு மினத்திற் சிந்தின
தடித்துவீழ் வனவெனத் தகர்ந்து சிந்தின
அடித்ததோள் வலயத்தி னலங்கு காசரோ. 4067

உக ஞாலமு நாற்றிசைப் புனலு நாகரும்
மூலமு முற்றிட முடிவிற் றீக்குறுங்
காலமு மொத்தனன் கடலிற் றுன்கடை
ஆலமு மொத்தன னெவரு மஞ்சவே. 4068

உஉ ஆயிடைத் தாரையென் றமுதிற் றோன்றிய
வேயுடைத் தோளினாள் விரைவிற் பற்றினாள்
வாயிடைப் புகைவர வாலி கண்வரும்
தீயிடைத் தன்னெடுங் கூந்த றீகின்றாள். 4069

உங விலக்கலை விடுவிடு விளித்து ளானுரம்
கலக்கியக் கடல்கடைந் தமுது கண்டென
உலக்குவித் துயிர்குடித் தொல்லை மீள்குவன்
மலைக்குல மயிலென மடந்தை கூறுவாள். 4070

உச கொற்றவ வுன்பெருங் குவவுத் தோள்வலிக்
கிற்றனன் முன்னைநா ளீடுண் டேகினான்
பெற்றிலன் பெருந்திறல் பெயர்த்தும் போர்செயற்
குற்றது நெடுந்துணை யுடைமை யாலென்றாள். 4071

உரு மூன்றென முற்றிய முடிவில் பேருல
கேன்றுட னுற்றன வெனக்கு நேரெனத்
தோன்றினுந் தோற்றவை தொலையு மென்பது
சான்றுள வன்னது தையல் கேட்டியால். 4072

உசு மந்தர நெடுவரை மத்து வாசுகி
அந்தமில் கடைகயி றடைக லாழியான்
சந்திரன் றானெதிர் தருக்கின் வாங்குவார்
இந்திரன் முதலிய வமர ரேனையோர். 4073

உஎ பேர்வுற வலிக்கவு மிடுக்கில் பெற்றியர்
நோவுற வுலந்தன ரதனை நோக்கியான்
ஆர்கலி தனைக்கடைந் தமுது கொண்டனன்
போர்வலி யழிந்துபோய்ப் புறந்தந் தோடலேன். 4074

உஅ ஆற்றலி லமரரு மவுணர் யாவரும்
தோற்றன ரேனையர் சொல்ல லாவதோ
கூற்றமென் பேர்சொலக் குலையுமாரினி
மாற்றலர்க் காகிவந் தெதிரு மாண்பினர். 4075

உகூ பேதைய ரெதிர்க்குன ரெரினும் பெற்றுடை
ஊதிய வரங்களு முரனு முள்ளமும்
பாதியு மென்னதாற் பதைப்ப தெங்ஙனம்
நீதுய ரொழிகென நின்று கூறினன். 4076

௩0 அன்னவன் கூறலி னரச கேளவற்
கின்னுயிர் நட்பமைந் திராம னென்பவன்
உன்னுயிர் கோடலுக் குடன்வந் தானெனத்
துன்னிய வன்பினர் சொல்லின ரென்றாள். 4077

௩க குழைத்தவல் லிருவினைக் கூறு காண்கிலா
தழைத்தய ருலகினுக் கறத்தி னறெலாம்
இழைத்தவற் கியல்பல வியம்பி யென்செய்தாய்
பிழைத்தனை பாவியுன் பெண்மையா லென்னே. 4078

௩உ இருமையு நோக்குறு மியல்பி னார்க்கிது
பெருமையன் றிங்கிதிற் பெறுவ தென்கொலோ
அருமையி னின்றுல களிக்கு மாறுடைத்
தருமமே தப்புமோ தன்னைத் தானென. 4079

௩௩ எற்றபே ருலகெலா மெய்தி யீன்றவண்
மாற்றவ ளேமற் றவடன் மைந்தனுக்
காற்றரு முவகையா லளித்த வையனைப்
போற்றலை யின்னன புகல லாகுமோ. 4080

௩௪ நின்றபே ருலகெலா நெருங்கி நேரினும்
வென்றிவெஞ் சிலையலாற் பிறிது வேண்டுமோ
தன்றுணை யொருவருந் தன்னில் வேறிலான்
புன்றொழிற் குரங்கொடும் புணரு நட்பெனா. 4081

௩௫ தம்பிய ரல்லது தனக்கு வேறுயிர்
இம்பரி னில்லென வெண்ணி யேய்ந்தவன்
எம்பியும் யானுமுற் றெதிர்ந்த போரினில்
அம்பிடை தொடுக்குமோ வருளி னாழியான். 4082

௩௬ இருத்திநீ யிறையிவ ணிமைப்பில் காலையில்
உருத்துயிர் குடித்தவ னுடன்வந் தாரையும்
கருத்தழித் தெய்துவன் கலங்க லென்றனன்
விரைக்குழல் பின்னுரை விளம்ப வஞ்சினாள். 4083

௩௭ *ஒல்லைச் செருவேட் டுயர்வான்புய வோங்க லும்பர்
எல்லைக் குமப்பா லிவர்கின்ற விரண்டி னோடு
மல்லற் கிரியின் றலைவந்தனன் வாலி கீழ்பால்
தொல்லைக் கிரியின் றலைதோற்றிய ஞாயி றென்ன. 4084

௩௮ நின்றா னிறையா வருநெஞ்ச நடுங்கி யஞ்சத்
தன்றோள் வலியாற் றடமால்வரை சாலும் வாலி
குன்றூடு வந்துற் றனன்கோளவு ணன்கு றித்த
வன்றா ணிடைத்தோன் றியமாநர சிங்க மென்ன. 4085

௩௯ ஆர்க்கின்ற பின்னோன் றனை நோக்கினன் றானு மார்த்தான்
வேர்க்கின்ற வானத் துருமேறு வெறித்து வீழப்
போர்க்கின்ற வெல்லா வுலகும்பொதிர் வுற்ற பூசல்
கார்க்குன்ற மன்னா னிலந்தாவிய காலி தென்ன. 4086

௪0 அவ்வே லையிரா மனுமன்பமர் தம்பிக் கைய
செவ்வே செலநோக் குதிதானவர் தேவர் நிற்க
எவ்வேலை யெம்மேரு வெக்காலொடெக் கால வெந்தீ
வெவ்வே றுலகத் திவன்மேனியை மானு மென்றான். 4087

௪௧ வள்ளற் கிளையான் பகர்வானிவன் றம்முன் வாழ்நாள்
கொள்ளக் கொடுங்கூற் றுவனைக்கொணர்ந் தான்கு ரங்கின்
எள்ளற் கரும்போர் [1]செயவெண்ணின னென்னு மின்னல்
உள்ளத் திடையூன் றவுணர்ந்தில னென்று மென்றான். 4088

(பிரதி) [1]செயவெண்ணி னின்னு.

சஉ ஆற்ருது பின்னும் பகர்வானறத் தாற ழுங்கத்
தேற்ருது செய்வார் களைத்தேறுதல் செவ்வி தன்ருல்
மாற்ரு னெனத்தம் முனைக்கொல்லிய வந்து நின்ருன்
வேற்ருேர் கடிறத் திவன்றஞ்சமென் வீர வென்ருன். 4089

சங அத்தா விதுகே ளெனவாரியன் கூறு வானிப்
பித்தா யவிலங் கினெழுக்கினைப் பேச லாமோ
எத்தா யர்வயிற் றினும்பிறந் தோர்க ளெல்லாம்
ஒத்தாற் பரதன் பெரிதுத்தம ஞத லுண்டோ. 4090

சச விற்ருங்கு வெற்பன் னவிலங்கெழிற் ருேள மேன்மை
உற்ருர் சிலரால் லவரேபல ரென்ப துண்மை
பெற்ரு ருழைப்பெற் றபயன்பெறும் பெற்றி யல்லால்
அற்ருர் நவையென் றலுக்காகுனர் யார்கொ லென்ருன். 4091

சரு வீரத் திறலோ ரிவரின்ன விளம்பும் வேலை
தேரிற் றிரிவான் மகனிந்திரன் செம்ம லென்றிப்
பாரிற் றிரியும் பனிமால்வரை யன்ன பண்பர்
மூரித் திசையானை யிரண்டென முட்டி ஞரே. 4092

சசு குன்ருேடு குன்ருெத் தனர்கோளரிக் கொற்ற வல்லே
ருென்ருேடு சென்ருென் றெதிருற்றன வேயு மொத்தார்
நின்ருர் திரிந்தார் நெடுஞ்சாரி நிலந்தி ரிந்தார்
வன்ருேட் குயவன் றனிமட்கலத் தாழி யென்ன. 4093

சஎ தோளோடு தோடேய்த் தலிற்ருென்னிலந் தாங்க லாற்ரு
தாளோடு தாடேய்த் தலிற்றந்த தழற்பி றங்கல்
வாளோடு மின்ஞெ டுவபோனெடு வானி ஞேடக்
கோளோடு கோளுற் றெனவேற்றடர்த் தார்கொ தித்தார். 4094

சஅ தந்தோள் வலிமிக் கினர்தாமொரு தாய்வ யிற்றில்
வந்தோர் மடமங் கைபொருட்டு மலைக்க லுற்ருர்
சிந்தோ டரியுண்கட் டிலோத்தமை காதற் செற்ற
சுந்தோப சுந்தப் பெயர்த்தொல்லையி ஞேரு மொத்தார். 4095

சகூ கடலொன் றினொடொன் றுமலைக்கவுங் காவன் மேருத்
திடலொன் றினொடென் றமர்செய்யவுஞ் சீற்ற மென்ப
துடல்கொண் டிரண்டா கியுடற்றவுங் கண்டி லாதோம்
மிடலிங் கிவர்வெந் தொழிற்கொப்பமை வேறு காஞேம். 4096

ரும0 ஊகங் களிறு யகர்வெங்க ணுமிழ்ந்த தீயால்
மேகங் கள்க ரிந்தனவெற்பு மெரிந்த திக்கின்
நாகங் கணடுங் கினநானில முங்கு லைந்த
மாகங் களைநண் ணியவிண் ணவர் போய்ம றைந்தார். 4097

ருக விண்மே லினரோ நெடுவெற்பின் முகட்டி னாரோ
மண்மே லினரோ புறமாதிர வீதி யாரோ
கண்மே லினரோ வெனயாவருங் காண நின்றார்
புண்மே லிரத்தம் பொடிப்பக்கடிப் பார்பு டைப்பார். 4098

ருஉ ஏழொத் துடனுந் திசையெட்டொ டிரண்டு முட்டி
ஆழிக் கிளரார் கலிக்கைம்மடங் கார்ப்பி னோசை
பாழித் தடந்தோ ளினுமார்பினுங் கைகள் பாய
ஊழிக் கிளர்கா ரிடியொத்தது குத்தி னோதை. 4099

ருங வெவ்வா யெயிற்றால் மிடல்வீரர் கடிப்ப மீச்சென்
றவ்வாய் தொறுந்தா ரைகளாசைக டோறும் வீச
எவ்வாயு மெழுந்த கொழுஞ்சுடர் மீன்க ளெல்லாம்
செவ்வாயை நிகர்த் தனசெக்கரை யொத்த மேகம். 4100

ருச *வெந்த வல்லிரும் பிடைநெடுங் கூடங்கள் வீழச்
சிந்தி யெங்கணுஞ் சிதறுவ போற்பொறி தெறிப்ப
இந்தி ரன்மகன் புயங்களு மிரவிசே யுரனும்
சந்த வன்னெடுந் தடக்கைக டாக்கலிற் றகர்வ. 4101

ருரு உரத்தி னாலெடுத் தந்துவர் பாதமிட் டுதைப்பர்
கரத்தி னால்விசைத் தெற்றுவர் கடிப்பர்நின் றிடிப்பர்
மரத்தி னாலடித் துரப்புவர் பொருப்பினம் வாங்கிச்
சிரத்தின் மேலெறிந் துறுக்குவர் தெழிப்பர்தீ விழிப்பர். 4102

ருசு எடுப்பர் பற்றிமற் றொருவரை யொருவர்விட் டெறிவர்
கொடுப்பர் வந்தரங் குத்துவர் கைத்தலங் குளிப்பக்
கடுப்பி னிற்பெருஞ் சாரிகை கறங்கெனப் பிறங்கத்
தடுப்பர் பின்றுவ ரொன்றுவர் தழுவுவர் விழுவர். 4103

ருஎ வாலி னுலுரம் வரிந்தனர் நெரிந்துக வலிப்பர்
காலி னானெடுங் கால்பிடித் துடற்றுவர் கழல்வர்
வேலி னாலற வெறிந்தென விரல்வலி யுகிரால்
தோலி னுடனெடுவரை முழையெனத் துளைப்பர். 4104

ருஅ மண்ண கத்தன மலைகளு மரங்களு மற்றும்
கண்ண கத்தினிற் றோன்றிய யாவையுங் கையால்
எண்ண கப்பறித் தெறிதலி னெற்றலி னிற்ற
விண்ண கத்தினை மறைத்தன மறிகடல் வீழ்ந்த. 4105

ருகூ வெருவிச் சாய்ந்தனர் விண்ணவர் வேறென்னை விளம்பில்
ஒருவர்க் காண்டம ரொருவருந் தோற்றில ருடலம்
செருவிற் றேய்ந்தலிற் செங்கனல் மென்மயிர் செல்ல
முரிபும் காய்வரை யெரிபரந் தனவென்ன முனைவார். 4106

கூ0 அன்ன தன்மையி னுற்றலி னமர்புரி பொழுதின்
வன்னெ டுந்தடத் திரள்புயத் தடுதிறல் வாலி
சொன்ன தம்பியைத் தும்பியை யரிதொலைத் தென்னக்
கொன்ன கங்களிற் கரங்களிற் குலைந்துக மலைந்தான். 4107

கூக மலைந்த போதினைத் திரவிசே யையன்மா டணுகி
உலைந்த சிந்தையை யுரைத்தனன் வணங்கிட வுள்ளம்
குலைந்தி டேனுமை வேற்றுமை தெரிந்தில கொடிப்பூ
மிலைந்து செல்கென மிலைச்சியே விடுத்தனன் மீண்டான். 4108

கூஉ கக்கி னானுயி ருயிர்ப்பொடுஞ் செவிகளிற் கண்ணில்
உக்க தாங்கெரிப் படலையோ டுதிரத்தி னேதம்
திக்கு நோக்கினன் செங்கதி ரோன்மகன் செருக்கிப்
புக்கு மீக்கொடு நெருக்கின னிந்திரன் புதல்வன். 4109

கூங எடுத்துப் பாரிடை யெற்றுவன் பற்றியென் றிளவல்
கடித்த டத்தினுங் கழுத்தினுந் தன்னிரு கரங்கள்
மடுத்து மீக்கொண்ட வாலிமேற் கோலொன்று வாங்கித்
தொடுத்து நாணெடுந் தோளுறத் திராகவன் றுரந்தான். 4110

கூசு காருண் வார்சுவைக் கதலியின் கனியினைக் கழியச்
சேரு மூசியிற் சென்றது நின்றதன் செவ்வி
நீரு நீர்தரு நெருப்பும்வெங் காற்றுங்கீழ் நிவந்த
பாருஞ் சார்வலி படைத்தவ னுரத்திலப் பகழி. 4111

கூரு அலங்கு தோள்வலி யழிந்தவத் தம்பியை யருளான்
வலங்கொள் பாரிடை யெற்றுவா னுற்றபோர் வாலி
கலங்க நன்னெடுங் கால்கிளர்ந் தெறிவுறுங் கடைக்கால்
விலங்கன் மேருவும் வேர்பறிந் தாலென வீழ்ந்தான். 4112

௬௬ சையம் வேரொடு முருமுறச் சாய்ந்தெனச் சாய்ந்து
வைய மீதினிற் கிடந்தபோ ரடுதிறல் வாலி
வெய்ய வன்றரு மதலையை மிடல்கொடு கவரும்
கைநெ கிழ்த்தன னெகிழ்ந்திலன் கடுங்கணை பற்ற. 4113

௬௭ எழுந்து வான்முக டிடித்தகப் படுப்பனென் றிவரும்
உழுந்து பேர்வுழித் திசைதிரிந் தொறுப்பனென் றுதைக்கும்
விழுந்து பாரினை வேரொடும் பறிப்பனென் றுறுக்கும்
அழுந்து மிச்சர மெய்தவ னார்கொலென் றயிர்க்கும். 4114

௬௮ எற்றுங் கைகளை நிலத்தொடு மெரிப்பொறி பிறக்கச்
சுற்று நோக்குறுஞ் சுடுசரத் தினைத்துணைக் கரத்தால்
பற்றி வாலினும் பல்லினுங் காலினும் பறிப்பான்
உற்றொ ருனாமையி னுலைவுறு மலையென வுருளும். 4115

௬௯ தேவ ரோவென வயிர்க்குமத் தேவரிச் செயலுக்
காவ ரோவவர்க் காற்றலுண் டோவெனு மயலோர்
ஏவ ரோவென நகைசெயு மொருவனே யிறைவர்
மூவ ரோடுமொப் பான்செய லாமென முனியும். 4116

௭0 வில்லி னாற்றுரப் பரிதுவெஞ் சரமென வியக்கும்
சொல்லி னானெடு முனிவரோ தூண்டின ரென்னும்
பல்லி னாற்பறிப் புறும்பல காலுந்தன் னுரத்தைக்
கல்லி னாற்பினும் பறிப்பரும் பகழியைக் கண்டான். 4117

௭௧ நேமி தான்கொலோ நீலகண் டன்னெடுஞ் சூலம்
ஆமி தாங்கொலோ வன்றெனிற் குன்றுரு வயிலும்
நாம விந்திரன் வச்சிரப் படையுமென் னடுவட்
போமெ னுந்துணைப் போதுமோ யாதெனப் புகலும். 4118

௭௨ சரமெ னும்படி தெரிந்தது பலபடச் சலித்தான்
உரமெ னும்பத முயிரொடு முருவிய வொன்றைக்
கரமி ரண்டினுங் காலினும் வாலினுங் கழற்றிப்
பரம னன்னவன் பேரறி வேனெனப் பறிப்பான். 4119

௭௩ ஓங்க ரும்பெருந் திறலினுங் காலினு முரத்தும்
வாங்கி னான்மற்றை வாளியை யாளிபோல் வாலி
ஆங்கு நோக்கின ரமரரு மவுணரும் பிறரும்
வீங்கி னார்கடோள் வீரனை யார்விய வாதார். 4120

௭௪ மோடு தெண்டிரை முரிதரு கடலென முழங்கி
ஈடு பேருல கிழிந்துள தாமென்ற லெளிதோ
காடு மாநெடு விலங்கலுங் கடந்தவக் கடலின்
ஊடு போதலுற் றதனையொத் துயர்ந்துள துதிரம். 4121

௭௫ வாசத் தாரவன் மார்பெனு மலைவழங் கருவி
ஓசைச் சோரியை நோக்கின னுடன்பிறப் பென்னும்
பாசத் தாற்பிணிப் புண்டவத் தம்பியும் பசுங்கண்
நேசத் தாரைகள் சொரிதர நெடுநிலஞ் சேர்ந்தான். 4122

௭௬ பறித்தவ் வாளியைப் பருவலித் தடக்கையிற் பற்றி
இறுப்ப னென்றுகொண் டெழுந்தவன் மேருவை யிரண்டாய்
முறிப்ப னென்னினு முறிவதன் றாமென மொழியாப்
பொறித்த நாமத்தை யறிகுவா னோக்கினன் புகழோன். 4123

௭௭ *மும்மைசா லுலகுக் கெல்லா மூலமந் திரத்தை முற்றும்
தம்மையே தமக்கு நல்குந் தனிப்பெரும் பதத்தைத் தானே
[1]இம்மையே மறுமை நோய்க்கு மருந்தினை யிராம னென்னும்
செம்மைசேர் நாமந் தன்னைக் கண்களாற் றெரியக் கண்டான். 4124

௭௮ இல்லறந் துறந்த நம்பி யெங்களுக் காகத் தங்கள்
வில்லறந் துறந்த வீரன் றோன்றலால் வேத நூலின்
சொல்லறந் துறக்கி லாத சூரியன் மரபுந் தொல்லை
நல்லறந் துறந்த தென்னா நகைவர நாணுக் கொண்டான். 4125

௭௯ வெள்கிடு மகுடஞ் சாய்க்கும் வெடிபடச் சிரிக்கு மீட்டும்
உள்கிடு மிதுவுந் தானெவ் வோங்கற மோவென் றுன்னும்
முள்கிடுங் குழியிற் புக்கு மூரிவெங் களிநல் யானை
தொள்கொடுங் கிடந்த தென்னத் தொழிலிழந் தழிந்து சோர்வான். 4126

௮௦ இறைதிறம் பினனா லென்னே யிழிந்துளோ ரியற்கை யெண்ணின்
முறைதிறம் பியதா லென்று நோகின்ற முகத்தான் முன்னர்
மறைதிறம் பாத வாய்மை மன்னர்க்கு மனுவிற் சொல்லுந்
துறைதிறம் பாமற் காக்கத் தோன்றினான் வந்து தோன்ற. 4127

௮௧ கண்ணுற்றான் வாலி நீலக் கார்முகில் கமலம் பூத்து
மண்ணுற்று வரிவி லேந்தி வருவதே போலு மாலைப்
புண்ணுற்ற தனைய சோரி பொறியொடும் பொடிப்ப நோக்கி
எண்ணுற்றாயென்செய்தாயென்றேசுவானியம்பலுற்றான். 4128

(பிரதி) [1] இம்மையோ.

அஉ வாய்மையு மரபுங் காத்து மன்னுயிர் துறந்த வள்ளல்
தூயவன் மைந்த னேநீ பரதன்முன் றோன்றி னுயே
தீய்மைதான் பிறரைக் காத்துத் தான்செய்தாற் றீதன் ருமோ
தாய்மையு மறையு நட்புந் தருமமுந் தழுவி நின்றோய். 4129

அங குலமிது கல்வி யீது கொற்றமீ துற்று நின்ற
நலமிது புவன மூன்றி ஞயக மீது நின்றோள்
வலமிதிவ் வுலகந் தாங்கும் வண்மையீ தென்றாற் றிண்மை
அலமரல் செய்ய லாமோ வறிந்திருந் தயர்த்து ளார்போல். 4130

அச கோவியற் றரும முங்கள் குலத்துதித் தோர்கட் கெல்லாம்
ஓவியர்க் கெழுத வொண்ணு வுருவத்தா யுடைமை யன்றே
ஆவியைச் சனகன் பெற்ற வன்னத்தை யமுதின் வந்த
தேவியைப் பிரிந்த பின்னைத் திகைத்தனை போலுஞ் செய்யோய். 4131

அரு அரக்கரே அழிவு செய்து கழிவரே லவர்க்கு மாறோர்
குரக்கர சதனைக் கொல்ல மனுவினிற் கூறிற் றுண்டோ
இரக்கமெங் குகுத்தா யென்பா லெப்பிழை கண்டா யப்பா
பரக்கழி யிதுநீ பூண்டாற் புகழையார் பரிக்கற் பாலார். 4132

அசு ஒலிகட லுலகந் தன்னி லுறைதரு குரங்கின் மாட்டே
கலியது காலம் வந்து கலந்ததோ கருணை வள்ளல்
மெலியவர் பால தேயோ வொழுக்கமும் விழுப்பந் தானும்
வலியவர் பிழையே செய்தாற் புகழன்றி வசையுமுண்டோ. 4133

அஎ கூட்டொரு வரையும் வேண்டாக் கொற்றவ பெற்ற தாதை
பூட்டிய செல்வ மாங்கோர் தம்பிக்குக் கொடுத்துப் போந்து
நாட்டொரு கருமஞ் செய்தா யெம்பிக்கிவ் வரசை நல்கிக்
காட்டொரு கருமஞ் செய்தாய் கருமந்தா னிதன்மே லுண்டோ. 4134

அஅ அறைகழ லலங்கல் வீரர்க் கடுத்ததே புரிவ தாண்மைத்
துறையென லாயிற் றன்றே தொன்மைநூன் மறைகட் கெல்லாம்
இறைவநீ யென்னைச் செய்த தீதெனி லிலங்கை வேந்தை
முறையல செய்தா யென்று முனிதியோ முனிவி லாதாய். 4135

அகூ இருவர்போ ரெதிருங் காலை யிருவரு நல்லுற் றாரே
ஒருவர்மேற் கருணை தூண்டி யொருவர்மே லொளித்து நின்று
வரிசிலை குழைய வாங்கி வாயம்பு மருமத் தெய்தல்
தருமமோ பிறிதொன் றாமோ தக்கில தென்னும் பக்கம். 4136

௬0 *வீர மன்று விதியன்று மெய்ம்மைமேல்
வார மன்றுநின் மண்ணினுக் கென்னுடல்
பார மன்று பகையன்று பண்பழிந்
தீர மன்றியி தென்செய்த வாறரோ. 4137

௬௧ இருமை நோக்கினின் றியாவர்க்கு மொக்கின்ற
அருமை யாற்றலன் றேவறங் காக்கின்ற
பெருமை யென்பது பின்பிழை பேணல்விட்
டொருமை நோக்கி யொருவற் குதவலோ. 4138

௬௨ செயலைச் செற்றுப் பகைதெறு வான்றெரிந்
தயலைப் பற்றித் துணையமைந் தாயெனிற்
புயலைப் பற்றும் பொங்கெரி போக்கியோர்
முயலைப் பற்றுவ தென்ன முயற்சியோ. 4139

௬௩ காரி யன்ற நிறத்த களங்கமொன்
றாரி யன்ற மதிக்குள தாமெனச்
சூரி யன்மர புக்குமோர் தொன்மறு
ஆரி யன்பிறந் தாக்கினை யாமரோ. 4140

௬௪ மற்றொ ருத்தன் வலிந்தறை கூவவந்
துற்ற வென்னை யொளித்துயி ருண்டநீ
இற்ற திற்பி னிகலரி யேறெனை
நிற்றி போலுங் கிடந்த நிலத்தரோ. 4141

௬௫ நூலி யற்கையு நங்குலத் தந்தையோர்
போலி யற்கையின் சீலமும் போற்றலை
வாலி யைப்படுத் தாயல மன்னற
வேலி யைப்பிரித் தாய்விறல் வீரனே. 4142

௬௬ தார மற்றொருவன் கொளத் தன்கையிற்
பார வெஞ்சிலை வல்லோய் பழியன்றோ
நேரு மென்று மறைந்து நிராயுதர்
மார்பி னெய்பவோ வில்லிகள் வல்லரே. 4143

௬௭ என்று தானு மெயிறு பொடிபடத்
தின்று காந்தி விழிவழித் தீயுக
அன்றவ் வாலி யனையன சொல்லினன்
நின்ற வீர னினைய நிகழ்த்தினன். 4144

௯௮ பிலம்புக் காய்பெரு நாட்பெய ராயெனப்
புலம்புற் றம்பியும் போகலுற் றுன்றனைக்
குலம்புக் கான்ற முதியர் குறிக்கொளீ
அலம்பொற் றூரவ னேயர சென்றனும். 4145

௯௯ வான மாளவென் றம்முனை வைத்தவன்
தானு மாளக் களையின் றகைதடிந்
தியானு மாள்வ னிருந்தர சாள்கிலன்
ஊன மான வுரைபுரிந் திரொனு. 4146

௧௦௦ பற்றி யந்தப் படைத்தலை வீரரும்
முற்று ணர்ந்த முதியரு முன்பரும்
எற்று நும்மர செய்தலை யேலெனக்
கொற்ற நன்முடி கொண்டிலன் கோதிலான். 4147

௧௦௧ வந்த நின்னை வணங்கி மகிழ்ந்தனன்
எந்தை யென்க ணினத்தவ ராற்றவின்
தந்த துன்னர சென்று தரிக்கிலான்
முந்தை யுற்றது சொல்ல முனிந்துநீ. 4148

௧௦௨ கொல்ல லுற்றனை யும்பியைக் கோதவற்
கில்லை யென்ப துணர்ந்து மிரங்கலை
அல்லல் செய்ய லுனக்கப யம்பிழை
புல்ல லென்னவும் புல்லலை போங்கினாய். 4149

௧௦௩ ஊற்ற முமுடை யானுனக் காரமர்
தோற்று மென்று தொழுதுயர் கையனைக்
கூற்ற முண்ணக் கொடுப்பனென் றெண்ணினாய்
நாற்றி சைக்கும் புறத்தையு நண்ணினான். 4150

௧௦௪ அன்ன தன்மை யறிந்து மருளலை
பின்ன வன்னெனப் பேர்ந்தொன்று நோக்கலை
மன்ன மாமுனி சாப வரம்புடைப்
பொன்ம லைக்கவ னேறவிற் பொன்றலன் 4151

௧௦௫ ஈர மாவது மிற்பிறப் பாவதும்
வீர மாவதுங் கல்வியின் மெய்ந்நெறி
வார மாவது மற்றொரு வன்புணர்
தார மாவதைத் தாங்குந் தருக்கரோ. 4152

கO௬ மறந்தி றம்பல் வலியமெ ளுமனம்
புறந்தி றம்ப வெளியவர்ப் பொங்குதல்
அறந்தி றம்ப லருங்கடி மங்கையர்
திறந்தி றம்ப றெளிவுடை யோர்க்கெலாம். 4153

கOஎ தருமமின்ன தெனுந்தகைத் தன்மையும்
இருமை யுந்தெளிந் தெண்ணலை யெண்ணிலா
அருமை யும்பிதன் னுயிர்த் தேவியைப்
பெருமை நீங்கினை யெய்தப் பெறுதியோ. 4154

கOஅ ஆத லானு மவனெனக் காருயிர்க்
காத லானென லானுமி தென்கடன்
ஏதி லாரு மெளியரென் றுரையுந்
தீது தீர்ப்பதென் சிந்தைக் கருத்தரோ. 4155

கO௯ பிழைத்த தன்மை யிதுவெனப் பேரெழில்
தழைத்த வீர னுரைசெயத் தக்கிலா
திழைத்த வாலி யியல்பெனக் கித்துணை
விழைத்தி றத்தகொ லென்ன விளம்பினன். 4156

ககO ஐய நுங்க ளருங்குலக் கற்பினப்
பொய்யின் மங்கையர்க் கேய்ந்த புணர்ச்சிபோல்
செய்தி லனெமைத் தேமலர் மன்னவன்
எய்தி னெய்தின தாக வியற்றினன். 4157

ககக மணமு மில்லை மறைநெறி வந்தன
குணமு மில்லை குணமுதற் கொத்தன
உணர்வு சென்றுழிச் செல்லு மொழுக்கலால்
நிணமு நெய்யு மிலங்கிய நேமியாய். 4158

ககஉ பெற்றி மற்றிது பெற்றதோர் பெற்றியாற்
குற்ற முற்றில னிற்றது கோடியால்
வெற்றி யுற்றதோர் வெற்றியி னுயெனச்
சொற்ற சொற்றுறைக் குற்றது சொல்லுவான். 4159

ககங நலங்கொ டேவரிற் றேன்றி நவையறக்
கலங்க லாவற நன்னெறி காண்டலில்
விலங்க லாமை விளங்கிய தாதலால்
அலங்க லார்க்கி தடுப்பதன் றுமரோ. 4160

கககச பொறியி லாக்கைய தோபுல னுகிய
அறிவின் மேலதன் றேவறத் தாறுதான்
நெறியு நீர்மையு நேரிது ணர்ந்தநீ
பெறுதி யோபிழை யுற்றுறு பெற்றிதான். 4161

கககரு மாடு பற்றி யிடங்கர் வலித்திடக்
கோடு பற்றிய கொற்றவற் கூயதோர்
பாடு பெற்ற வுணர்வின் பயத்தினல்
வீடு பெற்ற விலங்கும் விலங்கதோ. 4162

கககசு சிந்தை நல்லறத் தின்வழி சேறலால்
பைந்தொ டித்திரு வின்பரி வாற்றுவான்
வெந்தொ ழிற்றுறை வீடுபெற் றெய்திய
எந்தை யும்மெரு வைக்கர சல்லனே. 4163

கககஎ நன்று தீதென் றியறெரி நல்லறி
வின்றி வாழ்வதன் றேவிலங் கின்னிடை
நின்ற நன்னெறி நீயறி யாநெறி
ஒன்று மின்மைநின் வாய்மை யுணர்த்துமால். 4164

கககஅ தக்க வின்ன தகாதன வின்னதென்
றொக்க வுன்னல ராகி யுயர்ந்துள
மக்க ளும்விலங் கேமனு வின்னெறி
புக்க வேலவ் விலங்கும்புத் தேளிரே. 4165

கககக கால னுற்றல் கடந்த கணிச்சியான்
பாலி னுற்றிய பத்தி பயத்தலான்
மாலி னுற்றரு வன்பெரும் பூதங்கள்
நாலி னுற்றனு மாற்றுழி நண்ணினுய். 4166

கஉ0 மேவ ருந்தரு மத்துறை மேவினுர்
ஏவ ரும்பல ராவிழிந் தோர்களும்
தாவ ருந்தவ ருமதன் றன்மைசால்
தேவ ருமுளர் தீய்மை திருத்தினர். 4167

கஉக இனைய தாதலி னெக்குலத் தியாவர்க்கும்
வினையி னுல்வரு மேன்மையுங் கீழ்மையும்
அனைய தன்மை யறிந்து மழித்தனை
மனையி னீதியென் றுன்மனு நீதியான். 4168

௧௨௨ *அவ்வுரை யமையக் கேட்ட வரிகுலத் தரசு மாற்ற
செவ்வியோ யனைய தாகச் செருக்களத் துருச்செய் யாதே
வெவ்விய புளின மென்ன விலங்கினை மறைந்து வில்லால்
எவ்விய தென்னை யென்றா னிலக்குவ னியம்ப லுற்றான். 4169

௧௨௩ முன்புநின் றம்பி வந்து சரண்புக முறையி லோயைத்
தென்புலத் துய்ப்ப னென்று செப்பினன் செருவி னீயும்
அன்பினை யுயிருக் காகி யடைக்கல மென்று கூறும்
என்பது கருதி யண்ணல் மறைந்துநின் றெய்த தென்றான். 4170

௧௨௪ கவிக்குலத் தரசு மன்ன கட்டுரை கருத்திற் கொண்டான்
அவியுறு மனத்த னாகி யறத்திற மழியச் செய்யான்
புவியுடை யண்ண லென்ன வெண்ணினிற் பொருந்த முன்னே
செவியுறு கேள்விச் செல்வன் சென்னியி னிறைஞ்சிச் சொன்னான். 4171

௧௨௫ தாயென வுயிர்க்கு நல்கித் தருமமுந் தகவுஞ் சால்பும்
நீயென நின்ற நம்ப நெடிதுநீ நோக்கு நோன்மை
நாயென நின்ற வெம்பா னவையற வுணர லாமோ
தீயன பொறுத்தி யென்றான் சிறியன சிந்தி யாதான். 4172

௧௨௬ இரந்தனன் பின்னு மெந்தை யாவது மெண்ண றேற்றாக்
குரங்கெனக் கருதி நாயேன் கூறிய மனத்துக் கொள்ளேல்
அரந்தைவெம் பிறவி யெந்நோய்க் கருமருந் தனைய வையா
வரந்தரும் வள்ள லொன்று கேளென மறுத்துஞ் சொன்னான். 4173

௧௨௭ *ஏவுகூர் வாளியா லெய்துநா யடியனேன்
ஆவிபோம் வேலைவா யறிவுதந் தருளினாய்
மூவர்நீ முதல்வனீ முற்றுநீ மற்றுநீ
பாவநீ தருமநீ பகையுநீ யுறவுநீ. 4174

௧௨௮ புரமெலா மெரிசெய்தோன் முதலினோர் பொருவிலா
வரமெலா முருவியென் வகையினர் வலிமைசால்
உரமெலா முருவிவந் துயிரெலா நுகருநின்
சரமலாற் பிறிதுவே றுளதரோ தருமமே. 4175

௧௨௯ யாவரு மெவையுமா யிருதுவும் பயனுமென்
பூவுநல் வெறியுமொத் தொருவரும் பொதுமையாய்
ஆவநீ யாவதென் றறிவின ரருளினர்
தாவரும் பதமெனக் கருமையோ தனிமையோய். 4176

௧௬௦ உண்டெனுந் தருமமே யுருவமாய் நின்றநிற்
கண்டனன் மற்றினிக் காணவென் கடவனே
பண்டொடின் றென்னெனக் கருமையென் பழமையாய்
தண்டமே யடியனேற் குறுபதந் தருமதே. 4177

௧௬௧ *மற்றினி யுதவி யுண்டோ வானினு முயர்ந்த மானக்
கொற்றவ வுன்னைக் கண்டு கொல்லிய கொணர்ந்து தொல்லைச்
சிற்றினக் குரங்கி னோடுந் திரிவுறச் செய்த செய்கை
வெற்றர செய்தி யெம்பி வீட்டர செனக்கு விட்டான். 4178

௧௬௨ ஓவிய வுருவ னாயா னுளதொன்று பெறுவ துன்பால்
பூவிய னறவ மாந்திப் புந்திவே றுற்ற போழ்தில்
தீவினை யியற்று மேனு மெம்பியைச் சீறி யென்மேல்
ஏவிய பகழி யென்னுங் கூற்றினை யேவ லென்றான். 4179

௧௬௩ இன்னுமொன் றிசைப்ப துண்டா லெம்பியை யும்பி மார்கள்
தன்முனைக் கொல்வித் தானென் றிகழ்தலைத் தடுத்தி தக்கோய்
முன்னமே மொழிந்தா யன்றே யிவன்குறை முடிப்ப னையா
பின்னிவன் வினையின் செய்கை யதனையும் பிழைக்க லாமோ. 4180

௧௬௪ மற்றில னேனு மாய வரக்கனை வாலிற் பற்றிக்
கொற்றவ நின்கட் டந்து குரங்கியற் றொழிலுங் காட்டப்
பெற்றிலன் கிடக்க சொல்லிப் பயனில்லை பிழைப்ப தின்னும்
உற்றது செய்கென் றானு முரியனிவ் வனும னென்றான். 4181

௧௬௫ அனுமனென் பவனை யாழி யையநின் செய்ய செங்கைத்
தனுவென நினைதி மற்றென் றம்பியுன் றம்பி யாக
நினையொரு துணைவ ரன்னார் நினையல ரில்லை யிண்டவ்
வனிதையை நாடிக் கோடி வானினு முயர்ந்த தோளாய். 4182

௧௬௬ என்றவற் கியம்பிப் பின்ன ரிருந்தன னிளவ றன்னை
வன்றுணைத் தடக்கை நீட்டி வாங்கினன் றழுவி மைந்த
ஒன்றுனக் குரைப்ப துண்டா லுறுதிய துணர்ந்து கோடி
குன்றினு முயர்ந்த தோளாய் வருந்தலை யென்று கூறும். 4183

௧௬௭ மறைகளு முனிவர் யாரு மலர்மிசை யயனு மற்றைத்
துறைகளின் முடிவுஞ் சொல்லுந் துணிபொரு டனிவிற் றாங்கி
அறைகழ லிராம னாகி யறநெறி நிறுத்த வந்த
இறையொருசங்கையின் றியெண் ணுதியெண்ணமிக்கோய். 4184

கௌஅ நிற்கின்ற செல்வம் வேறு நெறிநின்ற பொருள்க ளெல்லாம்
கற்கின்ற திவன்ற னுமங் கருதுவ திவனைக் கண்டாய்
பொற்குன்ற மனைய தோளாய் பொதுநின்ற நிலைமை நோக்கின்
எற்கொன்றவலியேசாலுமிதற்கொன்றுமேதுவேண்டாம். 4185

கௌக கைதவ மியற்றி யாண்டுங் கழிப்பருங் கணக்கி றீமை
வைகலும் புரிந்து ளாரும் வானுயர் நிலையின் வள்ளல்
எய்தவர் பெறுவ ரென்று லிணையடி யெய்தி யேவல்
செய்தவர் பெறுவ தையா செப்பலாஞ் சீர்மைத் தாமோ. 4186

கச0 அருமையின் விதியி னுரே யுதவுவா னமைந்தா ரையா
இருமையு மெய்தி னுய்மற் றினிச்செயற் பால தெண்ணில்
திருமரு மார்ப னேவல் சென்னியிற் சேர்த்திச் சிந்தை
ஒருமையி னிறுவி மும்மை யுலகினு முயர்தி யன்றே. 4187

கசக மதவியற் குரக்குச் செய்கை மயர்வொடு மாற்றி வள்ளல்
உதவியை யுள்ளி யாவி யுற்றிடத் துதவு கிற்றி
பதவியை யெவர்க்கு நல்கும் பண்ணவன் பணித்த யாவும்
சிதைவில செய்தி நொய்திற் றீர்வரும் பிறவி தீர்தி. 4188

கசஉ அரசியற் பாரம் பூரித் தயர்த்தனை யிகழா தையன்
மரைமலர்ப் பாத நீங்கா வாழுதி மன்ன ரென்பார்
எரியனற் குரிய ரென்றே யெண்ணுதி யெண்ணம் யாவும்
புரிதிசிற் றடிமை குற்றம் பொறுப்பரென் றெண்ண வேண்டாம்.4189

கசங என்னவித் தகைய வாய வுறுதிகள் யாவு மேங்கும்
பின்னவற் கியம்பி நின்ற பேரெழி லானை நோக்கி
மன்னவர்க் கரசன் மைந்தா மற்றிவன் சுற்றத் தோடும்
உன்னடைக் கலமென் றுய்த்தே யுயர்கர முச்சி வைத்தான்.4190

கசச வைத்தபி னுரிமைத் தம்பி மாமுக நோக்கி வல்லை
உய்த்தனை கொணர்தி யுன்ற னேங்கரு மகனை யென்ன
அத்தலை யவனை யேவி யழைத்தலி னணைந்தா னென்ப
கைத்தலத் துவரி நீரைக் கலக்கினன் பயந்த காளை. 4191

கசரு சுடருடை மதிய மென்னத் தோன்றினன் றோன்றி யாண்டும்
இடருடை யுள்ளத் தோரை யெண்ணினு முணர்கி லாதான்
மடலுடை நறுமென் சேக்கை மலரின்றி யுதிர வாரிக்
கடலிடைக்கிடந்தகாதற்றுதையைக்கண்ணிற்கண்டான்.4192

கசசு கண்டனன் கண்ணி னீருங் குருதியுங் கால மாலைக்
குண்டல மலம்பு கின்ற குவவுத்தோட் குரிசி றிங்கள்
மண்டல முலகின் வந்த வதனத்தான் றாதை தன்பால்
விண்டல மதனின் றோர்மீன் விழுந்தன வென்ன வீழ்ந்தான்.

கசஎ எந்தையே யெந்தை யேயிவ் வெழுதிரை வளாகத் தியார்க்குஞ்
சிந்தையாற் செய்கை யாலோர் தீவினை செய்தி லாதாய்
நொந்தனை யதுதா னிற்க நுன்முக நோக்கிக் கூற்றம்
வந்ததே யன்றே வஞ்சா தாரதன் வலியைத் தீர்ப்பார். 4194

கசஅ தறையடித் தகைபோற் றீராத் தகைவிதி திசைக டாங்கும்
கறையடிக் கிழிவுகண்ட கண்டக னெஞ்ச முற்ற
நிறையடிக் கோல வாலி னிலைமையை நினையுந் தோறும்
பறையடிக் கின்ற வந்தப் பயமறப் பறந்த தன்றே. 4195

கசகூ குலவரை நேமிக் குன்ற மென்றுவா னுயர்ந்த கோட்டிற்
றலைகளு நின்பொற் றோளிற் றழும்பினித் தவிர்ந்த தன்றே
மலையுட னரவு மற்றும் பலவுள மத்துந் தாம்பும்
அலைகடல் கடைய வேண்டி லாரினிக் கடைவ ரையா. 4196

கருo பஞ்சின்மெல் லடியாள் பங்கன் பதயுக மலதி யாதும்
அஞ்சலித் [1]தறியாச் செங்கை யாணையா லமரர் யாரும்
எஞ்சல ரிருந்தா ருன்னா லின்னமு தீய்ந்த நீயோ
துஞ்சினை வள்ளி யோர்க ளின்னில்யார் சொல்லற் பாலார்.

கருக ஆயன பலவும் பன்னி யழுங்கினன் புழுங்க நோக்கித்
தீயுறு மெழுகிற் சிந்தை யுருகினன் செங்கண் வாலி
நீயினி யயர்வா யல்லை யென்றுதன் னெஞ்சிற் புல்லி
நாயக னிராமன் செய்த நல்வினைப் பயனி தென்றான். 4198

கருஉ தோன்றலு மிறத்த றானுந் துகளறத் துணிந்து நோக்கின்
மூன்றுல கத்தி னோர்க்கு மூலத்தே முடிந்த தன்றே
யான்றவ முடைமை யாலிங் கிறுதிவந் தியைந்த தார்க்கும்
சான்றென நின்ற வீரன் றான்வந்து வீடு தந்தான். 4199

கருங பாலமை தவிர்நீ யென்சொற் பற்றுதி யாயிற் றன்னின்
மேலொரு பொருளு மில்லா மெய்ப்பொருள் வில்லுந் தாங்கிக்
கால்தரை தோய நின்று கண்ணுக்கு மெளிய னானான்
மால்தரு பிறவி தீர்க்கு மருந்திவன் வணங்கு மைந்தா. 4200

(பிரதி) [1] தறியாய்.

௧௫௪ என்னிதி னுறுதி யப்பா லுண்டென விறையுங் கொள்ளேல்
உன்னுயிர்க் குறுதி செய்தி யுரைத்தன வுவந்து நோக்கிப்
பொன்னுயிர்த்தொளிரும்பூணுய்ப்பொதுநின்றுதருமம்போற்று
மன்னுயிர்க் குறுதி செய்வான் மலரடி தொழுது வாழ்தி. 4201

௧௫௫ என்றன னினைய யாவு முறுவுதிகள் பலவு மெண்ணித்
தன்றுணை தடக்கை யாரத் தனயனைத் தழுவிச் சாலக்
குன்றினு முயர்ந்த திண்டோட் குரக்கினத் தரசன் கொற்றப்
பொன்றிணி வயிரப் பைப்பூண் புரவலன் றன்னை நோக்கி. 4202

௧௫௬ நெய்யுடை நெடுவேற் றானை நீனிற நிருத ரென்னும்
துய்யிடைக் கனலி யன்ன தோளினைத் தொழிலுந் தூய
பொய்யுடை யுள்ளத் தார்க்குப் புலப்படாப் புனித வுன்றன்
கையடை யாகு மென்ன விராமற்குக் காட்டிப் பின்னை. 4203

௧௫௭ தன்னடி தாழ்த லோடுந் தாமரைத் தடங்க ணானும்
பொன்னுடை வாளை நீட்டி நீயிது பொறுத்தி யென்றான்
என்னலு முலக மேழு மேத்தின கிடந்த வாலி
அந்நிலை திரிந்து வானி னப்புறத் துலக னானான். 4204

௧௫௮ கையவ னெகிழ்த்த லோடுங் கணையெனுங் காலன் வாலி
வெய்யமார் பகத்துட் டங்கா தகன்றுமேக் குயர மீப்போய்த்
துய்யநீர்க் கடலுட் டோய்ந்து தூய்மலர் மாரி தூவ
ஐயன்பின் றூங்கும் கொற்றத் தாவம்வந் தடைந்த தன்றே.

௧௫௯ வாலியு மேக யார்க்கும் வரம்பிலா வுலகி லின்பம்
பாலியா முன்ன நின்ற பரிதிசேய் செங்கை பற்றி
ஆலிலைப் பள்ளி யானு மங்கத் னோடும் நிற்ப
வேல்விழித் தாரை கேட்டு வந்தவன் மேலே வீழ்ந்தாள். 4206

௧௬௦ குங்குமங் கொட்டி யன்ன குவிமுலைக் குவட்டிற் கொத்த
பொங்குவெங் குருதி போர்ப்பப் புரிகுழல் சிவப்பப் பொற்றோள்
அங்கவ னலங்கன் மார்பிற் புரண்டன ளகன்ற செக்கர்
செங்கதிர் விசும்பிற் றோன்று மின்னெனத் திகழு மெய்யாள்.

௧௬௧ வேய்ங்குழல் விளரி நல்யாழ் வீணையென் றிவைக ளானா
ஏங்கின ளிரங்கி விம்மி யுருகின ளிருகை கூப்பி
தாங்கிய தலையள் சோர்ந்து சரிந்துதாழ் குழல்க டள்ளி
ஓங்கிய குரலாற் பன்னி யின்னன வுரைக்க லுற்றாள். 4208

கசுஉ *வரைசேர் தோளிடை நாளும் வைகுவேன்
கரைசே ராவிட ரெல்லை கண்டிலேன்
உரைசே ராருயி ரேயென் னுள்ளமே
அரைசே நானிது காண வஞ்சினேன். 4209

கசுங துயரா லேதொலை யாத வென்னையு
மயரா யேபகை யாடு மன்பினோய்
செயிர்தீ ராவிதி யான தெய்வமே
உயிர்போ னுடல் யாரு முய்வரோ. 4210

கசுச நறிதாய் நல்லமிர் துண்ண நல்கலிற்
பிறியா வின்னுயிர் பெற்ற பெற்றிதான்
அறியா ரோமநம னார தன்றெனிற்
சிறியா ரோவுப காரஞ் சிந்தியார். 4211

கசுரு அணங்கார் பாகனை யாசை தோறுமுற்
றுணங்கா நாண்மலர் தூயு னன்பினல்
[1]இணங்கா கால மிரண்டொ டொன்றினும்
வணங்கா தித்துணை வைக வல்லையோ. 4212

கசுசு அரைசே பூவணை யாடை வைகுவாய்
தரைமே லாயுறு தன்மை யீதெனக்
கரையா தேனிடு பூசல் கண்டுமொன்
றுரையா யோவயா வூன மென்னதோ. 4213

கசுஎ நையா நின்றன னுனி ருந்திங்ஙன்
மெய்வான் மங்கையர் கொங்கை [2]மேவினுய்
ஐயா நீயென தாவி யென்பதும்
பொய்யோ பொய்யுரை யாத புண்ணியா. 4214

கசுஅ செருவார் தோளநின் சிந்தை யாளெனின்
மருவார் வெஞ்சர மெனையும் வவ்வுமால்
ஒருவே னுள்ளிருந் தாயி லுய்தியால்
இருவே முமிரு வேமுளி ருந்துளோம். 4215

கசுகூ எந்தாய் நீயமிர் தீய யாமெலாம்
உய்ந்தா மென்றுப கார முன்னுவார்
நந்தா நாண்மல ரேந்தி நண்பொடும்
வந்தா ரோவெதிர் வானு ளோரெலாம். 4216

(பிரதி) [1] இணங்காக். [2] மேவினர்.

கஎ0 ஓயா வாளியொ ளித்து நின்றெய்வான்
ஏயா வந்த விராம னென்றுளான்
வாயா லேவின னன்றி வாளியால்
வீயா யேயமு தியு மீளியாய். 4217

கஎக சொற்றேன் முந்துற வன்ன சொற்கொளாய்
அற்றா னன்னது செய்க லானெனா
உற்றா யும்பிலை யூழி காணுநீ
இற்றா யானுனை யென்று காண்கெனோ. 4218

கஎஉ நீறா மேருவு நீநெ ருங்கினால்
மாறோர் வாளியுன் மார்பி றந்ததே
தேறேன் யானிது தேவர் மாயையோ
வேறோர் வாலிகொ லாம்வி ளிந்தநீ. 4219

கஎங தகைநேர் வண்புகழ் இன்று தம்பியார்
பகைநேர் வாருள ரான பண்பினால்
உகநேர் சிந்தி யுலந்த ழிந்தனன்
மகனே கண்டனை யோநம் வாழ்வெனா. 4220

கஎச அருமந் தற்ற மகற்றும் வில்லியார்
ஒருமைந் தற்கு மடாத துன்னினார்
தருமம் பற்றிய தக்க வர்க்கெலாங்
கருமங் கட்டனை யென்கை விட்டதோ. 4221

கஎரு என்றா வின்னன பன்னி யின்னலோ
டொன்றா வுள்ளுணர் வேது முற்றிலாள்
நின்றா ளங்கிலை நோக்கி நீதியான்
வன்றாள் மால்வரை யன்ன மாருதி. 4222

கஎசு மடவார் சூழ மடந்தை தன்னைவாழ்
இடமே வும்படி யேவி வாலிபால்
கடன்யா வுங்கடை கண்டு கண்ணனோ
டடனா யுற்றதெ லாமு ரைத்தலும். 4223

கஎஎ அகமே ரற்றுக மீத ருக்கனார்
புகமே லைக்கிரி புக்க போதினன்
நகமே பொத்தகு ரக்கு நாயகன்
முகமே பொத்தது மூரி மண்டலம். 4224

கஎஅ மறைந்தான் மாலை யருக்கன் வள்ளியோன்
உறைந்தான் மங்கை திறத்தை யுன்னுவான்
குறைந்தா னெஞ்சு குழைந்த மூங்குவான்
நிறைந்தார் கங்குலின் வேலை நீங்கினன். 4225

கஎகூ புதல்வன் பொன்மகு டம்பொ றுத்தலான்
முதல்வன் பேருவ கைக்கு மூர்துவான்
உதவும் பூமகள் சேர வொண்மலர்க்
கதவஞ் செய்பக ரத்தி னீக்கினன். 4226

எ. வாலிவதைப் படலம் முற்றும்.

அ. அரசியற் படலம்

க அதிகா லத்த வருட்கு நாயகன்
மதிசா றம்பியை வல்லை யேவினன்
கதிரோன் மைந்தனை யைய கைகளால்
விதியான் மௌலிபி லைச்சு வாயென. 4227

உ அப்போ தேயரு ணின்ற வண்ணனும்
மெய்ப்போர் மாருதி தன்னை வீரநீ
இப்போ தேகொண ரின்ன செய்வினைக்
கொப்பாம் யாவையு மென்று ணர்த்தனும். 4228

ஈ மண்ணு நீர்முதன் மங்க லகங்ளும்
எண்ணும் பொன்முடி யாதி யாவையு
நண்ணும் வேலையி னம்பி தம்பியும்
திண்ணன் செய்வினை செய்து செம்மலை. 4229

ச மறையோ ராசிவ ழுங்க வானுளோர்
நறைதோய் நாண்மலர் தூவ நன்னெறிக்
கிறையோர் முன்வினை செய்ய வேந்தலைத்
துறையோர் நூன்முறை மௌலி சூட்டினன். 4230

ரு பொன்மா மவுலிபு னைந்து பொய்யிலான்
தன்மா னக்கழ லுழும் வேலையின்
நன்மார் பிற்றழு வுற்ற நாயகன்
சொன்னான் முற்றிய சொல்லி னெல்லையான். 4231

௬ *ஈண்டுநின் றேகி நீநின் னின்னிய விருக்கை யெய்தி
வேண்டுவ மரபி னெண்ணி விதிமுறை யியற்றி வீர
பூண்டபே ரரசுக் கேற்ற யாவையும் புரிந்து போரின்
மாண்டவன் மைந்த னோடும் வாழ்திநற் றிருவின் வைகி. 4232

௭ வாய்மைசா லறிவின் வாய்ந்த மந்திர மாந்த ரோடும்
தீய்மைதீ ரொழுக்கின் வந்த திறத்தொழின் மறவ ரோடும்
தூய்மைசால் புணர்ச்சி யெண்ணித் துகளறு தொழிலை யாகிச்
சேய்மையோ டணிமை யின்றித் தேவரிற் றெரிய நிற்றி. 4233

௮ புகையுடைத் தென்னி னுண்டு பொங்கழ லங்கென் றுன்னும்
மிகையுடைத் துலக நூலோர் வினையமும் வேண்டற் பாற்றே
பகையுடைச் சிந்தை யார்க்கும் பயனுறு பண்பிற் றீரா
நகையுடை முகத்தை யாகி யின்னுரை நவிறி நாவில். 4234

௯ தேவரும் வெஃகற் கொத்த செயலது செல்வ மஃது
காவல தருமைத் தென்று லன்னது கருதிக் கேட்டி
எவரு மினிய நண்ப ரிரவலர் விரவோ ரென்றிம்
மூவகை யியல்பி னோர்க்கு முனைவர்க்கு முலக முன்னே. 4235

௧0 செய்வன செய்தல் யாண்டுந் தீயன சிந்தி யாமல்
வைவன வந்த போழ்தும் வசையில வினிய கூறல்
மெய்யென வழங்கல் யாவு மேவின வெஃக லின்மை
உய்வன வாகித் தம்மோ டுயர்வன வுவந்து செய்வாய். 4236

௧௧ சிறியரென் றிகழ்ந்து நோவு செய்வன செய்யன் மற்றிந்
நெறியிகந் தியானோர் தீய்மை யிழைத்தலா லுணர்ச்சி நீண்டு
குறியதா மேனி மானக் கூனியாற் குவவுத் தோளாய்
வெறியன வெய்தி நொய்தின் வெந்துயர்க் கடலின் வீழ்ந்தேன். 4237

௧௨ மங்கையர் பொருட்டா லெய்து மாந்தர்க்கு மரண மென்றல்
சங்கையின் றுணர்தி வாலி செய்கையாற் சாலு மின்னும்
அங்கவர் திறத்தி னாலே யல்லலு மழிவு மாதல்
எங்களிற் காண்டி யன்றே யிதற்குவே றுவமை யுண்டோ. 4238

௧௩ நாயக னல்ல னம்மை நனிபயந் தெடுத்து நல்குந்
தாயென வினிது பேணித் தாங்குதி தாங்கு வாரை
ஆயது தன்மை யென்னு மறத்திற மகலா வண்ணந்
தீயன வந்த போது சுடுதியாற் றீய்மை யோரை. 4239

கச இறத்தலும் பிறத்த ரூனு மென்பன விரண்டும் யாண்டுந்
திறத்துளி நோக்கிச் செய்த வினைதரத் தெரிந்த தன்றே
புறத்தினி யுரைப்ப தென்னோ பூவின்மேற் புனிதற் கேனும்
அறத்தின திறுதி வாளுட் கிறுதிய தறிதி யன்றே. 4240

கரு ஆக்கமுங் கேடுந் தாஞ்செய் யறத்தொடும் பாவ மாய
போக்கிவே றுண்மை தேறார் பொருவரும் புலமை மேலோர்
தாக்கின வொன்றோ டொன்று தருக்குறுஞ் செருவிற் றக்கோர்
பாக்கிய மன்றி யென்றும் பாவத்தைப் பற்ற லாமோ. 4241

கசு இன்னது தன்மை யென்ப தியல்புளி மரபி னெண்ணி
மன்னர சியற்றி யென்கண் மருவுழி மாரிக் காலம்
பின்னுறு முறையி லுன்றன் பெருங்கடற் சேனை யோடும்
துன்னுதி போதி யென்றான் சுந்தர னவனுஞ் சொல்வான். 4242

கஎ குரங்குறை யிருக்கை யென்னுங் குற்றமே குற்ற மல்லால்
அரங்கெழு துரக்க நாட்டுக் கரசென லாகு மன்றே
மரங்கிள ரருவிக் குன்றின் வள்ளனீ மனத்தி னெம்மை
இரங்கிய பணியாஞ் செய்ய விருத்தியாற் சிலநா ளெம்பால்.

கஅ அரிந்தம நின்னை யண்மி யருளுறு முரியா ராகிப்
பிரிந்துவே றெய்துஞ் செல்வம் வெறுமையிற் பிறிதொன் றுமே
கருந்தடங் கண்ணி னுளை நாடலாங் காலங் காறும்
இருந்தரு டருதி யெம்மோ டென்றடி யிணையின் வீழ்ந்தான்.

கசு ஏந்தலு மதனைக் கேளா வின்னிள முறுவ லுற
வேந்தரி லிருக்கை யெம்போல் விரதியர் விழைதற் கொவ்வா
போந்தவ ணிருப்பி னெம்மைப் போற்றவே போது போமால்
தேர்ந்தினி தியற்று மன்ற னரசியற் றருமந் திர்தி. 4245

உ0 ஏழிரண் [1]டாண்டு நான்போந் தெரிவனத் திருக்க வேன்றேன்
வாழியா [2]யரசன் வைகும் வளநகர் வைக மாட்டேன்
பாழியம் புயத்து வீர பார்த்திலே போலு மன்றே
யாழிசை மொழியோ டன்றி யானுறு மின்ப மென்னோ. 4246

உக தேவிவே றரக்கன் வைத்த சிறையினு ளிருப்பத் தான்றன்
ஆவியந் துணைவ னோடு மளவிடற் கரிய வின்பம்
மேவினு னிராம னென்று லய்யவிவ் வெய்ய மாற்றம்
மூவகை யுலகு முற்றுங் காலத்து முற்ற வற்றே. 4247

(பிரதி) [1] டாண்டில் யான்போந் தெரிவனத் திருக்க வென்றன். [2] யரசின்.

௨௨. இல்லறந் துறந்தி லாதோ ரியற்கையை யிழந்து போரில்
வில்லறந் துறந்தும் வாழ வெள்கினன் மேன்மை யில்லாச்
சில்லறம் புரிந்து நின்ற தீமைக மரு மாறு
நல்லறந் தொடர்ந்த நோன்பி னவையற நோற்ப னாளும். 4248

௨௩. அரசியற் குரிய யாவு மாற்றுழி யாற்றி யான்ற
கரைசெயற் கரிய சேனைக் கடலொடுந் திங்க ளொன்கில்
விரசுவ தென்பா னின்னை வேண்டுவென் வீர வென்றான்
உரைசெயற் கெளிது மாகி யரிதுமா மொழுக்கி னின்றான். 4249

௨௪ மறித்தொரு மாற்றங் கூறான் வானுயர் தோற்றத் தன்னான்
குறிப்பறிந் தொழுகன் மாதோ கோதில ராத லென்னா
நெறிப்படக் கண்கள் பொங்கி நீர்வர நெடிது தாழ்ந்து
பொறுப்பருந் துன்ப முன்பாய்க் கவிக்குலத் தரசன் போனான்.

௨௫ வாலிகா தலனு மாண்டு மலரடி வணங்கி னானை
நீலமா மேக மன்ன நெடியவ னருளி னோக்கிச்
சீலநீ யுடைமை யாத லிவன்சிறு தாதை யென்னா
மூலமே தந்த வுந்தை யாமென முறையி னிற்றி. 4251

௨௬ என்னமற் றினைய கூறி யேகவத் தொடர்க வென்றான்
பொன்னடி வணங்கி மற்றப் புகழுடைக் குரிசில் போனான்
பின்னர்மா ருதியை நோக்கிப் பேரெழில் வீர நீயும்
அன்னவ னரசுக் கேற்ற தாற்றுதி யறிவி னென்றான். 4252

௨௭ பொய்த்தலை யுள்ளத் தன்பு பொழிகின்ற புணர்ச்சி யாலும்
இத்தலை யிருந்து நாயே னேயின வெனக்குத் தக்க
கைத்தொழில் செய்வ னென்று கழலிணை வணங்குங் காலை
மெய்த்தலை நின்ற வீர னிவ்வுரை விளம்பு கின்றான். 4253

௨௮ நிரம்பினு னொருவன் காத்த நிறையர சிறுதி நின்ற
வரம்பிலாத் தன்மை மற்றோர் தலைமகன் வலிதிற் கொண்டால்
அரும்புல னவனு நீங்கு மாதலா லைய நின்போற்
பெரும்பொறை யறிவி னாரா ரிறையினிப் பெறுவ தம்மா. 4254

௨௯ ஆன்றவற் கரிய தான வரசினை நிறுவி யப்பால்
என்றெனக் குரிய தாய கருமமு மியற்றற் கொத்த
சான்றவர் நின்னி னில்லை யாதலாற் றருமந் தானே
போன்றநீ யானே வேண்ட வத்தலை போதி யென்றான். 4255

௩௦ ஆழியா னனைய கூற வாணையீ தாகி லஃதே
வாழியாய் பிறிவ னென்று வணங்கிமா ருதியும் போனான்
சூழிமால் யானை யன்ன தம்பியுந் துணையாய்த் தொல்லை
யூழிநா யகனும் வேறோ ருயர்தடக் குன்ற முற்றான். 4256

௩௧ ஆரிய னருளி னாற்போ யகன்மலை யகத்த னான
சூரியன் மகனு மானத் துணைவருங் கிளையுஞ் சுற்றத்
தாரையை வணங்கி யன்னா டாயெனத் தந்த சொற்கள்
சீரியர் சொல்லே யாகச் செய்தவ னரசு செய்தான். 4257

௩௨ வளவர செய்தி மற்ற வானர வீரர் யாரும்
கிளைஞரி னுதவ வாணை கிளர்திசை யளப்பக் கேளோ
டளவிலா வாற்ற லாண்மை யங்கதன் றங்கள் செல்வத்
திளவர சியற்ற வேவி யினிதினி னிருந்தா னிப்பால். 4258

௩௩ வள்ளலு மவணின் றேகி மதங்கன திருக்கை யான
வெள்ளவான் குடுமிக் குன்றத் தொருசிறை மேவி மெய்ம்மை
யுள்ளுறு காதற் றம்பி யுவகையா லமைக்கப் பட்ட
எள்ளலில் சாலை யெய்தி யிருந்தன னிமையோ ரேத்த. 4259

அ அரசியற் படலம் முற்றும்

கூ சரற்காலப் படலம்

க மாவியல் வடதிசை நின்றும் வானவன்
ஓவிய மிதுவென வுரைக்க வொண்கிலாத்
தேவியை நாடியே முந்தித் தென்றிசை
யேவிய தூதென யிரவி யெய்தினான். 4260

உ நண்ணுத லருங்கட னஞ்ச நுங்கிய
கண்ணுதல் கண்டத்தின் காள மாமென
விண்ணக மிருண்டது வெயிலின் வெங்கதிர்
தண்ணிய மெலிந்தன தழைத்த மேகமே. 4261

௩ நஞ்சினி னளிர்நெடுங் கடலி னங்கையர்
அஞ்சன நயனத்தி னவிழ்ந்த கூந்தலில்
வஞ்சனை யரக்கர்தம் வடிவிற் செய்கையி
னெஞ்சினி லிருண்டது நீல வானமே. 4262

௪ நாட்களி னளிர்கட னார நாவுற
வேட்கையிற் கருகிய மேக மின்னுவ
வாட்கைகண் மயங்கின செருவில் வார்மதப்
பூட்கைக ணிறத்தபுண் டிறப்ப போன்றவே. 4263

௫ பையினிற் பஃறலைப் பாந்த ளேந்திய
மொய்ந்நிலந் தகளியின் முழங்கு நீர்நெய்யில்
வெய்யவன் விளக்கமா மேருப் பொற்றிரி
மையக லொத்தது மறைத்த வானமே. 4264

௬ நீனிறப் பெருங்கிரி நிரைத்த நீர்த்தனச்
சூனிற முகிற்குலந் துவன்றிச் சூழ்ந்தன
மானிற நெடுங்கடல் வாரி மூரிவான்
மேனிறைந் துளதென முழக்க மிக்கதே. 4265

௭ அரிப்பெரும் பெயரவன் முதலி னோரணி
விரிப்பவு மொத்தன வெற்பு மீதுதீ
எரிப்பவு மொத்தன வேசி லாசைகள்
சிரிப்பவு மொத்தன தெரிந்த மின்னெலாம். 4266

௮ மாதிரக் கருமகன் மாரிக் கார்மழை
யாதினு மிருண்டன விருந்தைக் குப்பையிற்
கூதிர்வெங் கானெடுந் துருத்தி கோளமைத்
தூதுவெங் கனலுமி ழுலையு மொத்ததே. 4267

௯ சூடின மணிமுடித் துகளில் விஞ்சையர்
கூடுறை நீக்கிய குருதி வாட்களும்
ஆடவர் பெயர்தொறு மாசை யானையின்
ஓடைக ளெரிபிறழ் வனவு மொத்ததே. 4268

௧௦ பிரிந்துறை மகளிரும் பிலத்த பாந்தளும்
எரிந்துயிர் நடுங்கிட விரவி யின்கதிர்
அரிந்தன வாமென வசனி நாவென
விரிந்தன திசைதொறும் வசையின் மின்னெலாம். 4269

௧௧ எண்வகை நாகங்க டிசைக ளெட்டையும்
நண்ணின நாவலைத் தனைய மின்னுவ
கண்ணுதன் மிடறெனக் கருகிக் கார்விசும்
புண்ணிறை யுயிர்ப்பென வூதை யாடின. 4270

கஉ தலைமையுங் கீழ்மையுந் தவிர்த லன்றியே
மலையினு மரத்தினு மற்று முற்றினும்
விலைநினைந் துளவழி விலங்கும் வேசையர்
உலைவுறு மனமென வுலாய தூதையே. 4271

கங அழுங்குறு மகளிர்த மன்பிற் றீர்ந்தவர்
புழுங்குறு புணர்முலை கொதிப்பப் புக்குலாய்க்
கொழுங்குறைத் தசையினை யரிந்து கொண்டது
விழுங்குறு பேயென வாடை வீங்கிற்றே. 4272

கச ஆர்த்தெழு துகள்விசும் படைத்த லானுமின்
கூர்த்தெழு வாளெனப் பிறழுங் கோட்பினும்
தார்ப்பெரும் பணையினின் றழங்கு காரினும்
போர்ப்பெருங் களமெனப் பொலிந்த தும்பரே. 4273

கரு இன்னகைச் சனகியைப் பிரிந்த விராமன்மேல்
மன்மதன் மலர்க்கணை வழங்கி னானெனப்
பொன்னெடுங் குன்றின்மேற் பொழிந்த தாரைகள்
மின்னெடுந் துவன்றின மேக ராசியே. 4274

கசு கல்லிடைப் படுதுளித் திவலைக் காரிடும்
வில்லிடு விடுகணை விசையின் மேவின
செல்லிடைப் பிறந்தவெங் கனல்கள் சிந்தின
அல்லிடை மணிசிறந் தழலி யற்றல்போல். 4275

கஎ மள்ளர்கள் மறுபடை மான யானைமேல்
வெள்ளிவே லெறிவன போன்ற மேகங்கள்
தள்ளருந் துளிபடத் தகர்ந்து சாய்கிரி
புள்ளிவெங் கடகரி புரள்வ போன்றவே. 4276

கஅ வானிடு தனுவொடுந் தழைத்த வான்மழை
மீனெடுங் கொடியவன் பகழி வீழ்துளி
தானெடுஞ் சார்துணை பிரிந்த தன்மையர்
ஊனுடை யுடம்பெலா முருக்க லொத்ததே. 4277

ககூ தீர்த்தனுங் கவிகளுஞ் செறிந்து நம்பகை
பேர்த்தன ரினியெனப் பேசி வானவர்
ஆர்த்தென வார்த்தன மேக மாய்மலர்
தூர்த்தன வொத்தன துள்ளி வெள்ளமே. 4278

உ0 வன்னைவிற் காதலத் தரக்கன் வானினில்
எண்ணிடைக் கடிதுகொண் டேகு மெல்லையிற்
பெண்ணினுக் கருங்கல மனைய பெய்வளை
கண்ணெனப் பொழிந்தன கால மாரியே. 4279

உக பரஞ்சுடர்ப் பண்ணவன் பண்டு விண்டொடர்
புரஞ்சுட விடுசரம் புரையு மின்னினம்
அரஞ்சுடப் பொறிநிமி ரயிலி னுடைவர்
உரஞ்சுட வுளைந்தனர் பிரிந்து ளோரெலாம். 4280

உஉ பொருடரப் போயினர் பிரிந்த பொய்புடற்
குருடரு தேர்மிசை யுயிர்கொண் டுய்த்தலால்
மருடரும் பிரிவெனு மாசு ணங்கெடக்
கருடனைப் பொருவின காரின் மாரியே. 4281

உங முழங்கின முறைமுறை மூரி மேகநீர்
வழங்கின மிடைவன மான யானைகள்
தழங்கின பொழிமதத் துவலை தாழ்தரப்
புழுங்கின வெதிரெதிர் பொருவ போன்றவே. 4282

உச விசைநெடு மாருதம் வெறித்து வீசலால்
அசைவுறு சிறுதுளி யப்பு மாரியின்
இசையுறழ்ந் தெடுப்பன விசைய வாயிருந்
திசையொடு திசைசெருச் செய்த போன்றவே. 4283

உரு விழைவுறு பொருடரப் பிரிந்த வேந்தர்வந்
துழையுற வுயிருற வுயிர்க்கு மாதரின்
மழையுற மனமுற மலர்ந்து தோன்றின
குழையுறப் பொலிவுறு முல்லைக் கொம்பெலாம். 4284

உசு *பாடலம் வறுமை கூர்ந்த பகலவன் பசுமை கூர்ந்த
கோடல்கள் பெருமை கூர்ந்த குவலையஞ் சிறுமை கூர்ந்த
ஆடின மயில்கள் பேசா தடங்கின குயில்க ளன்பர்
கேடுறத் தளர்ந்தார் போலுந் திருவுறக் கிளர்ந்தார் போலும்.

உஎ வாளெயிற் றரவம் போன்ற வான்றலை தோன்ற வார்ந்த
தாளுடைக் கோட றம்மிற் றழுவின காத றங்க
மீளுமெல் லணையின் மன்னன் விழவினு ளுணர்வு வீய்ந்த
தோளெனப் பின்னி யாங்கே யவற்றொடுந் துலங்கிச் சாய்ந்த.

உஅ நானிறச் சுரும்பும் வண்டு நவமணி யணியிற் சாரத்
தேனுக மலர்ந்த சந்தச் சேயிழைக் காந்தட் செம்பூ
வேனிலை வென்ற தம்மா காரென வியந்து நோக்கி
மாநிலக் கிழத்தி கைகண் மறித்தன போன்ற மன்னோ. 4287

உகூ எள்ளிட விடமொன் றின்றி யெழுந்தன விலங்கு கோபந்
தள்ளுறத் தலைவர் தம்மைப் பிரிந்தவர் தழுவத் தூய
கள்ளுடை யோதி யார்தங் கலவியிற் பலகாற் கான்ற
வெள்ளடைத் தம்பற் குப்பை சிதர்ந்தென விரிந்த மாதோ.

௩0 தீங்கனி நாவ லோங்குஞ் சேணுயர் குன்றிற் செம்பொன்
வாங்கின கொண்டு பாரின் மண்டுமால் யாறு மான
வேங்கையின் மலருங் கொன்றை விரிந்தன வீயு மீதாய்த்
தாங்கின நதிகள் சென்று தலைமயக் குறுவ தம்மா. 4289

௩க நன்னெடுங் காந்தட் போதி னறைவிரி கடுக்கை நன்பூத்
துன்னிய கோபத் தோடுந் தோன்றிய தோற்றந் தும்பி
இன்னிசை முரல்வ நோக்கி யிருநில மலர்க்கை யேந்திப்
பொன்னொடு காசை நீட்டிக் கொடுப்பதே போன்ற வன்றே.

௩உ கிளைத்துணை மழலை வண்டு கின்னர நிகர்த்த மாலைத்
துளிக்குரல் மேகம் வள்வாய்த் தூரியந் துவைப்ப போன்ற
வளைக்கையர் போன்ற மஞ்ஞை தோன்றிதா னரங்கு மாட்டு
விளக்கின மாகக் கான்போர் விழிகரு விளையின் மென்பூ. 4291

௩௩ பேடையு மிஞிறும் பாயப் பேர்வுறப் பிறக்கு மோசை
ஊடுறத் தாக்குந் தோறு மொல்லொலி பிறப்ப நல்லார்
ஆடியற் பாணிக் கொக்கு மாரிய வமுதப் பாடல்
கோடிய தாளங் கொட்ட மலர்ந்தகூ தாள மன்னோ. 4292

௩௪ வழைதுறு கான யாறு மாநிலக் கிழத்தி மக்கட்
குழைவுற மலைமாக் கொங்கை சுரந்தபா லொழுக்கை யொத்த
விழைவுறும் வேட்கை யோடும் வேண்டினர்க் குதவ வேண்டிக்
குழைதொறுங் கனகந் தூங்குங் கற்பக நிகர்த்த கொன்றை.

௩௫ பூவியற் புறவ மோங்கும் பொறிவரி வண்டு போலத்
தேவியல் களிப்ப தாகிச் செருக்கின காமச் செவ்வி
ஓவிய மரங்க டோறு முரைத்தவற் றுரிஞ்ச வொண்கண்
நாவியின் மணங்க ளுறக் கலையொடும் புலந்த நவ்வி. 4294

௩௬ *தேரி னன்னெடுந் திசைசெலச் செருக்கழிந் தொடுங்குங்
கூர யிற்றருங் கண்ணெனக் குவிந்தன குவளை
மார னன்னவர் வரவுகண் டுவக்கின்ற மகளிர்
மூரன் மென்குறு முறுவலொத் தரும்பின முல்லை. 4295

௩௭ சாரத நாண்மலர் யாவையுங் குடைந்தன நடவிச்
சூரத நூனெறி விடரெனத் தேன்கொண்டு தொகுப்ப
பாரத நூன்முறை நாடகம் பயனுறப் பகுப்பான்
இரத மீட்டுறுங் கவிஞரைப் பொருவின தேனீ. 4296

௩௮ களிக்கு மஞ்ஞையைக் கண்ணுள ரினமெனக் கண்ணுற்
றளிக்கு மன்னரிற் பொன்வழங் கினமலை யருவி
வெளிக்கண் வந்தனர் விருந்தென விருந்துகண் டுள்ளங்
களிக்கு மங்கையர் முகமெனப் பொலிந்தன கமலம். 4297

௩௯ நோக்கி னான்மை நோக்கழி செய்திடு மருங்குற்
றுக்கணாங் கருஞ் சிதைக்குத் தாங்கருந் துன்ப
மாக்கி னோமுரு வாலெனு மரும்பெற லுவமை
வாக்கி னாலுரை யாவெனக் களித்தன மான்கள். 4298

௪௰ நீடு நெஞ்சுறு நேயத்தர் பிரிந்துழி நினைந்து
வாடு கின்றன மருளுறு காதலின் மயங்கிக்
கூடு நன்னதித் தடந்தொறும் படிந்தன குடைவுற்
றாடு கின்றன கொழுநரைப் பொருவின வன்னம். 4299

௪௧ காரெ னுநிறக் கரியவன் மார்பினிற் கவின்முத்
தார மென்னவும் பொலிந்தன வளப்பரு மளக்கர்
நீர்நு கர்ந்தமா மேகத்தின் மருங்குற நிரைத்த
கூரும் வெண்ணிறத் திரையெனப் பறப்பன குரண்டம். 4300

௪௨ மருவி நீங்கல்செல் லாநெடு மாலைய வானிற்
பருவ மேகத்தி னருகுறக் குருகினம் பறப்ப
திருவி னாயக னிவ்வெனத் தேமறை தெரிக்கும்
ஒருவன் மார்பினி லுத்தரி கத்தினை யொத்த. 4301

௪௩ உறவெ துப்புறுங் கொடுந்தொழில் வேனிலா னொழியத்
திறநி னைப்புறுங் காரெனுஞ் செவ்வியோன் சேர
நிறம னத்துறுங் குளிர்ப்பினி னெடுநில மடந்தை
புறம யிர்த்தலம் பொடித்தன போன்றன பசும்புல். 4302

சச தேன வாமலர்த் திசைமுகன் முதலினர் தெளிந்தோர்
ஞான நாயக னவையற நோக்கெலா நல்கக்
கானம் யாவையும் பரப்பிய கண்ணெனச் சனகன்
மானே நாடிநின் றழைப்பன போன்றன மஞ்ஞை. 4303

சரு செஞ்செ வேலவர் செறிசிலைக் குரிசில ரிருண்ட
குஞ்சி சேயொளி கதுவுறப் புதுநிறங் கொடுக்கும்
பஞ்சி போர்த்தமெல் லடியெனப் பொலிந்தன பதுமம்
வஞ்சி போலியர் மருங்கென நுடங்கின வல்லி. 4304

சசா நீயி ரன்னவன் குதலைய ராதலி னேடிப்
போய தையலைத் தருதிரென் றிராகவன் புகலத்
தேய மெங்கணுந் திரிந்தன போந்திடை தேடிக்
கூய வாய்க்குரல் குறைந்தபோற் குறைந்தன குயில்கள். 4305

சஎ பொழிந்த வானிலம் புற்றரக் குமட்டிய புனிற்று
எழுந்த வாம்பிக ளிடறின செறிதயி ரேய்த்த
மொழிந்த தேனுடை முகிழ்முலை யாய்ச்சியர் முழாவிற்
பிழிந்த பால்வழி நுரையெனப் பொருவின பிடவம். 4306

சஅ வேங்கை நாறின கொடிச்சியர் வடிக்குழல் விழைவண்
டேங்க நாறின நாந்தமவ் வெயிற்றிய ரைம்பால்
ஒங்கு நாண்முல்லை நாறின வாய்ச்சிய ரோதி
ஞாங்க ரும்பல முழந்தியர் பித்திகை நாற. 4307

சகூ தேரைக் கொண்டபே ரல்குறன் றிருமுகங் காணான்
ஆரைக் கண்டுயி ராற்றுவா னல்லுணர் வழிந்தான்
மாரற் கெண்ணில்பல் லாயிர மலர்க்கணை வகுத்த
காரைக் கண்டனன் வெந்துயர்க் கொருகரை காணான். 4308

ரு௦ அளவில் காரெனு மப்பெரும் பருவம்வந் தணைந்தால்
தளர்வ ரென்பது தவம்புரி வோர்கட்குந் தகுமால்
கிளவி தேனினு மமிர்தினுங் குழைத்தவள் கிளைத்தோள்
வளவி யுண்டவன் வருந்துமென் றுவது வருந்தோ. 4309

ருக காவி யுங்கருங் குவளையு நெய்தலுங் காயாம்
பூவை யும்பொரு வானவன் புலம்பினன் றளர்வான்
ஆவி யுஞ்சிறி துண்டுகொ லாமென வயர்ந்தான்
தூவி யன்னமன் னுடிறத் திவையிவை சொல்லும். 4310

௫௨. *வாரேய் முலையா ளைமறைக் குனர்வாழ்
ஊரே யறியே னுயிரோ டுழல்வேன்
நீரே யுடையா யருளின் னிலையோ
காரே யெனதா விகலக் குதியோ. 4311

௫௩. வெப்பார் நெடுமின் னினையிற் றின்வெகுண்
டெப்பா லும்விசும் பிலிருண் டெழுவாய்
அப்பா தகவஞ் சவரக் கரையே
ஒப்பா யுயிர்கோ டலதொக் குதியோ. 4312

௫௪ அயிலேர் விழியார் விளியா ரமிழ்தின்
குயிலே மொழியாய் கொணராய் கொடியாய்
துயிலே னெருவே னுரைசோர் வுணராய்
மயிலே யெனைநீ வலியா டுதியோ. 4313

௫௫ மழைவா டையொடா டிவலிந் துயிர்மேல்
நுழைவாய் மலர்வாய் நொடியாய் கொடியே
இழைவா ணுதலா ரிடைபோ லிடையே
குழைவா யெனதா விகுழைக் குவையோ. 4314

௫௬ விழையேன் வினைவா னருண்மெய் மையினின்
றிழையே னுணர்வே னவையின் மையினுற்
பிழையே னுயிரோ டுபிரிந் தனரால்
உழையே யவரெவ் வுழையா ருரையாய். 4315

௫௭ பயில்பா டகமெல் லடிபஞ் சனையார்
செயிரே துமிலா ரொடுதி ருதியோ
அயிரா துடனே யகல்வா யலையோ
உயிரே கெடுவா யுறவோர் கிலையோ. 4316

௫௮ ஒன்றைப் பகராய் குழலுக் குடைவாய்
வன்றைப் புறுநீள் வயிரத் தினையே
கொன்றைக் கொடியாய் கொணர்கின் றிலையோ
என்றைக் குறவா கவிருந் தனையோ. 4317

௫௯ *குராவரும் பனைய கூர்வா ளெயிற்றுவெங் குருளை நாகம்
விராவுவெங் கடுவிற் கொல்லு மெல்லினர் முல்லை யென்றும்
உராவருந் துயர மூட்டி யோய்வுற வலைப்ப தொன்றோ
இராவணன் கோப நிற்க விந்திர கோப மன்றோ. 4318

௯௦ ஓடைவா ணுதலி னாளை யொளிக்கலா முபாய மெண்ணி
நாடிமா ரீச னானே நாடக நவ்வி யானான்
வாடையாய்க் கூற்றி னாரு முருவினை மாற்றி வந்தார்
கேடுசூழ் வார்க்கு வேண்டு முருக்கொளக் கிடந்த வன்றே. 4319

௯௧ அருவினை யரக்க ரென்ன வந்தர மதனில் யாவும்
வெருவர முழங்கு கின்ற மேகமே மின்னு கின்றாய்
தருவனென் றிரங்கி னாயோ தாமரை மறந்த தையல்
உருவினைக் காட்டிக் காட்டி யொளிக்கின்றா யொக்கின் றாயால்.

௯௨ உண்ணிறைந் துயிர்க்கும் வெம்மை யுயிர்சுட வுலையு முள்ளம்
புண்ணுற வாளி தூர்த்தாற் பழுதினிப் போதி மாரா
எண்ணுறு கல்வி யுள்ளத் திளையவ னின்னே யுன்னைக்
கண்ணுறு மாகிற் பின்னை யாரவன் சிற்றங் காப்பார். 4321

௯௩ வில்லும்வெங் கணையும் வீரர் வெஞ்சமத் தஞ்சினார் மேற்
புல்லுவ வல்ல வாற்றல் போற்றலர்க் குரித்துப் போலாம்
அல்லுநன் பகலு நீங்கா யனங்கநீ யருளிற் றீர்ந்தாய்
செல்லுமென் றெளிவந் தோர்மேற் செலுத்தலுஞ் சீர்மைத் தாமோ.

௯௪ என்னவித் தகைய பன்னி யிடருழந் திரங்கு கின்ற
தன்னையொப் பானை நோக்கித் தகையழிந் தயர்ந்த தம்பி
நின்னையெத் தகைய வாக நினைந்தனை நெடியோ யென்னச்
சென்னியிற் சுமந்த கையன் றேற்றுவான் செப்ப லுற்றான்.

௯௫ *காலநீளிது காருமாரியும் வந்ததென்றக வற்சியோ
நீலமேனி யரக்கர்வீர நினைந்தழுங்கிய நீர்மையோ
வாலிசேனை மடந்தைபுக்கிட நாடவாரலி லாமையோ
சாலநல்லுரை கேள்விவீரத ளர்ந்ததென்னைத வத்தினாய். 4324

௯௬ மறைதுளங்கினு மதிதுளங்கினும் வானுமாழ்கடல் வையமு
நிறைதுளங்கினு நிலைதுளங்குறு நிலைமைநின்வயி னிற்குமோ
பிறைதுளங்குறு மனையபேரெயி றுடையபேதையர் பெருமையின்
இறைது ளங்குறு புருவ வெஞ்சிலை யிறைது ளங்குற வியலுமோ. 4325

௯௭ அனுமனென்பவ னறிவறிந்தனை யறிஞவங்கத னமைதியோர்
எனையரென்பதோ ரிறுதிகண்டமே லெழுமதென்றெனு முவமையோய்
வினையின் வெந்துயர் விரவுதிங்களும் விரைவுசென்றன வெளிதுநின்
தனுவெனுந்திரு நுதலிவந்தனள் சரதம்வன்றுயர் தவிரயா. 4326

௬௮ மறையறிந்தவர் வரவுகண்டுமை வலியும்வஞ்சகர் வழியொடும்
குறையவென்றிடர் களைவனென்றவர் குறைமுடிந்தது விதியினால்
இறைவணங்கவ ரிறுதிகண்டினி திசைபுனைந்தனை யவர்களால்
உறையுமும்பரும் வெளியினின்றன ருணர்வொழிந்திட லொழிதியால். 4327

௬௯ காதுகொற்றமு னக்கலாதுபி றர்க்கெல்வாறுக லக்குமோ
வேதனைக்கிட மானவீரம தன்றுதீர்வது நன்றரோ
போதுபிற்பட லுண்டிதோர்பொரு ளன்றியின்றது ணிந்திடில்
யாதுனக்கிய லாததெந்தைவ ருந்தலென்னவி யம்பினான். 4328

௭௦ சொற்றதம்பியு ரைக்குலைந்துயிர் சோர்வொடுக்கிய தொல்லையான்
இற்றவின்னலி யக்கமெய்திட வைகல்பல்பல வேகமேல்
உற்றுநின்றவி னைக்கடும்பிணி யொன்றின்மேலுட னொன்றுமாய்
மற்றும்வெம்பிணி பற்றினாலென வந்தெதிர்ந்தது மாரியே. 4329

௭௧ நிறைந்தன நெடுங்குள நெருங்கின தரங்கம்
குறைந்தன கருங்குயில் குளிர்ந்தவுயர் குன்றம்
மறைந்தன தடந்திசை வருந்தினர் பிரிந்தார்
உறைந்தன மகன்றிலுட னன்றிலுயி ரொன்றி. 4330

௭௨ பாசிழை யரம்பையர் பழிப்பிலக லல்குற்
றூசுதொட ரூசனனி வெம்மைதொடர் வுற்றே
வீசியது வாடையெரி வெந்தவிரி புன்வீழ்
ஆசிலயில் வாளியென வாசைபுரி வார்மேல். 4331

௭௩ வேலைநிறை வுற்றன வெயிற்கதிர் வெதும்புஞ்
சீலமழி வுற்றபுன லுற்றுருவு செப்பிற்
காலமறி வுற்றுணர்தல் கன்னலள வல்லான்
மாலைபக லுற்றதென வோர்வரிது மாதோ. 4332

௭௪ நெற்கிழிய நெற்பொதி நிரம்பின நிரம்பாச்
சொற்கிழிய நற்கிளிய தோகையவர் தூமென்
பற்கிழி மணிப்படர் திரைப்பரவர் முன்றில்
பொற்கிழி விரித்தன சினைப்பொருவில் புன்னை. 4333

௭௫ நிறங்கருகு கங்குல்பக லின்றநிலை நீங்கா
அறங்கருது சிந்தைமுனி யந்தணரி னாலிப்
பிறங்கலி னெடுந்துளி படப்பெறுவ முன்றில்
உறங்கல பிறங்கலய னின்றவுயர் வேழம். 4334

எசு சந்தினிடை யிற்படலை வேய்ந்திசை நடந்தோ
றுந்தியிட கிற்புகை நுழைந்துகுளி ருள்ள
மந்திதுயில் வுற்றுமுழை வன்கடுவ னங்கத்
திந்தியம வித்ததனி யோகியி னிருந்த. 4335

எஎ ஆசில்சுனை வாலருவி யாயிழைய ரைம்பால்
வாசமனை நாறலில வானமணி வன்கால்
ஊசல்வழி தானவித ஞெண்மணிகள் விண்மேல்
வீசலில வானநெடு மாரிதுளி வீச. 4336

எஅ கருந்தகைய தன்றகைய கைதைமடல் காதல்
தருந்தகைய போதுகிளை யிற்புடை தயங்கப்
பெருந்தகைய பொற்சிறை யொடுக்கியிடை பேரா
திருந்தகுரு கின்றுணை பிரிந்தவர்க ளென்ன. 4337

எகூ பதங்கண்முகி லொத்தவிசை யைஞிமிறு பன்ன
விதங்களின டித்திடுவி கற்பன்னி மேவு
மதங்கியரை யொத்தமயில் [1]வாசமலர் மூலத்
தொதுங்கின வுழைக்குல மழைக்குல முலைக்க. 4338

அ0 விளக்கொளி யகிற்புகை விழுங்கமளி மென்கொம்
பிளக்குமிடை மங்கையரு மைந்தர்களு மேவத்
தளைத்தவின மணித்தவிசு வந்துசுகிர் சந்தின்
துளைத்தருவின் வந்துதுயில் வுற்றகுளிர் தும்பி. 4339

அக தாமரை மலர்த்தவி சிகந்துதகை யன்னம்
மாமர நிறைத்தொகு பொதும்பின்முழை வைகத்
தேமர [2]மடுக்கித ணிடைச்செறி குரம்பைத்
தூமரு வெயிற்றியரொ டன்பர்துயில் வுற்றார். 4340

அஉ வள்ளிபுடை சுற்றியுயர் சிற்றிலை மரந்தோ
றெள்ளருமறிக்குருளொ டண்டர்க ளிருந்தார்
கள்ளரி ஞெளித்துறை நெடுங்கழு தொடுங்கி
முள்ளெயிறு தின்றுபசி மூழ்கிட விருந்த. 4341

அங சரம்பயி னெடுந்துளி நிரந்துபுயல் சாரக்
குரம்பையினில் வன்கரி குலைந்துற வொடுங்கா
வரும்பக னறும்பிரசம் வைகல்பல வைகு
முரம்பினி னிரம்பல முழைஞ்சிடை நுழைந்த. 4342

(பிரதி) [1] வாசமா [2] மடிக்கித.

அச இந்தகைய மாரியிடை துன்னியிரு ளெய்த
மைந்தரும ணிக்குழல் மலர்ச்சனகன் மான்மேல்
உய்ந்தவுணர் வித்தின நெருப்பிடை யுயிர்ப்பான்
வித்தகனி லக்குவனை முன்னினன் விளம்பும். 4343

அரு *மழைக்கரு மின்னெயிற் றரக்கன் வஞ்சனை
இழைப்பருங் கொங்கையு மெதிர்வுற் றின்னலின்
உழைத்தன ளுலைந்துயி ருலக்கு மொன்றினும்
பிழைப்பரி தெனக்குமி தென்ன பெற்றியோய். 4344

அசு தூநிறச் சுடுசரத் தூணி தூக்குற
வானுறப் பிறங்கிய வயிரத் தோளோடும்
யானுறக் கடவதே யிதுவு மின்னிலை
வேனிறத் துற்றதொத் துழியும் வீகிலேன். 4345

அஎ தெரிகணை மலர்களாற் றிறந்த நெஞ்சொடும்
அரியவன் றுயரொடும் யானும் வைகுவேன்
எரியுமின் மினிமணி விளக்கி னின்றுணைக்
[1]குரியினம் பெடையொடுந் துயில்வ கூட்டினுள். 4346

அஅ வானக மின்னினு மழை முழக்கினும்
[2]யானகம் விம்முவ னெயிற்ற ராவெனக்
கானகம் புகுந்துநான் முடித்த காரிய
மேனருங் கிழ்நகு மினியென் வேண்டுமோ. 4347

அகூ மறந்திருந் துய்கிலேன் மாரி யீதெனில்
இறந்துவின் சேர்வது சாலு மிப்பழி
பிறந்துபின் றீர்வனோ பின்ன ரன்னது
துறந்துசென் றுறுவனோ துயரின் வைகுவேன். 4348

கூ0 ஈண்டுநின் றரக்கர்த மிருக்கை யாமினிக்
காண்டலிற் பற்பல காலங் காண்டுமால்
வேண்டுவ தன்றது வீர நோய்தெற
மாண்டன னென்பது மாட்சிப் பாலதால். 4349

கூக செப்புருக் கனையவிம் மாரிச் சீகரம்
வெப்புருப் புறஞ்சுட வெந்து வீவதோ
ஒப்புருக் கொண்டுமார் பொடுங்க வாய்வளை
துப்புருத் தமிர்தவாய் நுகர்ந்து துய்த்தயான். 4350

(பிரதி) [1]குரியிளம். [2]யானக மின்னுவே.

கூஉ நெய்யடை தீயெதிர் நிறுவி நிற்கிவள்
கையடை யென்றவச் சனகன் கட்டுரை
பொய்யடை யாக்கிய பொறியி லேனெடு
மெய்யடை யாதினி விளித னன்றரோ. 4351

கூங தேற்றுவாய் நீயுளை யாகத் தெறிநின்
ளுற்றுவேன் யானுள னாக வாய்வனை
தோற்றுவா னல்லனித் துன்ப மாரினி
மாற்றுவார் துயர்க்கொரு வரம்புண் டாகுமோ. 4352

கூச விட்டதோர் வடிக்கணை விரித்த விண்ணையுஞ்
சுட்டபோ திமையவர் முதல தொல்லையோர்
பட்டபோ துலகமுங் யாரும் பற்றறக்
கட்டபோ தல்லது மயிலைக் காணுமோ. 4353

கூரு தருமமென் [1]றெருருபொரு டன்னை யஞ்சியான்
தெருமரு கின்றது செறுனர் தேவரோ
டொருமையின் வந்தன ரேனு முய்கலார்
உருமென வொலிபடு முரவி லோயென்றான். 4354

கூகா இளவலு முரைசெய்வா னெண்ணு நாளினில்
உளபகற் கூதிரு மிறுதி யுற்றதால்
களவுசெய் தவனுறை காணுங் காலம
தளவிறந் தயர்வதெ னணை யாழியாய். 4355

கூஎ திரைசெயத் திண்கட லமிர்தஞ் செங்கணான்
உரைசெயத் [2]தரினுமத் தொழிலு முற்றபின்
வரைமுதற் கலப்பைகண் மாடு நாட்டித்தன்
குரைமலர்த் தடக்கையிற் கடைந்து கொண்டனன். 4356

கூஅ மனத்தினி னுலகெலாம் வகுத்து வாய்ப்புறு
நினைப்பின னுயினு நேமி நேமியோ
டெனைப்பல படைக்கல மேந்தி யாரையும்
வினைப்பெருஞ் சூட்சியிற் பொருது வெல்லுமால். 4357

கூகூ கண்ணுடை நுதனெடுங் கனிச்சி வானவன்
விண்ணிடைப் புரஞ்சுட வெகுண்ட மேலைநாள்
எண்ணிய சூட்சியு மீட்டிக் கொண்டவும்
அண்ணலே யொருவரா லறியற் பாலதோ. 4358

(பிரதி) [1] றெருருபொருட் டன்னை. [2] தரினுமெத்.

௧௦௦ ஆகுனர் யாரையுந் துணைவ ராக்கிப்பின்
ஏகின னுளிடை யெய்தி யெண்ணுவ
சேகறப் பன்முறை தெரிந்து செய்தபின்
வாகையென் றொருபொருள் வழுவற் பாலதோ. 4359

௧௦௧ அறத்துறை திறம்பின ரரக்க ராற்றலர்
மறத்துறை நமக்கென வலிக்கும் வன்மையோர்
திறத்துறு நன்னெறி திறம்ப லுண்டெனில்
புறத்தினில் [1] யாரதாம் புகழும் வாழ்க்கையும். 4360

௧௦௨ பைந்தொடிக் கிடர்களை பருவம் பையவே
வந்தெதிர்த் துளதினி வருத்த நீங்குவாய்
அந்தணர்க் காகுமோ வரக்கர்க் காகுமோ
சுந்தரத் தனுவலாய் சொல்லுநீ யென்றான். 4361

௧௦௩ உறுதிய தேயென வுணர்ந்த வூழியான்
இறுதியுண் டோகொலிம் மாரிக் கென்பதோர்
தெறுதுய ருழந்தனன் றேயத் தேய்வுசென்
றறுதியை யடைந்ததப் பருவ மாண்டுபோய். 4362

௧௦௪ மள்கலில் பெருங்கொடை மருவி மண்ணுளோர்
உள்கிய பொருளெலா முதவி யற்றபோ
தெள்கலி லிரவலர்க் கிசைவ தின்மையால்
வெள்கிய மாந்தரின் வெளுத்த மேகமே. 4363

௧௦௫ தீவினை நல்வினை யென்னத் தேறிய
பேய்வினைப் பொருடனை யறிந்து பெற்றதோர்
ஆய்வினை மெய்யுணர் வணுக வாசுறும்
மாயையின் மாய்ந்தது மாரிப் பேரிருள். 4364

௧௦௬ மூளமர் முற்றுற முரச விந்தபோல்
கோளமை கணமுகில் குளிற லோவின
நீளிடு கணையெனத் துளியு நீங்கின
வாளுறை யுற்றென மறைந்த மின்னெலாம். 4365

௧௦௭ தடுத்ததா ணெடுந்தடங் கிரிக டம்மிடை
மடுத்தநீ ரொழிந்தன வருவி தூங்குவ
வெடுத்தமா லுத்தரி கத்தொ டெய்தினின்
றுடுத்தவா னிறத்துகி லொழிந்த போன்றவே. 4366

(பிரதி) [1] யார்சாம்.

க0அ மேகமால் வரைகளைப் புறத்து மேவலான்
மாகவா றெவைகளும் வாரி யற்றன
ஆகையாற் றகவிழுந் தளவி னன்பொருள்
போகவா றொழிந் தவன் செல்வம் போன்றதே. 4367

க0கூ கடந்திறந் தெழுகளி றனைய கார்முகில்
இடந்துறந் தேகலிற் பொலிந்த திந்துவும்
நடந்தின நவில்வுறு நங்கை மார்முகம்
படந்துறந் தொருவலிற் பொலியும் பான்மைபோல். 4368

கக0 பாசிழை மடந்தையர் பகட்டு வெம்முலை
பூசின சந்தனம் [1]புழுகு குங்கும
மூசின முழுகுசே றுலர மொண்டற
வீசின நறுமலர் விண்டு வாடையே. 4369

ககக மன்னவன் றலைமகன் வருத்த மாற்றுவான்
நன்னெறிப் பருவமு நணுகிற் றுதலால்
பொன்னினை நாடியே போது மென்பபோல்
அன்னமுந் திசைதிசை யகன்ற விண்ணின்வாய். 4370

ககஉ தஞ்சிறை யொடுக்கின தழுவு மின்னலின்
நெஞ்சுறு மம்மலு நினைப்பு நீடின
மஞ்சுறு நெடுமழை பிரித லால்மயில்
அஞ்சின மிதிலைநாட் டன்ன மென்னவே. 4371

ககங வஞ்சனைத் தீவினை மறந்த மாதவர்
நெஞ்செனத் தெளிந்தநீர் [2]நிரந்து தோன்றுவ
பஞ்செனச் சிவக்குமென் பாதப் பேதையர்
அஞ்சனக் கண்ணெனப் பிறழ்ந்த வாடன்மீன். 4372

ககச ஊடிய மடந்தையர் வதன மொத்தன
தாடொறு முதிர்ந்துகான் முதிர்ந்த தாமரை
கூடினர் துவரிதழ்க் கோலங் கொண்டன
சேடுற நறுமுகை விரிந்த செங்கிடை 4373

ககரு கல்வியிற் றிகழ்கரைத் தாய கம்பலை
பல்விதச் சிறுரெனப் பகரும் வல்லரி
செல்விதத் தல்லதொன் றுரைத்தல் செய்கலா
நல்லுணர் வாளரின் விரிந்த நாவெலாம். 4374

(பிரதி) [1] புழுங்குங் குங்கும. [2] வி(ள)றந்து.

கககூ செறிபுனற் பூந்துகிற் றிரைக்கை யாற்றிரைத்
துறுதகக் கால்மடுத் தோடி யோதநீர்
எறும்வலிக் கனைவனை யெய்தி யாறெலாம்
முறுவலிக் கின்றன போன்ற முத்தெலாம். 4375

ககஎ சொன்னிறை கேள்வியிற் றொடர்ந்த மாந்தரால்
இன்னிறம் பசலையுற் றிருந்த மாதரிற்
றன்னிறம் பயப்பய நீங்கித் தள்ளரும்
பொன்னிறம் பொலிந்தன பூகந் தாறெலாம். 4376

ககஅ பயின்றுடல் குளிர்ப்பவும் பழன நீத்தவன்
இயன்றன விளவெயி லேய்ந்த மெய்யின
வயின்றொறும் வயின்றொறு மடித்த வாயின
துயின்றன விடங்கர்மாத் தடங்க டோறுமே. 4377

கககூ கொஞ்சுறு கிளிநெடுங் குதலை கூட்டின
அஞ்சிறை யறுபதத் தளக [1]வோதிய
எஞ்சலில் குழையன விடை நுடங்கிய
வஞ்சிகள் பொலிந்தன மகளிர் மானவே. 4378

கஉ0 மழைபடப் பொதுளிய மருதத் தாமரை
தழைபடப் பேரிலைப் புரையுட் டங்கிய
விழைவுடைப் பெடையோடு வெளன நள்ளிகள்
புழையிடத் தொதுங்கின வச்சை மாக்கள்போல். 4379

கஉக அளித்தன முத்தினந் தோற்ற மானனூர்
இளிக்கெதிர் விழிக்கல மென்று வெள்கியே
ஒளித்தன வாமென வோங்கு நீரிடைக்
குளித்தன வானிறக் கூன னந்தெலாம். 4380

கூ. சார்காலப் படலம் முற்றும்.

க0. கிட்கிந்தைப் படலம்

க இன்ன கால மகன்றன வின்புறும்
முன்னை வீர னிளவலை முன்பிபினுைப்
சொன்ன வெல்லையி னூங்குமற் றூங்கின
மன்னன் வந்தில னென்செய்த வாறரோ. 4381

(பிரதி) [1] வோதியர்.

உ பெறலருந் திருப் பெற்றுத விப்பெருந்
திறநி னைந்திலன் சீர்மையிற் றீர்ந்தனன்
அறம றந்தன னன்பு கிடக்கரம்
மறம றிந்திலன் வாழ்வின் மயங்கினான். 4382

ங நன்றி கொன்றரு நட்பினை நாரறுத்
தொன்று மெய்ம்மை சிதைத்துரை பொய்த்துளோர்க்
கொன்று நீக்குதல் குற்றத்திற் றங்குமோ
சென்று மற்றவன் சிந்தையைத் தேர்குவாய். 4383

ச ஊரு மாளு மரசுமுன் சுற்றமு
நீரு மாளுதி ரேயெனி னேர்ந்தநாள்
வாரும் வாரலி ரேயெனில் வானரப்
பேரு மாளு மெனும்பொருள் பேசுவாய். 4384

ரு வெம்பு கண்டகர் விண்புக வேரறுத்
திம்பர் நல்லறஞ் செய்ய வெடுத்தவிற்
கொம்பு முண்டருங் கூற்றமு முண்டுங்கள்
அம்பு முண்டென்று சொல்லுநம் மாணையே. 4385

சு நஞ்ச மன்னவ ரைநலிந் தாலது
வஞ்ச மல்ல மனுவழக் காதலால்
அஞ்சி லன்பதி லொன்றறி யாரவர்
நெஞ்சி னின்ற நினைவை நிறுத்துவாய். 4386

எ இன்ன நாடுது மிங்கிவர்க் கும்வலி
துன்னி னுரை யெனத்துணிந் தாரெனில்
உன்னை வெல்ல வுலகொரு மூன்றினும்
நின்ன லாற்பிற ரின்மை நிகழ்த்துவாய். 4387

அ நீதி யாக நிகழ்த்துதி நின்றது
வேதி யாத பொழுது வெகுண்டிடல்
சாதி யாதவர் சொற்றரத் தக்கனை
போதி யாகவென் றுன்புகழ்ப் பூணினான். 4388

கூ ஆணை சூடி யடிதொழு தாண்டிறை
பாணி யாது படர்வோன் பழிபடாத்
தூணி தூக்கித் தொடுசிலை தொட்டருஞ்
சேணி னீங்கினன் சிந்தையி னீங்கலான். 4389

௧௦ மாறு சென்ற மரமு மலைகளு
நீறு சென்று நெடுநெறி யோங்கிட
வேறு சென்றனன் மெய்ம்மையி னோங்கிடும்
ஆறு சென்றவ னாணையி னேகுவான். 4390

௧௧ விண்ணு றத்தொடர் மேருவின் சீர்வரை
மண்ணு றப்புக் கழுந்தின மாதிரம்
கண்ணு றத்தெரி வுற்றது கட்செவி
உண்ணி றக்கழற் சேவடி யூன்றலால். 4391

௧௨ வெம்பு கானிடைப் போகின்ற வேகத்தால்
உம்பர் தோயு மராமரத் தூடுசெல்
அம்பு போன்றன னாலடல் வாலிதன்
தம்பி மேற்செலு மன்னவன் றம்பியே. 4392

௧௩ மாடு வென்றியோர் மாதிர யானையின்
சேடு துன்று செடிலொரு திக்கின்மா
நாடு கின்றது நண்ணிய கால்பிடித்
தோடு கின்றது மொத்துள னாயினான். 4393

௧௪ உருக்கொ ளொண்கிரி யொன்றினின் றொன்றினைப்
பொருக்க வெய்தினன் பொன்னொளிர் மேனியான்
அருக்கன் மாவுத யத்தினின் றத்தமாம்
பருப்ப தத்தினை யெய்திய பண்புபோல். 4394

௧௫ தன்று லைந்தமை யன்றனி வாளியிற்
சென்று சேணுயர் கிட்கிந்தை சேர்ந்தவன்
குன்றி னின்றொரு குன்றினிற் குப்புறும்
பொன்று ளங்குளைச் சியமும் போன்றனன். 4395

௧௬ கண்ட வானரங் காலனைக் கண்டபோல்
மண்டி யோடின வாலி மகற்கமர்
கொண்ட சிற்றத் திளையோன் குறுகினான்
சண்ட வேகத்தி னானென்று சாற்றலும். 4396

௧௭ அன்ன தோன்றலு மாண்டொழி லான்வர
வின்ன தென்றறி வான்மருங் கெய்திலான்
மன்னன் மைந்தன் மனக்கருத் துட்கொளாப்
பொன்னின் வார்கழற் றாதையிற் போயினான். 4397

கஅ நளனி யற்றிய நாயகக் கோயிலுட்
டளம லர்த்தகைப் பள்ளியுட் டாழ்குழல்
இளமு லேச்சிய ரேந்தடி தைவர
விளைது யிற்கு விருந்து விரும்புவான். 4398

கசு தெள்ளி யோரா தவன்பெருஞ் செல்வமாம்
கள்ளி ளைதி கங்களித் தான்கதிர்ப்
புள்ளி மாநெடும் பொன்வரை புக்கதோர்
வெள்ளி மால்வரை யென்ன விளங்குவான். 4399

உ0 சிந்து வாரத் திருநறை தேக்கினன்
சந்த மாமயிற் சாயலர் தாழ்குழற்
கந்த மாமலர்க் காடுக டாவிடு
மந்த மாருதம் வந்துற வைகுவான். 4400

உக தித்தி யாநின்ற செங்கிடை வாய்ச்சியர்
முத்த வாணகை முள்ளெயிற் றூறுதேன்
பித்து மாலு மதமும் பெருக்கலான்
மத்த வாரண மென்ன மயங்கினன். 4401

உஉ மகர குண்டல மேமுக மண்டலத்
துகுநெ டுஞ்சுடர்க் கற்றை யுலாவலாற்
பகல வன்சுடர்ப் பாய்பனி மால்வரை
தகம லர்ந்து பொலிந்து தயங்குவான். 4402

உங கிடந்த னன்கிடந் தானைக் கிடைத்திரு
தடங்கை கூப்பினன் தாரைமுன் னட்டந்த
மடங்கல் வீரனன் மாற்றம் விளம்புவான்
துடங்கி னனவ னைத்துயி னீக்குவான். 4403

உச எந்தை கேளவ் விராமற் கிளையவன்
சிந்தை யுண்ணெடுஞ் சீற்றத் திருமுகந்
தந்த ளிக்கத் தடுக்கரும் வேகத்தின்
வந்த னன்னுன் மனக்கருத் தியாதென்றான். 4404

உரு இனைய மாற்ற மிசைத்தன ளென்பதோர்
நினைவி லாநெடுஞ் செல்வ நெருக்கவும்
நனைந றுந்துளி நஞ்சு மயக்கவுந்
தனையு ணர்ந்திலன் மெல்லணைத் தங்கினன். 4405

உகூ ஆத லாலவ் வரசிளங் கோளரி
யாது முன்னி யியற்றுவ தின்மையால்
கோதில் சிந்தை யனுமனைக் கூவவே
போதன் மேயினன் போதக மேயினன். 4406

உஎ சென்று மாருதி தன்னிடஞ் சேர்ந்தவண்
நின்ற தன்மைகள் யாவு நிகழ்த்தலும்
வென்றி வீரன் வியப்போடு மேல்வினை
யொன்று வானவன் றன்னை யுசாவினன். 4407

உஅ மந்தி ரத்தனி மாருதி தன்னொடும்
வெந்தி றற்படை வீரர் விராயவன்
அந்த ரத்தின்வந் தானன்னை கோயிலை
இந்தி ரற்கு மகன்மக னெய்தினன். 4408

உகூ எய்தி யென்செயத் தக்கதிங் கென்றலும்
செய்திர் செய்தற் கருநெடுந் தீயன
நொய்தி னின்னலை நீக்கவு நோக்கலீர்
உய்திர் போலு முதவிகொன் றீரென. 4409

௩௦ மீட்டு மொன்று விளம்புகின் றுள்படை
கூட்டு மென்றுமைக் கொற்றவன் கூறிய
நாட்டி. றம்பினு நாட்டிறம் பும்மெனக்
கேட்டி லீரினிக் காண்டிர் கிடைத்திரால். 4410

௩க வாலி யாருயிர் காலனும் வாங்கவிற்
கோலி வாலிய செல்வங் கொடுத்தவர்
போலு மாலுப் புறத்திருப் பாரிது
சாலு மாலுந் தகைமையி னோர்க்கெலாம். 4411

௩உ தேவி நீங்கவத் தேவரிற் சிரியோன்
ஆவி நீத்தனன் போலயர் வானது
பாவி யாது பருகுதிர் போலுநுங்
காவி நாண்மலர்க் கண்ணியர் காதனீர். 4412

௩௩ திறம்பி நீதி சிதைத்தி ருதவியை
நிறம்பொலீ ருங்க டவினை நேர்ந்ததால்
மறஞ்செய் வானுறின் மாளுதிர் மற்றினிப்
புறஞ்செய் தாவதெ னென்கின்ற போதின்வாய். 4413

௩௪ கோளு றுத்தற் குரிய குரக்கினம்
நீளே ழுத்தொட ருந்நெடு வாயிலைத்
தாளு றுத்தித் தடவரை தந்தன
மூளு றுத்தி யடுக்கிய மொய்ம்பினால். 4414

௩௫ சிக்கு றக்கடை சேமித்த செய்கைய
தொக்கு றுத்தத் துவன்றின வன்றியும்
புக்கு றுத்துப் புடைத்து மெனப்புறம்
மிக்கு றுத்தன வெற்பு நிறுத்தின. 4415

௩௬ காக்க வோகருத் தென்று கதத்தினாற்
பூக்கு மூறாற் புரவலர் புங்கவன்
தாக்க ணங்குறை தாமரைத் தாளினால்
நூக்கி னனக் கதவினை நொய்தினில். 4416

௩௭ காவன் மாமதி லுங்கத வுங்கடி
மேவும் வாயி லடுக்கிய வெற்பொடுந்
தேவு சேவடி தீண்டலுந் தீண்டரும்
பாவ மாமெனப் பற்றழிந் திற்றதால். 4417

௩௮ நொய்தி னேன்கத வுந்நொடி வாயிலும்
செய்த கன்மதி லுந்திசை யோசனை
ஐயி ரண்டி னளவடி யற்றுக
வெய்தி னின்ற குரங்கு வெருக்கொளா. 4418

௩௯ பரிய மாமதி லும்படர் வாயிலும்
சரிய வீழ்ந்த தடித்தின் முடித்தலை
நெரிய நெஞ்சு பிளக்க நெடுந்திசை
இரிய லுற்றன விற்றலை வின்னுயிர். 4419

௪0 பகர வேயு மரிது பரிந்தெழும்
புகரில் வானர மஞ்சிய பூசலாற்
சிகர மால்வரை சென்று திரிந்துழி
மகர வேலையை யொத்தது மாநகர். 4420

௪௧ வான ரங்கள் வெருவி மலையொரீஇக்
கான மெங்கும் படர்வவக் கார்வரை
மீனெ ருங்கிய வானக மீனெலாம்
போன பின்பொலி வற்றது போன்றதே. 4421

சஉ அன்ன காலையி லாண்டகை யாளியும்
பொன்னி னன்னகர் வீதியிற் புக்கனன்
சொன்ன தாரையைச் சுற்றினர் நின்றவர்
என்ன செய்குவ தெய்தின னென்றனர். 4422

சஙு நீரெ லாமய வின்குமி னேர்ந்திபான்
வீர னுள்ளம் வினவுவ னென்றலும்
பேர நின்றனர் யாவரும் பேர்கிலாத்
தாரை சென்றன [1]டார்குழ லாரொடும். 4423

சச அனைய வுள்ளமு மாய்வனை யாதலான்
மனையின் வாயின் வழியினை மாற்றினான்
நினையும் வீரனின் னீணெறி நோக்கலன்
வினைய மீதென் றனுமன் விளம்பினன். 4424

சரு உரைசெய் வானர வீர ருவந்துறை
அரைச வீதி கடந்தகன் கோயிலை
புரைசை யானையன் னான்புக லோடுமவ்
விரைசெய் வார்குழற் றாரை விலக்கினன். 4425

சசு விலங்க மெல்லியல் வெண்ணகை வெள்வளை
இலங்கு நுண்ணிடை யேந்து மிளமுலைக்
குலங்கொ டோகை மகளிர் குழாத்தொடும்
வலங்கொள் வீதி நெடுவழி மாற்றினள். 4426

சஎ வில்லும் வாளு மணியொடு மின்னிட
மெல்ல ரிக்குரல் மேகலை யார்த்திடப்
பல்வ கைப்புரு வக்கொடி பம்பிட
வல்லி யாபம் வலத்தொடு வந்ததே. 4427

சஅ *ஆர்க்குநா புரங்கள் பேரி யல்குலந் தடந்தோர் சுற்ற
வேர்க்கன்விற் புருவம் போர்ப்ப மடந்தையர் மிடைந்த போது
பேர்க்கருஞ் சிற்றம் போக்கி முகம்பெயர்த் தொதுங்கிற் றல்லால்
பார்க்கவு மஞ்சி னனப் பனையினும் பெரிய தோளான். 4428

சகூ தாமரை வதனஞ் சாய்த்துத் தனுநெடுந் தரையி லூன்றி
மாமியர் குழுவின் வந்தா னுமென மைந்த னிற்பப்
பூமியி லணங்க னார்தம் பொலிவிடைப் புகுந்த பொற்றோட்
டுய்மன நெடுங்கட் டாரை நடுங்குவா ளினைய சொன்னாள். 4429

(பிரதி) [1] டாழ்குழ.

ரு0 அந்தமில் கால நோற்ற வாற்றலுண் டாயி லன்றி
இந்திரன் முதலி னோர்க்கு மெய்தலா மியல்பிற் றன்றால்
மைந்தநின் பாதங் கொண்டெம் மனைவரப் பெற்று வாழ்ந்தேம்.
உய்ந்தனம் வினையுந் தீர்ந்தே முறுதிவே றிதனி லுண்டோ.

ருக வெய்தினீ வருத னோக்கி வெருவுதுஞ் சேனை வீர
செய்திதா னுணர்கி லாது திருவுளந் தெரித்தி யென்ன
ஐயநீ யாழி வேந்த னடியிணை பிரிகி லாதாய்
எய்தியதென்னை யென்றா னிசையினு மினிய சொல்லான். 4431

ருஉ ஆர்கொலோ வுரைசெய் தாரென் றருள்வரச் சீற்ற மங்கப்
பார்குலா முழுவெண் டிங்கள் பகல்வந்த படிவம் போன்றும்
வர்குலா முகத்தி னானை யிறைமுக மெடுத்து நோக்கித்
தார்குலா மலங்கன் மார்பன் றாயரை நினைந்து நைந்தான். 4432

ருங மங்கல மரபு நீங்கி மணியணி துறந்து வாசக்
கொங்கலர் கோதை மாற்றிக் குங்குமஞ் சாந்தங் கொட்டாப்
பொங்குவெம் முலைகள் பூகக் கழுத்தொடு மறையப் போர்த்த
நங்கையைக் கண்ட வள்ள னயனங்கள் பனிப்ப நைந்தான். 4433

ருச இனையரா மென்னை யீன்ற விருவரு மென்ன வந்த
நினைவினு னயர்வு சென்ற நெஞ்சின னெடிது நின்றான்
வினவினர்க் கெதிரோர் மாற்றம் விளம்பவும் வேண்டு மென்னப்
புனைகுழ லாட்கு வந்த காரியம் புகல்வ தானான். 4434

ருரு சேனையும் யானுந் தேடித் தேவியைத் தருவ னென்று
மானவற் குரைத்த மாற்ற மறந்தன னருக்கன் மைந்தன்
ஆனவ னமைதி யெல்லை யறியென வருளின் வந்தேன்
மேனிலை யனையான் செய்கை விளைந்தவா விளையு மென்றான்.

ருசு சிறுவர் யல்லை யைய சிறியவர் தீமை செய்தால்
ஆறுவாய் நீய லான்மற் றருள ரயர்த்தா னல்லன்
வேறுவே றுலக மெங்குந் தூதரை விடுத்தவ் வேலை
ஊறுமா நோக்கித் தாழ்ந்தா னுதவுமா றுதவி யுண்டோ. 4436

ருஎ ஆயிர கோடி தூத ரரிக்கண மழைக்க வானை
போயினர் [1]புகுது நாளும் புகுந்தது புகல்புக் கோர்க்குத்
தாயினு நல்ல நீரே தனிதிராற் தவமு மஃதால்
தீயன செய்யா ராயின் யாவரே சிறிய ராவார். 4437

(பிரதி) [1] புகுந்து.

௫அ அடைந்தவர்க் கபய நீங்க ளருளிய வளவிற் செல்வர்
தொடர்ந்துநும் பணியிற் நீர்ந்தாற் சொல்லினும் பெருமை யன்றே
மடந்தைதன் பொருட்டால் வந்த வாளமர்க் களத்து மாண்டு
கிடந்தில ரென்னிற் பின்னை நிற்குமோ கேண்மை யம்மா. 4438

௫௯ செம்மைசே ருள்ளத் தீர்கள் செய்தபே ருதவி நீர
வெம்மைசேர் பகையு மாற்றி யரசுவீற் றிருத்தி விட்ட
உம்மையே யிகழ்வ ரென்னி லெளிமையா யொழிவ தொன்றே
இம்மையே வறுமை யெய்தி யெழுமையு மிழப்ப ரன்றே. 4439

௬0 ஆண்டபோர் வாலி யாற்றன் மாற்றிய வம்பொன் றல்லால்
வேண்டுமோ துணையு நும்பால் வில்லினு மிக்க துண்டோ
தேண்டுவார்த் தேடு கின்றார் தேவியை யதனைச் செவ்வே
பூண்டுநின் றுய்த்தல் போலா துங்கழல் புகுந்து [1]ளோர்க்கு.

௬௧ என்றவ ளுரைத்த மாற்றம் யாவையு மினிது கேட்டு
நன்றுணர் கேள்வி யாரென் றருள்வர நாணுக் கொண்டான்
நின்றன னிற்ற லோடு நீங்கினன் முனிவென் றுன்னி
வன்றுணை வயிரத் திண்டோன் மாருதி மருங்கின் வந்தான்.

௬௨ வந்தடி வணங்கி நின்ற மாருதி வதன நோக்கி
அந்தமில் கேள்வி நீயு மயர்த்தனை யாகு மன்றே
முந்திய செய்கை யென்றான் முனிவினு முளைக்கு மன்பான்
எந்தைகேட் டருளு கென்ன வியம்பின னியம்ப வல்லான்.

௬௩ சிதைவிலாக் காதற் றாயைத் தந்தையைக் குருவைத் தெய்வப்
பதவியந் தணரை யாவைப் பாலரைப் பாவை மாரை
வதைபுரி குநர்க்கு முண்டா மாற்றலா மாற்றன் மாயா
உதவிகொன் றார்க்கொன் றானு மொழிக்கலா முபாய முண்டோ.

௬௪ ஐயநும் மோடு மெங்க ளரிக்குலத் தரச னோடும்
மெய்யுறு கேண்மை யாக்கி மேலைநாள் விளைவ தான
செய்கையென் செய்கை யன்றோ வன்னது சிதையு மாகில்
உய்வகை யெனக்கு முண்டோ வுணர்வுமா சுண்ட தன்றோ.

௬௫ தேவருந் தவமுஞ் செய்யு நல்லறத் திறமு மற்றும்
யாவையு நீரே யென்ப தென்வயிற் கிடந்த தெந்தாய்
ஆவது நிற்கச் சேரு மரனுண்டோ வருளுண் டன்றே
மூவகை யுலகுங் காக்கு மொய்ம்பினீர் முனிவுண் டானல். 4445

(பிரதி) [1] புகுந்தளோர்க்கும்.

சுசு மறந்திலன் கவியின் வேந்தன் வயப்படை வருவிப் போரைத்
திறந்திற மேவி யன்னர் சேர்வது பார்த்தே தாழ்ந்தான்
அறந்துணை நமக்குற் றூன்ற வாய்மையின் றழியு மாகிற்
பிறந்தில னன்றே யொன்றோ நரகமும் பிழைப்ப தன்றால். 4446

சுஎ உதவாம லொருவன் செய்த வுதவிக்குக் கைம்மா றின்மை
மதவானை யனைய மைந்த மற்றுமுண் டாக வற்றோ
சிதையாத செருவி னுன்முன் சென்று சென் றுன்னிமார்பத்
துதையானே லுதைப்புண் டாவி யுலவானே னுலகின் மன்னே.

சுஅ ஈண்டுநீ நிற்ற லென்ப தினியதோ ரியல்பிற் றன்றால்
வேண்டல ரறிவ ரேனுங் கேண்மைதீர் வினையிற் றூமால்
ஆண்டகை யாளி மொய்ம்பி னையநீ யளித்த செல்வங்
காண்டியா லுன்முன் வந்த கவிக்குலக் கோனே டென்றான்.

சுசு மாருதி மாற்றங் கேட்ட மலைபுரை வயிரத் தோளான்
தீர்வினை சென்று நின்ற சீற்றத்தான் சிந்தை செய்தான்
ஆரிய னருளிற் றீர்ந்தா னல்லவந் தடுத்த செல்வம்
பேர்வகை யாகச் செய்த சிறுமையா னென்னும் பெற்றி. 4449

எ0 அனையவை கருதிப் பின்ன ரரிக்குலத் தவனை நோக்கி
நினையொரு மாற்ற மின்ன நிகழ்த்துவ துளது நின்பால்
எனையன வுணர்தற் கேற்ற வெண்ணுதி யிதனை யென்ன
வனைகழல் வயிரத் திண்டோண் மன்னிளங் குமரன் சொன்னான்.

எக தேவியைக் குறித்துச் சென்ற சீற்றமு மானத் தீயும்
ஆவியைக் குறித்து நின்ற தையனை யதனைக் கண்டே
கோவியற் றரும நீங்காக் கொடுமையோ டுறவு கூடிப்
பாவியர்க் கேற்ற செய்கை கருதவன் பழியும் பாரேன். 4451

எஉ ஆயினு மென்னை யானே யாற்றிநின் றூவி யுய்ந்து
நாயகன் றனையுந் தேற்றி நாள்பல [1]கழிந்து நின்றேன்
தீயுமிவ் வுலக மூன்றுந் தேவரும் விளிவ ரன்றோ
வீயுநல் லறமும் போகா விதியது விலக்கற் பாலோ. 4452

எ௩ உன்னைக்கண் டுங்கோன் றன்னை யுற்றிடத் துதவும் பெற்றிக்
கென்னைக்கண் டனன்போற் கண்டிங்கெத் துணை நெடிது வைகித்
தன்னைக்கொண் டிருந்தே தாழ்த்தா னன்றெனிற் றனுவொன் றூலே
மின்னைக்கண் டனையா டன்னை நாடுதல் விலக்கற் பாற்றோ. 4453

(பிரதி) [1] கழிந்த.

௭௪ ஒன்றுமோ வான மன்றி யுலகமும் பதினா லுள்ள
வென்றிமா கடலு மேழு மலையுமே ழென்ன வேயாப்
நின்றதோ ரண்டத் துள்ளே யெனிலது நெடிய தொன்றோ
அன்றுநீர் சொன்ன மாற்றந் தாழ்வித்த தரும மன்றால். 4454

௭௫ தாழ்வித்தி ரல்லீர் பன்னாட் டருக்கிய வரக்கர் தம்மை
வாழ்வித்தி ரிமையோர்க் கின்னல் வருவித்தீர் மரபிற் றீராக்
கேள்வித்தி யாளர் துன்பங் கிளர்வித்தீர் பாவந் தன்னை
மூள்வித்தீர் முனியா தானை முனிவித்தீர் முடிவி னென்றான்.

௭௬ தோன்றல துரைத்த லோடு மாருதி தொழுது தொல்லை
ஆன்றநூ லறிஞ போன பொருண்மனத் தடைப்பா யல்லை
என்றது முடியோ மென்னி லிறந்துமித் திறந்துக் கெல்லாம்
சான்றினி யானே போந்துன் றமையனைச் சார்தியென்றான். 4456

௭௭ முன்னுநீ சொல்லிற் றன்றோ முயன்றது முற்றுங் காறும்
இன்னுநீ யிசைத்த செய்வா னிசைந்தன மென்று கூறி
அன்னதோ ரமைதி யான்ற னருள்சிறி தறிய நோக்கிப்
பொன்னின்வார் சிலையி னானு மாருதி யோடும் போனான். 4457

௭௮ அயில்விழிக் குமுதச் செவ்வாய்ச் சிலைநுத லன்னப் போக்கின்
மயிலியற் சொடித்தே ரல்குன் மணிநகைத் திணிவேய் மென்றோட்
குயின்மொழிக் கலசக் கொங்கை மின்னிடைக் குமிழேர் மூக்கின்
புயலியற் கூந்தன் மாதர் குழாத்தொடுந் தாரை போனாள். 4458

௭௯ வல்லமந் திரிய ரோடும் வாலிகா தலனு மைந்தன்
அல்லியங் கமல மன்ன வடிபணிந் தச்சந் தீர்ந்தான்
வில்லியு மவனை நோக்கி விரைவினென் வரவு வீர
சொல்லுதி நுந்தைக் கென்றா னன்றெனத் தொழுது போனான்.

௮௰ போனபின் றாதை கோயில் புக்கவன் பொலன்கொள் பாதம்
தானுறப் பற்றி முற்றுந் தைவந்து தடக்கை வீர
மானவற் கிளையான் வந்துன் வாசலின் புறத்தோன் சீற்றம்
மீனுயர் வேலை மேலும் பெரிதிது விளைந்த தென்றான். 4460

௮௧ அறிவுற்ற மகளிர் வெள்ள மனைவரு மவனை நோக்கிப்
பிறிவுற்றார் மயக்கத் தான்மு னுற்றதோர் பெற்றி யோரான்
செறிபொற்றா ரலங்கல் வீர செய்திலங் குற்ற நம்மைக்
கறுவுற்ற பொருளுக் கென்னோ காரணங் கண்ட தென்றான்.

௮௨ இயைந்தநா ளெந்தை நீசென் றெய்திலை செல்வ மெய்தி
வியந்தனை யுதவி கொன்றாய் மெய்யிலை யென்ன வீங்கி
உயர்ந்தவச் சீற்ற மற்றி துற்றது செய்கை முற்றும்
நயந்தெரி யனுமன் வேண்ட நல்கின னம்மை யின்னும். 4462

௮௩ வருகின்ற சீற்ற நோக்கி வானர வீரர் வாளைப்
பொருகின்ற நகர்வாய் தன்னிற் பொற்கத வடைத்துக் கற்குன்
றருகொன்று மில்லா வண்ணம் வாங்கின ரடுக்கி மற்றும்
தெரிகின்ற சினத்தீப் பொங்கச் செருச்செய்வான் செருக்கி நின்றார்.

௮௪ ஆண்டகை யதனை நோக்கி யம்மலர்க் கமலத் தாளாற்
றீண்டினன் றீண்டா முன்னந் தெக்கொடு வடக்குச் செல்ல
நீண்டகன் மதிலுங் கொற்ற வாயிலு நிறைத்த குன்றும்
கீண்டன தகர்ந்த பின்னைப் பொடியொடுங் கேழி இய தன்றே.

௮௫ அந்நிலை கண்ட திண்டோ ளரிகுலத் தனிக மம்மா
எந்நிலை நின்ற தென்கேன் யாண்டுபுக் கிருந்த தென்கேன்
அன்னிலை கண்ட வன்னை யாயிழை யாயத் தோடும்
மின்னிலை வில்லி னானை வழியெதிர் விலக்கி நின்றாள். 4465

௮௬ மங்கையர் மேனி நோக்கான் மைந்தனு மனத்து [1]வந்த
பொங்கிய சீற்றம் பற்றிப் புகல்கிலன் பொருமி நின்றான்
நங்கையு மினிது கூறி நாயக நடந்த தென்னோ
எங்கள்பா லென்னச் சொன்னா ளண்ணலு மிதையஞ் சொன்னான்.

௮௭ அதுபெரி தறிந்த வன்னை மன்னவன் சீற்ற மாற்றி
விதிமுறை யறிந்தாள் மன்னன் வெஞ்சினச் சேனை வெள்ளங்
கதுமெனக் கொணரத் தூது கல்லதர் செல்ல வேவி
எதிர்முறை யிருந்தா னென்றா ளிதுவிங்குப் புகுந்த தென்றான்.

௮௮ சொற்றலு மருக்கன் றோன்றல் சொல்லுவான் விண்ணில் மண்ணில்
நிற்குரி யார்கள் யாவ ரனையவர் சினத்தா னேர்ந்தால்
விற்குரி யாரித் தன்மை வெகுளியின் விரைவி னெய்த
எற்குரை யாதுநீரி தியற்றிய தென்கொல் லென்றான். 4468

௮௯ உணர்த்தினேன் முன்ன நீய துணர்ந்திலை யுணர்விற் றீர்ந்தாய்
புணர்ப்பதொன் றின்மை நோக்கி மாருதிக் குரைக்கப் போனேன்
இணர்த்தகை யின்ற பொற்றா ரெறுழ்வலித் தடந்தோ ளெந்தாய்
கணத்திடை யவனை நீயுங் காணுதல் கரும மென்றான். 4469

(பிரதி) [1] வந்து.

௬௰ உறவுண்ட சிந்தை யானு முரைசெய்வா னரசுக் கின்னம்
பெறவுண்டோ வவரா லீண்டு பெற்றபே ருதவி யுற்ற
திறவுண்டோ வென்னிற் றீர்வா னிருந்தவவ் விடரை யெல்லாம்
நறவுண்டு மறந்தேன் கான நானுவன் மைந்த வென்றான். 4470

௬௧ எயின நறவல் லான்மற் றேழமைப் பால தென்னோ
தாயிவன் மனைவி யென்னுந் தெளிவின்றேற் றரும மென்னும்
தீவினை வேறு மொன்றி தன்றியுந் தெரிக்க லாமோ
மாயையின் மயங்கு கின்றார் மயக்கின்மேல் மயக்கு வைப்பார்.

௬௨ தெளிந்துநி வினையைச் செற்றார் பிறவியிற் றீர்வ ரன்றே
விளிந்தில ருணர்வி னோரும் வேதமும் விளம்ப வேயும்
நெளிந்துறை புழுவை நோக்கி நறவுண்டு நிற்கின் றானும்
அளிந்தகத் தெரியுந் தீயை நெய்யினி லவிக்கின் றமால். 4472

௬௩ தன்னைத்தா னுணர்வ னாகிற் றகையறும் பிறவி தீரும்
என்னத்தான் மறையு மற்றைத் துறைகளு மிசைத்த தெல்லாம்
முன்னைத்தான் றன்னை யோரான் முழுப்பிணி யழுக்கின் மேலே
பின்னைத்தான் பெறுவ தம்மா நறவுண்டு திகைக்கும் பித்தே.

௬௪ அளித்தவ ரஞ்சு நெஞ்சி லடைத்தவ ரறிவு மூழ்கிக்
குளித்தவர் ரின்ப துன்பங் குறைத்தவ ரன்றி வேரி
ஒளித்தவ ருண்டு மீண்டிவ் வுலகெலா முணர வோடிக்
களித்தவ ரெய்தி நின்ற கதியொன்று கண்ட துண்டோ. 4474

௬௫ செற்றவர் பகைஞர் நட்டார் செய்தபே ருதவி தானும்
கற்றதுங் கண்கூ டாகக் கண்டதுங் கலைவல் லாளர்
சொற்றது மானம் வந்து தொலைந்ததும் படர்ந்த துன்பம்
உற்றது முணரா தாகி லுறுதிவே றிதனி லுண்டோ. 4475

௬௬ வஞ்சமுங் களவும் பொய்யு மயக்கமு மரபில் கொட்புந்
தஞ்சமென் றாரை நீக்குந் தன்மையுங் களிப்புந் தாக்கும்
கஞ்சமுங் கறுவுந் [1]திட்புங் கள்ளினால் மயங்கு மந்த
நஞ்சமுங் கொல்வ தன்றி நரகமுந் தப்பா தன்றே. 4476

௬௭ கேட்டன னறவாற் கேடு வருமெனக் கிடைத்த வச்சொற்
காட்டின னுனும வீதிக் கல்வியாற் கலந்த தல்லால்
மீட்டினி யுரைப்ப தென்னே விரைவின்வந் தடைந்த வீரன்
மூட்டிய வெகுளி யானுன் முடிவதற் கைய முண்டோ. 4477

(பிரதி) [1] தீப்புக்.

கூஅ அய்யநா னஞ்சி னேனிந் நறவினா லரிய கேடு
கய்யினா லன்றி யேயுங் கழறவுங் கரும மன்றால்
வெய்யதா மதுவை யின்னும் விரும்பினே னென்னில் வீரன்
செய்யதா மரைக ளன்ன சேவடி சிதைத்த லன்றே. 4478

கூகூ என்றுகொண் டியம்பி யண்ணற் கெதிர்கொளற் கிசைந்த வெல்லாம்
நன்றுகொண் டளவி லாத நணுகெனச் சேனை யேவித்
தன்றுணைத் தேவி மாருந் தமரொடுந் தழுவத் தானும்
நின்றன னெடிய கோயிற் கடைத்தலை நிவந்த நீரான். 4479

க00 உரைத்தசெந் சாந்தும் பூவுஞ் சுண்ணமும் புகையு மூழின்
நிரைத்தபொற் குடமுந் தீப மாலையு நிகரின் முத்தும்
குரைத்தெழு விதானத் தோடு தொங்கலுங் கொடியுஞ் சங்கும்
இரைத்துமிழ் முரசு முற்று மியங்கின வீதி யெல்லாம். 4480

க0க தூயதின் பளிங்கிற் செய்த சுவர்களிற் றலத்திற் சுற்றி
ஞயக மணியிற் செய்த நன்னெடுந் தூணி னுப்பண்
சாயைபுக் குறலாற் கண்டோர் தகைவுறக் கைவி லோடும்
ஆயிர மைந்தர் வந்தா ருளரெனப் பொலிந்த தவ்வூர். 4481

க0உ அங்கதன் பெயர்த்தும் வந்தாங் கடியிணை தொழுதா னையன்
எங்கிருந் தானுங் கோமா னென்றலு மெதிர்கோ ளெண்ணி
மங்குறோய் வாயிற் கொற்றக் கடைத்தலை மருங்கு நின்றான்
சிங்கவே றனைய வீரன் செய்தவச் செல்வ [1]வென்றான். 4482

க0ந சுண்ணமுந் தூசும் வீசிச் சூடகத் தொடிக்கை மாதர்
கண்ணகன் கவரிக் கற்றைக் காலுறக் கலைவெண் டிங்கள்
விண்ணுற வளர்ந்த தென்ன வெண்குடை விளங்க வீர
வண்ணவிற் கரத்தான் முன்னர்க் கவிக்குலத் தரசன் வந்தான்.

க0ச அருக்கிய முதல வான வருச்சனைக் கமைந்த யாவும்
முருக்கிதழ் மகளி ரேந்த முரசின முகிலி னார்ப்ப
இருக்கின முனிவ ரோத விசைதிசை யளப்ப யாணர்த்
திருக்கிளர் செல்வ நோக்கித் தேவரு மருளச் சென்றான். 4484

க0ரு வெம்முலை மகளிர் வெள்ள மீனென விளங்க விண்ணிற்
சும்மைவான் மதியங் குன்றிற் றோன்றிய தெனவுந் தோன்றிச்
செம்மலை யெதிர்கோ ளெண்ணித் திருவொடு மலர்ந்த செல்வன்
அம்மலை யுதயஞ் செய்த தாதையு மனைய னானான். 4485

(பிரதி) [1] னென்றான்.

௧௦௬ *தோற்றின வரிகுலத் தரசைத் தோன்றலும்
ஏற்றெதிர் நோக்கின னெழுந்த தவ்வழி
சீற்றமங் கதனைத் தெளிந்த சிந்தையால்
ஆற்றினன் கருமத்தி னமைதி யெண்ணுவான். 4486

௧௦௭ எழுவினு மலையினு மெழுந்த தோள்களால்
தழுவின ரிருவருந் தழுவித் தையலார்
குழுவொடும் வீரர்தங் குழாத்தி னோடும்புக்
கொழிவிலாப் பொற்குழாத் துறையு ளெய்தினார். 4487

௧௦௮ அரியணை யமைந்தன காட்டி யையவீண்
டிருவெனக் கவிக்குலத் தரச னேவலும்
திருமக டலைமகன் புல்லிற் சேரவெற்
குரியவோ விதுவென வுரைத்துப் பின்னரும். 4488

௧௦௯ கல்லணை மனத்தினை யுடைக்கை கேசியால்
எல்லணை மணிமுடி துறந்த வெம்முனார்
புல்லணை வைகநான் பொன்செய் பூத்தொடர்
மெல்லணை வைகவும் வேண்டு மோவென்றான். 4489

௧௧௦ என்றவ னுரைத்தலு மிரவி காதலன்
நின்றனன் விம்மினன் மலர்க்க ணிருகக்
குன்றெனப் பொலிந்தவக் கோயி னின்றனன்
மன்றலர் தாரினான் மனுவின் கோமகன். 4490

௧௧௧ மைந்தரு முதியரு மகளிர் வெள்ளமும்
அந்தமி னோக்கின ரழுத கண்ணினர்
இந்திய மவித்தன ரென்ன நின்றனர்
நொந்தனர் தளர்ந்தனர் நுவல்வ தோர்கிலார். 4491

௧௧௨ மஞ்சன விதிமுறை மரபி னாடியே
எஞ்சலி னின்னமு தருந்தில் யாமெலாம்
உஞ்சன மினியென வரசு ணர்த்தலு
மஞ்சன வண்ணனுக் கனுசன் சொல்லுவான். 4492

௧௧௩ வருத்தமும் பழியுமே வயிறு மீக்கொள
இருத்துமென் றாலெமக் கினிய தாகுமோ
அருத்தியுன் டாயினு மவலந் தந்தழி
கருத்துவே றுற்றபோ தமிர்துங் கைக்குமால். 4493

௧௧௪ மூட்டிய பழியெனு முருங்கு தீயவித்
தாட்டினை கங்கைநீ ரரசன் றேவியைக்
காட்டினை யேலெமைக் கடலி னின்னமிர்
தூட்டினை யெனிற்பிறி தயிரு முள்ளத்தால். 4494

௧௧௫ பச்சிலை கிழங்குகாய் பரம னுங்கிய
மிச்சிலை நுகர்வது வன்றி வேறொன்று
நச்சில னச்சினே னாயி னாயுண்ட
எச்சிலை நுகர்வதே யைய மில்லையால். 4495

௧௧௬ அன்றியு மொன்றுள வைய யானினிச்
சென்றுபின் கொணர்ந்தடை திருத்தி னாலது
நன்றுனைக் கோமக னுகர்வ தாதலால்
இன்றிறை தாழ்த்தலு மினிதன் றாமென்றான். 4496

௧௧௭ வானர வேந்தனு மினிது வைகுதல்
மானவ டலைமக னிடரின் வைகவே
ஆனது குரக்கினத் தெமர்கட் காமெனா
மேனிலை யழிந்துயிர் விம்மி னானரோ. 4497

௧௧௮ எழுந்தனன் பொருக்கென விரவி கான்முளை
விழுந்தகண் ணீரினன் வெறுத்த வாழ்வினன்
அழிந்தயர் சிந்தைய னனுமற் காண்டொன்று
மொழிந்தனன் வானுழைப் போதன் முன்னுவான். 4498

௧௧௯ போயின தூதரிற் புகுதுஞ் சேனையை
நீயுடன் கொணருதி நெறிவ லோயென
ஏயின னனுமனை யிருத்தி யீண்டென
நாயக னிருந்துழிக் கடிது நண்ணுவான். 4499

௧௨0 அங்கத னுடன்செல வரிகண் முன்செல
மங்கைய ருள்ளமும் வழியும் பின்செலக்
சங்கையி லிலக்குவற் றழுவித் தம்முனிற்
செங்கதி ரோன்மகன் கடிதிற் சென்றனன். 4500

௧௨௧ ஒன்பதி னாயிர கோடி யூகந்தன்
முன்செலப் பின்செல மருங்கு மொய்ப்புற
மன்பெருங் கிளைஞரு மருங்கு சுற்றுற
மின்பொரு பூணினான் செல்லும் வேலையில். 4501

கஉஉ கொடிவன மிடைந்தன குமிறு பேரியின்
இடிவன மிடைந்தன பணில மேங்கின
தடிவன மிடைந்தெனத் தயங்கு பூணொளி
பொடிவன மெழுந்துகள் வானம் போர்த்ததே. 4502

கஉங பொன்னினின் முத்தினிற் புனைமென் றூசினின்
மின்னினின் மணியினிற் பளிங்கில் வெள்ளியிற்
பின்னின விசும்பினும் பெரிய பெட்புறத்
துன்னின சிவிகைக டொடர்ந்து சுற்றவே. 3503

கஉச வீரனுக் கிளையவன் விரும்பு சேவடி
பாரினிற் சேறலிற் பரிதி மைந்தனுந்
தாரினிற் பொலன்கழ றயங்கத் தாரணித்
தேரினிற் சென்றனன் சிவிகை பின்செல. 4504

கஉரு எய்தினன் மானவ னிருந்த மால்வரை
நொய்தினிற் சேனையின் பொழிய நோன்கழல்
அய்யன்விற் குமரனுந் தானு மங்கதன்
கைதொடர்ந் தயல்செலக் காதன் முன்செல. 4505

கஉசு கண்ணிய பெருஞ்செல்வங் காதல் விட்டவவ்
வண்ணலை யடிதொழ வணையு மன்பினால்
நண்ணிய கவிக்குலத் தரசு நாந்தொழும்
புண்ணியர் தொழுகழற் பரதன் போன்றனன். 4506

கஉஎ பிறிவருந் தம்பியும் பிரியப் பேருல
கிறுதியிற் றனென விருந்த வேந்தலைத்
துறுமணித் தாரினோ டாரம் பார்தொடச்
செறிமலர்ச் சேவடி முடியிற் றீண்டினான். 4507

கஉஅ தீண்டிய வன்பனைத் திருவு நோவுற
நீண்டபொற் றடக்கையா னெடிது புல்லினான்
மூண்டெழு வெகுளிபோ யொளிப்ப முன்புபோல்
ஈண்டிய கருணைதந் திருக்கை யேவியே. 4508

கஉகூ அயலினி திருத்தினின் னரசு மாணையும்
இயல்பினி விசைந்தவே யினிது வைகுமே
புயல்பொரு தடக்கைநீ புரக்கும் பல்லுயிர்
வெயிலில வேகுடை யெனவி னவினான். 4509

கக௰ பொருளுடை யவ்வுரை கேட்ட போதினில்
உருளுடைத் தேரினன் புதல்வ னாழியின்
இருளுடை யுலகினுக் கிரவி யன்னநின்
அருளுடை யெற்கவை யரிய வோவென. 4510

கக௧ பின்னரும் விளம்புவான் பெருமை யோய்நின
தின்னரு ளுதவிய செல்வ மெய்தியே
மன்னவ நின்பணி மறுத்து வைகியென்
புன்னிலைக் குரக்கியல் புதுக்கி னேனென. 4511

கக௨ பெருந்திசை யனைத்தையும் பிசைந்து தேடிநிற்
றருந்தகை யமையுமத் தன்மை செய்திலேன்
திருந்திழை திறத்தினுற் றெளிந்த சிந்தைநீ
வருந்தினை யிருக்கயான் வாழ்வின் வைகினேன். 4512

கக௩ இனையன யானுடை யியல்பு மெண்ணமும்
நினைவுமென் றுவினி நின்று யான்செயும்
வினையுநல் லாண்மையும் விளம்ப வேண்டுமோ
வனைகழல் வார்சிலை வள்ளி யோயென்றான். 4513

கக௪ திருவுறை மார்பனுந் தீர்ந்த தோவந்த
தொருவரு காலமுன் னுரிய போரது
தருவினைத் தாகையுந் தழுவிற் றுதியோய்
[1] பரதநீ யினையன பகர்தி யோவென்றான். 4514

கக௫ ஆரியன் பின்னரு மமைந்து நன்குணர்
மாருதி யெவ்வழி மருவி னனெனச்
சூரியன் கான்முளை தோன்று மால்வரை
நேர்வரும் பரவையி னெடிய சேனையான். 4515

கக௬ கோடிநூ றாயிரங் குறித்துத் தூதுவர்
ஓடினர் நெடும்படை கொணர வுற்றதால்
நாடரக் குறித்தது மின்று நாளையவ்
வாடலந் தானையோ டவனு மெய்துமால். 4516

கக௭ ஒன்பதி னாயிர கோடி யுற்றது
நின்பெருஞ் சேனையே நெடிய சேனைக்கு
நன்பெய ரறுதிநா ளளை நண்ணிய
பின்செயத் தக்கது பேசற் பாற்றென்றான். 4517

(பிரதி) [1] பரதனீ.

கக.அ விரும்பிய விராமனு வீர நிற்கதோர்
அரும்பொரு ளாகுமோ வமைதி நன்றெனப்
பெரும்பக லிறந்தது பெயர்தி நின்படை
பொருந்துழி வாவெனத் தொழுது போயினன். 4518

கக.க அங்கதற் கினியன வருளி யையநீ
தங்குதி யுந்தையோ டென்று தாமரைச்
செங்கணன் றம்பியுந் தானுஞ் சிந்தையின்
மங்கையு மவ்வழி யன்று வைகினன். 4519

கச0 சேயுயர் கீர்த்தியான் கதிரின் செம்மல்பாற்
போயது மவ்வயிற் புகுந்த யாவையும்
ஓய்வுறு துணர்த்தென வுணர்த்தி னனரோ
வாய்மையா லுணர்வுறும் வலிய மொய்ம்பினன். 4520

கசக அன்றவ ணிறுத்தபி னலரி கீழ்த்திசை
பொன்றிணி நெடுவரை பொலிவு றுதமுன்
வன்றிறற் றூதுவர் கொணர வானரக்
குன்றுழம் நெடும்படை யடைதல் கூறுவாம். 4521

க0. கிட்கிந்தைப் படலம் முற்றும்.

கக. வானரத் தானைகாண் படலம்

க ஆனை யாயிர மாயிரத் தெறும்வலி யமைந்த
வான ராதிய ராயிர ருடன்வர வகுத்த
கூனன் மாக்குரங் கையிரண் டாயிர கோடி
தானை யோடுமச் சதவலி யென்பவன் சார்ந்தான். 4522

உ ஊன்றி மேருவை யெடுக்குறு மிடுக்கினுக் குரிய
தேன்றெ ரிந்துண்டு தெளிவுறும் வானரச் சேனை
ஆன்ற பத்தா றாயிர கோடியோ டமையத்
தோன்றி னன்வந்து சுசேடண னெனும்பெயர்த் தோன்றல்.

ங ஈறில் வேலையை யிமைப்புறு மெல்லையிற் கலக்கிச்
சேறு காண்குறுந் திறல்கெழு வானரச் சேனை
ஆறெ ணாயிர கோடிய துடன்வர வமுத
மாற லாமொழி யுருமையைப் பயந்தவன் வந்தான். 4524

௪ ஐம்ப தாயநூ றாயிர கோடியெண் ணமைந்த
மொய்ம்பு மால்வரை நேர்நெடு வானர மொய்ம்பர்
இம்பர் ஞாலத்தும் வானத்து மெழுதிய சீர்த்தி
நம்பனைத் தந்த கேசரி கடலென நடந்தான். 4525

௫ முனியு மாமெனி லருக்கனை முடிவுற முனியும்
தனிமை தாங்கின வலகையுஞ் சலம்வரிற் குமைக்கும்
இனைய மாக்குரங் கிரண் டாயிர கோடி
அனிக முன்வர வான்பெயர்க் கண்ணன்வந் தடைந்தான். 4526

௬ மண்கொள் வாளெயிற் றேனத்தின் வலியின வயிரத்
திண்கொள் மால்வரை மயிர்ப்புறத் தனவெனத் திரண்ட
கண்கொ ளாயிர கோடியி னிரட்டியிற் கணித்த
எண்கி னீட்டங்கொண் டெறும்வலித் தூமிர னிறுத்தான்.

௭ தனிவ ருந்தடங் கிரியெனப் பெரியவன் சலத்தா
னினையு நஞ்சென வருமென நடுக்குறு நிலையன்
பனச னென்பவன் பன்னிரண் டாயிர கோடி
புனித வெஞ்சின வானரப் படைகொண்டு புகுந்தான். 4528

௮ இடியு மாகடல் முழக்கமும் வெருக்கொள விசைக்கும்
முடிவில் போர்முழக் குடையவன் விசையன முரணக்
கொடிய கூற்றையு மொப்பன பதிற்றஞ்சு கோடி
நெடிய வானரப் படைகொண்டு புகுந்தன னீலன். 4529

௯ மாக ரத்தன வுரத்தன மலையென நிலைய
வேக ரத்தவெங் கனலுமிழ் வெயிலின மலையி
னாக ரத்தினும் பெரியன வாறைந்து கோடி
சாக ரத்தொடு தரீமுக னென்பவன் சார்ந்தான். 4530

௧0 இளைத்த வேறொரு மேருவும் வேண்டுமோ வென்ன
முளைத்த முப்பதி னாயிர கோடியின் முற்றும்
விளைத்த வெஞ்சினத் தரியினம் வெருவர விழிக்கும்
அளக்க ரோடுமவ் வானெனும் பெயரன்வந் தடைந்தான். 4531

௧௧ ஆயி ரத்தறு நூற்றிரு கோடியிற் கமைந்த
பாயி ரப்பெரும் படைகொண்டு பரவையிற் றிரியுந்
தாயு ருத்துட னேவரத் தடவரை நீடு
மாய வற்புரை சரபனென் பவனும்வந் துற்றான். 4532

கஉ வகுத்த தாமரை மலரய னிசிசரர் வாணாள்
உகுத்த தீவினைப் பொருவதோர் பெருவலி யுடையான்
பகுத்த பத்துநூ றாயிரப் பத்தினி னிரட்டி
தொகுத்த கோடிவெம் படைகொண்டு துன்முகன் றொடர்ந்தான்.

கங கையஞ் சாயுத முடையவக் கடவுளைக் கண்டு
மெய்யஞ் சாதவன் மாதிரஞ் சிறிதென விரிந்த
வையஞ் சாய்வரத் திரிதரும் வயநெடுஞ் சேனை
ஐயஞ் சாயிர கோடிகொண் டனுமன்வந் தடைந்தான். 4534

கச நொய்திற் கூடிய சேனைநூ றாயிர கோடி
எய்யத் தேவரு மென்கொலோ முடிவென்ப தென்னை
மையற் சிந்தையா லந்தகன் மறுக்குற மயங்கத்
தெய்வத் தச்சன்மெய்த் திருநெடுங் காதலன் சேர்ந்தான். 4535

கரு கோடி கோடிநூ றாயிர மெண்ணெனக் குவிந்த
நீடு வெஞ்சினத் தரியின மிருபுடை நெருக்கின்
மூடு மும்பரு மிம்பரு பூழியின் மூழ்கத்
தோட லர்ந்ததார்க் கிரிபுரை துமிந்தனுந் தொடர்ந்தான். 4536

கசு இயைந்த பத்துநூ றாயிரப் பத்தினி னிரட்டி
உயர்ந்த கோடிவெவ் வானரப் படையொடு மொருங்கே
சயந்த னக்கொரு சார்வெனத் தகுதியாற் சமைந்த
மயிந்தன் மற்கெச கோமுகன் றன்னொடும் வந்தான். 4537

கஎ கறங்கு போல்வன காற்றினுங் கூற்றினுங் கடிய
பிறங்கு தெண்டிரைக் கடல்புடை பெயர்ந்தெனப் பெயர்வ
மறங் கொள்வானர மொன்பது கோடியெண் வகுத்த
திறங்கொள் வெஞ்சினப் படைகொடு குமுதனுஞ் சேர்ந்தான்.

கஅ எழு மேழுநூ றாயிர கோடியென் றிசைந்த
பாழி நன்னெடுந் தோள்கிளர் படைகொண்டு பரவை
ஊழி பேரினு முலைவில னுலகினி லுயர்ந்த
பூழி விண்புகப் பதுமுக னென்பவன் புகுந்தான். 4539

ககூ தீர்க்க பாதனும் ரம்பனும் வினதனுந் திறங்கொள்
மாற்கருங்கடல் வந்தென மைம்முகத் தனிகம்
ஆர்க்கு மெண்ணருங் கோடிகொண் டண்டமும் புறமும்
போர்க்கும் பூழியின் மறைதர முறையினிற் புகுந்தார். 4540

உ0 ஏழு மேழுமென் றிசைக்கின்ற வுலங்க ளெவையுந்
தாழுங் காலத்துந் தாழ்விலாத் தடவரைக் குலங்கள்
சூழுந் தோற்றத்த வலியதொள் ளாயிர கோடிப்
பாழி வெம்பெலத் தரியொடு மிரங்கனும் படர்ந்தான். 4541

உக கும்ப னுங்குலச் சாம்பனும் வன்னியுங் குரங்கின்
தம்பெ ரும்படைத் தலைவர்க ளாய்வந்த தானை
இம்பர் நின்றவர்க் கெண்ணரி திராகவ னவத்
தம்பெ னுந்துணைக் குரியர்மற் றுரைப்பரி தளவே. 4542

உஉ தோயி லாழியோ ரேழுநீர் சுவரிவெண் டுகளாம்
சாயி லண்டமு மேருவு மொருங்குடன் சரியும்
ஏயின் மண்டல மெள்ளிட விடமின்றி விரியும்
காயும் வெங்கனற் கடவுளு மிரவியுங் கரியும். 4543

உரு எண்ணி னுன்முக னெழுபதி னுயிரர்க் கிசையும்
உண்ணி லண்டங்க ளோர்பிடி யுண்ணவு முதவா
கண்ணி னேக்கிடிற் கண்ணுத லானையுங் கடக்கும்
மண்ணின் மேல்வந்த வானரச் சேனையின் வரவே. 4544

உச ஒடிக்கு மேல்வட மேருவை வேரொடு மொடிக்கும்
இடிக்கு மேனெடு வானக முகட்டையு மிடிக்கும்
பிடிக்கு மேற்பெருங் காற்றையுங் கூற்றையும் பிடிக்கும்
குடிக்கு மேற்கட லேழையும் வறள்படக் குடிக்கும். 4545

உரு ஆறு பத்தெழு கோடியர் வானரர்க் கதிபர்
கூறு திக்கினுக் கப்புறங் குப்புறற் குரியார்
மாறில் கொற்றவ னினைத்தன முடிக்குறும் வலியார்
ஊறு மிப்பெருஞ் சேனைகொண் டெளிதினி லுற்றார். 4546

உசு ஏழு மாகடற் பரப்பினும் பரப்பென விசைக்குஞ்
சூழும் வானரப் படையொடுந் தலைவருந் துவன்றி
ஆழி மாப்பெருந் தேரவன் காதல னடியில்
வாழி வாழியென் றுரைத்தனர் தூதினர் வணங்கி. 4547

உஎ அனைய தாகிய சேனைவந் திறுத்தலு மருக்கன்
தனைய னெய்தினிற் றசரதன் றனையனைச் சார்ந்தான்
நினைவின் முன்னம்வந் தடைந்தது நின்பெருஞ் சேனை
வினையின் கூற்றுவ கண்டரு ளியென விளம்ப. 4548

௨௮ அய்ய னும்முவந் தாமென முகமலர்ந் தருளித்
தைய லாள்வரக் கண்டன னமெனத் தளிர்ப்பான்
எய்தி னனங்கோர் நெடுவரைச் சிகரத்தி லிருக்கை
வெய்ய வன்மகன் பெயர்த்துமத் தானையின் மீண்டான். 4549

௨௯ அஞ்சொ டையிரண் டோசனை யகலம தாகச்
செஞ்ச வேவட திசைநின் றுந் தென்றிசைச் செல்ல
எஞ்ச லில்பெருஞ் சேனையை யெழுகென வேவி
வெஞ்சி னப்படை வீரரை யுடன்கொண்டு மீண்டான். 4550

௩0 மீண்டி ராமனை யடைந்திகல் வென்றிவேல் வீர
காண்டி நீயென வான்முறை தெரிவுறக் காட்டி
ஆண்டி ருந்தன னாதரத் துவகையி னுடி
ஈண்டு சேனைபா லெறிகட னெறிபடர்ந் தென்ன. 4551

௩௧ எட்டுத் திக்கையு மிருநிலப் பரப்பையு மிமையோர்
வட்ட விண்ணையு மறிகட லனைத்தையு மறித்த
ஒட்ட மேலெழுந் தோங்கிய தூளியாற் பூழி
இட்டுச் செம்பிய நிறைகுட மொத்தவிவ் வண்டம். 4552

௩௨ அத்தி யொப்பெனி லன்னதை யளந்தறி வோதும்
வித்த கற்குமீ தறைந்திடு மளவுவே றியாதோ
பத்தி ரட்டிநோன் பகலிர வொருவலன் பார்த்தான்
எத்தி றத்தினு நடுவுகண் டிலன்முடி வென்றே. 4553

௩௩ விண்ணிற் றிம்புன லுலகத்தி னுகரின் வேறோர்
எண்ணிற் றன்னல தொப்பில னெனநின்ற ராமன்
கண்ணிற் சிந்தையிற் கல்வியின் ஞானத்திற் கருதி
அண்ணற் றம்பியை நோக்கினின் றுரைசெய்வா னுறன். 4554

௩௪ அடல்கொண் டோங்கிய சேனைக்கு நாமுன மறிவால்
இடைகண் டோமினி முடிவுறக் காணுமா றுளதோ
மடல்கொண் டோங்கிய லலங்கலாய் மண்ணிடை மாக்கள்
கடல்கண் டோமென்பர் யாவரே [1]முழுதுறக் காண்பார். 4555

௩௫ ஈசன் மேனியை யிரைந்து திசைகளை யீண்டிவ்
வாசில் சேனையை யைம்பெரும் பூதத்தை யறிவைப்
பேசும் பேச்சினைச் சமயங்கள் பிணக்குறும் பிணக்கை
வாச மாலைபா யாவரே முடிவெண்ண வல்லார். 4556

(பிரதி) [1] முடிவுறக் காண்வார்.

௯௬ இன்ன சேனையை முடிவுற விருந்தில னோக்கிப்
பின்னர்க் காரியம் பார்த்துமே னுள்பல பெயரும்
உன்னைச் செய்கைமே லொருப்பட முன்னுவ துறுதி
என்ன வீரனைக் கைதொழு திளையவ னியம்பும். 4557

௯௭ ஆவ தெவ்வுல கத்தவ ரனைகுவ ரன்றே
யாவ தாகுவ [1]தரியதொன் றுளதென லாமோ
தேவ தேவியைத் தேடுவ மென்பது சிறிதாற்
பாவந் தோற்றன தருமமே வென்றதிப் படையால். 4558

௯௮ தரங்க நீரெழு தாமரை நான்முகன் றந்த
வரங்கொள் பேருல கத்தினின் மன்னுயி ரெல்லாம்
உரங்கொண் மால்வரை யுயிர்படைத் தெழுந்தன வொக்குங்
குரங்கின் மாப்படைக் குறையிடப் படைத்தனன் கொல்லாம்.

௯௯ ஈண்டு தாழ்க்கின்ற தென்னினி யெண்டிசை மருங்குந்
தேண்டு வார்களை வல்லையிற் செலுத்துவ தல்லால்
நீண்ட நூல்வலா யென்றன னிளையவ னெடியோன்
பூண்ட தேரவன் காதலற் கொருமொழி புகல்வான். 4560

௧௧. வானரத் தானைகாண் படலம் முற்றும்

---

௧௨. நாடவிட்ட படலம்

௧ வகையு மானமு மாறெதிர்ந் தாற்றுறு
பகையு மின்றி நிரந்து பரந்தெழுந்
தகைவில் சேனைக் கலகு சமைந்ததோர்
தொகையு முண்டுகொ லோவெனச் சொல்லினன். 4561

௨ ஏற்ற வெள்ள மெழுபதென் றேமறை
ஆற்ற லாள னறிவி னறைந்தோர்
மாற்ற முண்டது வல்லது மற்றுமோர்
தோற்ற மென்றிதற் கெண்ணுமுன் சொல்லுமோ. 4562

௩ ஆறு பத்தெழு கோடி யனீகமொத்
தேறு கொற்றத் தலைவ ரிவர்க்குமுன்
கூறு சேனைப் பதிகொடுங் கூற்றையும்
நீறு செய்தடு நீலனென் றோதினன். 4563

(பிரதி) [1] வரியதொன்.

ச என்று ரைத்த வெரிகதிர் மைந்தனை
வென்றி விற்கை யிராமன் விருப்பினன்
நின்றி னிப்பல பேசியென் னேநெறி
சென்றி னைப்பன சிந்தனை செய்கென்றான். 4564

ரு அவனு மன்னை லனுமனை யையநீ
புவன மூன்றுமுன் னுதையிற் புக்குழல்
தவன வேகத்தை யோர்கிலை தாழ்த்தனை
கவன மாக்குரங் கின்செயல் காட்டியே. 4565

சு ஏகி யேந்திழை தன்னை யிருந்துழி
நாக மாடுள நானில மாடுள
போக பூமி புகுந்திட வல்லநின்
வேக மீண்டு வெளிப்பட வேண்டுமால். 4666

எ தென்றி சைக்க ணிராவணன் சேணகர்
என்றி சைக்கின்ற வென்னறி வின்னலம்
வன்றி சைக்கினி மாருதி நீயலால்
வென்றி சைக்குரி யார்பிறர் வேண்டுமோ. 4567

அ வள்ள றேவியை வஞ்சித்து வவ்விய
கள்ள வாளரக் கன்செலக் கண்டது
தெள்ளி யோயன்று தென்றிசை யென்பதோர்
உள்ள மும்மெனக் குண்டென வுன்னுமால். 4568

கூ தாரை மைந்தனுஞ் சாம்பனுந் தாமுதல்
வீரர் யாவரு மேம்படு மேன்மையார்
சேர்க நின்னெடுந் திண்டிறற் சேனையும்
பேர்க வெள்ள மிரண்டொடும் பெற்றியால். 4569

க0 குடதி சைக்க ணிடபன் குபேரன்வாழ்
வடதி சைக்கட் சதவலி வாசவன்
மிடறி சைக்கு வினதன் [1]விறறரும்
படையொ டுற்றுப் படரு நெறியென. 4570

கக வெற்றி வானர வெள்ள மிரண்டொடுஞ்
சுற்றி யோடித் துருவி பொருமதி
முற்று றுதமுன் மீளுதிர் முந்தியே
கொற்ற வாகைபி னீரெனக் கூறினன். 4571

(பிரதி) [1]விறற்றரும்.

கஉ ஈண்டு நின்றெழுந் தீரைந்து நூறுழி
தூண்டு சோதிக் கொடுமுடி தோன்றலால்
நீண்ட நேமிகொ லாமென நேர்தொழ
வேண்டும் விந்த மலையினை மேவுவீர். 4572

கங தேடி யம்மலை தீர்ந்தபின் றேவரும்
ஆடு கின்ற தறுபத மைந்திணை
பாடு கின்றது பன்மணி யாலிருள்
ஓடு கின்ற நருமதை யுன்னுவீர். 4573

கச வாம மேகலை வானவர் மங்கையர்
காம பூசற் களியிசைக் கள்ளினாற்
றாம மேனி யசுணந் துயில்வுறும்
ஏம கூட மெனுமலை யெய்து வீர். 4574

கரு நொய்தி னம்மலை நீங்கி நுகர்வெனும்
பொய்கை யின்கரை பிற்படப் போதிரால்
செய்ய பெண்ணைக் கரியபெண் ணைச்சில
வைக றேடிக் கடிது வழிக்கொள்வீர். 4575

கசு தாங்கு மாதவி சந்தகில் சண்பகம்
வீங்கும் வேலி விதர்ப்பமு மெல்லென
நீங்கி நாடு நெடியன பிற்படத்
தேங்கு வார்புனற் றண்டகஞ் சேர்திரால். 4576

கஎ பண்ட கத்தியன் வைகிய தாம்பகர்
தண்ட கத்துயர் தாபதர் தம்மையுட்
கண்ட கத்துயர் தீர்வது காண்டிரால்
முண்ட கத்துறை யென்றொரு மொய்ம்பொழில். 4577

கஅ ஞால நுங்குறு நல்லறத் தோர்பொருள்
போல நின்று பொலிவன பூம்பொழில்
சீல மங்கையர் வாயெனத் தீங்கனி
கால மன்றிக் கனிவன காண்டிரால். 4578

ககூ நயன நன்கிசை நல்லம ளித்துயில்
அயன மில்லை யருக்கனுக் கவ்வழி
சயன மாதர் கலவித் தலைத்தரும்
பயனு மின்பமு நீரும் பயக்குமால். 4579

௨௰ ஆண்டி றந்தபின் னந்தரத் திந்துவைத்
தீண்டு கின்றது செங்கதிர்ச் செல்வனும்
ஈண்டு றைந்தல தேகல னென்னரும்
பாண்டு வின்மலை யென்னும் பருப்பதம். 4580

*முத்தீர்த்துப் பொன்னீர்த்து மணியீர்த்து முதுநீர்த்த முன்றி லாயர்
மத்தீர்த்து மாமீர்த்து மலையீர்த்து மலரீர்த்து வருந்தி யார்க்கும்
புத்தீர்த்துக் கதிகொடுத்துப் புதுத்தேனோ டுதவுவது புனிதமான
அத்தீர்த்த மகன்கோதா விரியென்ப ரம்மலையி னருகிற் றம்மா. 4581

௨௨] அவ்வாறு கடந்தப்பா லறத்தாறே யதுதெரிந்த வருளி னானும்
வெவ்வேறுமெனக்குளிர்ந்துவெயிலியங்காவகையிலங்கும்விரிபூஞ்சோலை
எவ்வாறுமுறத்துவன்றியிருளோடமணியிமைப்ப திமையோர்வேண்டத்
தெவ்வாறுமுகத்தோன்றன்றுணைகிடந்தசுவணத்தைச்சேர்திர்மாதோ.

௨௩] சுவணநதி கடந்தப்பாற் சூரியகாந் தம்மெனவே தோன்றி மாதர்
கவனுமிழ்கல் லதுவிலங்குங் கனவரையுஞ் சந்திரகாந் தமுமுன் காண்டீர்
அவணவைநீத் தேகியபி னகனுடு பலகடந்தா லனந்த னென்பான்[4583
உவணபதிக்கொளித்துறையுக்கெ கணமுங்குலிங்கமுஞ்சென்றுறுதிர்மாதோ.

௨௪] ஆரனதிக னுலகளந்த வரியதிக னென்றுரைக்கு மறிவி லோர்க்குப்
பாரகதிசென் றறிவரிய பரிசேபோற் புகலரிய பண்பிற் றூமால் [4584
சுரநதியி னயலதுவான் றொடுகுடுமிச் சுடர்த்தொகையை தொழுதார்க்கெல்லாம்
வரனதிகந் தருந்தகைய வருந்துதிசேர் நெடுவரையை வணங்கி யப்பால்.

௨௫] அஞ்சுவரும் வெஞ்சுரனு மாறுமகன் பெருஞ்சுனையு மகிலோங் கார
மஞ்சுவரு நெடுங்கிரியு வளநாடும் பிற்படப்போய்ப் வழிமேற் சென்றால்
நஞ்சிவரு மிடற்றரவுக் கமிர்துநனி கொடுத்தறிவு கலுழ னல்கும் [4585
எஞ்சின்மா கதப்பொருப்பு மிறைஞ்சியதன் புறஞ்சார லெய்தி மாதோ.

வடசொற்குந்தென்சொற்குநான்மறைக்கும்வரம்பாகிமற்றைநூலின்
இடைசொற்றபொருட்கெல்லாமறிவினுக்குமீறுயவெறுழ்பொற்குன்றம்
புடைசுற்றுந்துணையின்றிப் புகழ்பொதிந்த மெய்யேபோற் [1]பூத்து நின்ற
அடல்சுற்றுநெடுஞ்சாரலோங்கியவேங்கடத்திற்சென்றடைதிர்மாதோ.

இருவினையு மிடைவிடா தெவ்வினையு மியற்றாதே யிமையோ ரெய்துந்
திருவினையுமிடுபதந்தேர்சிறுமையையுமுறையொக்கத்தெரிந்துநோக்கிக்
கருவினைய திப்பிறவிக் கென்றுணர்ந்து தங்களையுங் கடையின் ஞானத்
தருவினையின்பெரும்பகைஞாண்டுளரீண்டிருந்துமடிவணங்கற்பாலர்.

(பிரதி) [1] பூத்த.

சூதகத்தின் றிருமறையோர் துறையாடு நிறைபாறுஞ்சுருதித்தொன்னூல்
௨௮] மாதவத்தோருறைவிடமுமழையுறங்குமணித்தடமும்வானமாதர்
கீதமொத்த கின்னரங்க ளின்னரம்பு வருடுதொறுங் கிளக்கு மோதை
போதகத்தின்மழக்கன்றும்புலிப்பறழுமுறக்கிடமும்பொருந்திற்றம்மா.

கோடுறுமால் வரையதனைக் குறுகுதிரே லெனிநெடிய கொடுமை நீங்கி
௨௯]விடுறுவீ ராதலினு லப்புறமு மிப்புறமு மேவித் தொண்டை[4589
நாடுறுதி ருற்றக்கா னகருறுதி ருற்றதற்பி னளிநீர்ப் பொன்னிச்
சேடுறுதண் புனற்றெய்வத் திருநதியி னிருகரையுந் தெரிதிர் மாதோ.

துறக்கமுற்றூர்மனமென்னத் துறைகெழுநீர்சோணாடுகடந்தாற்றெல்லை
௩0] அறக்கணுற்றா ரதனயலே மறைந்துறைவ ரவ்வழியே யல்லல் போக
உறக்கமுற்றா தின்பமுற்றா ரென்றிவர்கள் பெறுமுணர்வி னோடுமோங்கல்
பிறக்கமுற்று மலைநாடு நாடியகன் றமிழ்நாடும் பெயர்திர் மாதோ.[4590

தென்றமிழ்நாடதின்பொதியிற்றிருமுனிவன்றமிழ்ச்சங்கஞ்சேருகிற்பீர்
என்றுமவ னுறைவிடமா மாதலா லம்மலையை வலத்திட் டேகிப் [4591
பொன்றிணிந்த புனலரவப் பொருனையெனுந் திருநதியின் பொழியநாகக்
கன்றுவளர் தடஞ்சாரன் மயேந்திரமா நெடுவரையுங் கடலுங் காண்டிர்.

௩௨] ஆண்டுகடந் தப்புறத்து மிப்புறத்து மொருதிங்க ளவதி யாகத்
தேண்டியிவண் வந்தடைதிர் விடைகொண்டீர் கடிதென்னச் செப்பு மெல்லை
நீண்டவனு மாருதியை நிறையருளா னுறநோக்கி நீதி வல்லோய் [4592
காண்டியெனக் குறிகேட்டி யெனவேறு கொண்டிருந்து கழற லுற்றான்.

௩௩ *பாற்கடற் பிறந்த தெய்வப் பவளத்தைப் பஞ்சி யூட்டி
மேற்பட மதியஞ் சூட்டி விரகுற நிரைத்த செய்ய
காற்றகை விரல்க ளய்ய கமலமும் பிறவு மெல்லாம்
ஏற்பில வென்ப தன்றி யிணையடிக் குவமை யுண்டோ. 4593

௩௪ நீர்மையா லுணர்தி யைய நிரைவளை மகளிர்க் கெல்லாம்
வாய்மையா லுவமை யாக மதியறி புலவர் வைத்த
தூய்மையா மென்ற போழ்து மல்லன சொல்லி னானு
மாமையா மழலை யாடன் புறவடிக் கொக்கு மன்றே. 4594

௩௫ வினைவரா லரிய கோதை பேதைமென் கணைக்கால் வெய்ய
நினைவரா லரிய நன்னீர் நேர்படப் புலவர் போற்றுஞ்
சினைவரால் பகழி யாவ நெற்சினை யென்னுஞ் செப்பம்
எனைவராற் பகரு மீட்ட மியானுரைத் தின்ப மென்னோ. 4595

௩௬ அரம்பையென் றளக மாதர் குறங்கினுக் கமைத்த வொப்பின்
வரம்பையுங் கடந்த போது மற்றுரை வகுக்க லாமோ
நரம்பையு மமிர்த நாறு நறவையு நளிர்நீர்ப் பண்ணைக்
கரும்பையுங் கடிந்த சொல்லாள் கவாற்கிது கருது கண்டாய்.

௩௭ வாராழிக் கலசக் கொங்கை வஞ்சிபோன் மருங்கு லாடன்
தாராழிக் கலைசே ரல்குற் றடங்கடற் குவமை தக்கோய்
பாராழி பிடரிற் றாங்கும் பாந்தளும் [1]பனிவென் றேங்கும்
ஓராழித் தேருங் கண்ட வுனக்குநா னுரைப்ப தென்னே. 4597

௩௮ [2]ஆலிலைப் படிவந் திட்டு மய்யநுண் பலகை நொய்ய
[3]பானிறத் தட்டம் வட்டக் கண்ணடி பலவு மின்ன
போலுமென் றுரைத்த யாவும் புனைந்துரை பொருமை பார்ப்பின்
ஏலுமென் றுரைக்க வேலா விதுவயிற் றியற்கை யின்னும். 4598

௩௯ சிக்கலில் சிறுகட் டாளி நந்தியின் றிரள்பூச் சேர்ந்த
பொங்குபொற் றுளையென் றாலும் புல்லிய வுவமைத் தாமால்
அங்கவ ளுந்தி யொக்குஞ் சுழியெனக் கணித்த துண்டால்
கங்கையை நோக்கிச் சேறி கடலினு நெடிய கண்ணாள். 4599

௪௦ மயிரொழுக் கெனவொன் றுண்டால் வல்லிசேர் வயிற்றின் மற்றென்
உயிரொழுக்குதற்குவேண்டுமுவமையொன்றுரைக்கவேண்டிற்
செயிரில்சிற் றிடையென் றுற்ற சிறுகொடி நடக்கந் தீரக்
குயில்வுறுத்தமையவேய்ந்தகொழுகொம்பென்றுணர்ந்துகோடி.

௪௧ அல்லியூன் றிடுமென் றஞ்சி யரவிந்தந் துறந்தார்க் கம்பொன்
வல்லிமூன் றுளவாற் கோல வயிற்றுமற் றவையு மார
வில்லிமூன் றுலகின் வாழு மாதருந் தோற்ற மெய்ம்மை [4601
சொல்லியூன் றியவாம் வெற்றி வரையெனத் தோற்று மன்றே.

௪௨ சட்டகந் தன்னை நோக்கி யாரையுஞ் சமைக்கத் தக்காள்
இட்டிடை யிருக்குந் தன்மை யியம்பக்கேட் டுணர்தி யென்னிற்
கட்டுரைத் துவமை காட்டக் கட்பொறி கதுவா கையிற் [4602
றெட்டவெற் குணர லாகா வுண்டெனுஞ் சொல்லு மில்லை.

௪௩ செப்பென்பன் கலச மென்பன் செவ்விள நீருந் தேர்வன்
துப்பொன்றுந் திரள்சூதென்பன்சொல்லுவன்றும்பிக்கொம்புந்
தப்பின்றிப் பகலின் வந்த சக்கர வாள மென்பன் [4603
ஒப்பொன்று முலைக்குக் காணேன் பலநினைந் [4]துலைவ னின்னும்.

(பிரதி) [1]பணியென் றேங்கும். [2]ஆலிலை படிவந். [3]பால்நிறத். [4]தழல்வ.

௪௪ கரும்புகண் டாலு மாலைக் காம்புகண் டாலு மாலி
அரும்புகண் டாரை சோரு மதுவன்றி யறிவ துண்டோ [4604
சுரும்புகண் டாலுங் கோதை தோளிணைக் குவமை சொல்ல
இரும்புகண் டனைய நெஞ்ச மெனக்கில்லை யிசைப்ப தென்னே.

௪௫ முன்கையே யொப்ப தொன்று முண்டிம்மூ வுலகத் துள்ளும்
என்கையே யிழுக்க மன்றே யியம்பினுங் காந்த ளென்றன் [4605
மங்கையாள் மணிக்கையென்றன் மற்றொன்றையுணர்த்தலன்றி
நன்கைய தடக்கம் யாதோ நலத்தின்மே லலமுண் டாமோ.

௪௬ ஏலக்கோ டென்ற பிண்டி யிளந்தளிர் கிடக்க யாணர்க்
கோலக்கற் பகத்திற் காமர் குழைபடு கமல மென்பூ
நூலொக்கு மருங்கு லாட னூபுரம் புலம்பு கோலக் [4606
காலுக்குந் தொலையு மென்றாற் கையொப்பின் வைக்க லாமோ.

௪௭ வெள்ளியமுறுவற்செவ்வாய்விளங்கிழையிளம்பொற்கொம்பின்
வள்ளுகிர்க் குவமை நம்மான் மயலற வகுக்க லாமோ [4607
எள்ளுதிர் நீரே மூக்கை யென்றுகொண் டிவறி யென்றுங்
கிள்ளைகண் முருக்கின் பூவைக் கிழிக்குமே யுரைக்க லாமோ.

௪௮ அங்கையு மடியுங் கண்டா லரவிந்த நினைதி யம்பொற்
செங்கதிர் சிதறி நீலஞ் செருக்கிய தெய்வ வாட்கண்
மங்கைதன் கழுத்தை நோக்கின் வளரிளங் கமுகும் வாரிச்
சங்கமு நினைய லாகி லதுவென்று துணிதி தக்கோய். 4608

௪௯ பவளமுங் கிடையுங் கொவ்வைப் பழமும்பைங் குமுதப் பூவும்
துவள்வில விலவங் கோப முருக்கெனச் சொல்லி னுஞ்சால்
தவளமென் றுரைக்கும் வண்ணஞ் சிவந்துதேன் ததும்பு மாகிற்
குவளையங் கண்ணி வாய தெனவறி குறியு மஃதே. 4609

௫௦ சிவந்ததோ ரமிர்த மில்லை தேனில்லை யுளதென் றாலுங்
கவர்ந்தபோ தன்றி யுள்ள நினைப்பவோர் களிப்பு நல்காப்
பவந்தவா னுதலி னுடன் பவளவாய்க் குவமை பாவித் [4610
துவந்தபோ துவந்த வண்ண முரைத்தபோ துரைக்கு மாதோ.

௫௧ முல்லையு முருந்து முத்து முருவலென் றுரைத்த போது
சொல்லையு மமுதம் பாலுந் தேனுமென் றுரைத்த தொன்றும்
அல்லதொன் றுவதில்லை யமுதினுக் குவமை யுண்டோ
வல்லையா லறிந்து கோடி மாறிலா வாறு சான்றோய். 4611

௫௨ ஓதியு மெள்ளுந் தொள்ளைக் குமிழுமுக் கென்றாற் பின்னுஞ்
சோதிசெம்பொன்னுமின்னுமணியும்போற்றுலங்கித்தோன்றும்
ஏதுவு மில்லை வல்லோ ரெழுதுவார்க் கெழுத வொண்ணா
நீதியே நோக்கி நீயே நினைதியா னெடிது கண்டாய். 4612

௫௩ வள்ளைகத் திரிகை வாம மயிர்வினைக் கருவி யென்ப
பிள்ளைக ளுரைக்கு மொப்பைப் பெரியவ ருரைக்கிற் பித்தாம்
வெள்ளிவெண் டோடு செய்த விழுத்தவம் விளைந்த வென்றே
உள்ளுதி யுலகுக் கெல்லா முவமைக்கு முவமை யுண்டோ. 4613

௫௪ பெரியவாய்ப் பரவை யொவ்வா பிறிதொன்று நினைந்து பேச
உரியவா யொருவ ருள்ளத் தொடுங்குவ வல்ல வுண்மை
தெரியவா யிரக்கா ணேக்கிற் றேவர்க்குந் தேவ னென்னக்
கரியவாய் வெளிய வாகு மவடடங் கண்க ளம்மா. 4614

௫௫ கேளொக்கு மன்றி யொன்று கிளத்தினாற் கீழ்மைத் தாமாற்
கோளொக்கு மென்னி னல்லாற் குறியொக்கக் கூற லாமோ
வாளொக்கும் வடிக்கண் ணாடன் புருவத்துக் குவமை வைக்கிற்
றாளொக்க வளைந்து நிற்ப திரண்டில்லை யனங்க சாபம். 4615

௫௬ நன்னாளி னளின நாளு நளிரடி நுதலை நாடிப்
பன்னாளும் பன்னி யாற்று மதியென்னும் பண்பிற் றாகி
முன்னாளை முழுவெண் டிங்கள் முழுநாளுங் குறையே யாகி
என்னாளும் வளரா தென்னி னிறையொக்கு மியல்பிற் றாமே.

௫௭ வனைபவ ரில்லை யன்றே வனத்துநாம் வந்த பின்னை
அனையன வெனினுந் தாழ்ந்த வழகுக்கோ ரழகுண் டாகா
வினைசெயக் குழன்ற வல்ல விதிசெய விளைந்த சிதப்
புனைமணி யளக மென்றும் புன்மையா முவமை பூணா. 4617

௫௮ கொண்டலின் குழவி யாம்பல் குனிசிலை வள்ளை கொற்றக்
கெண்டையோ ரிரண்டு மொன்றிக் கேண்மையிற் கிடந்த திங்கள்
மண்டல வதன மென்று வைத்தனன் விதியோ வீயப்
புண்டரீகத்தையொத்தபொழுததுபொருந்தியோர்வாய். 4618

௫௯ காரினைக் கழித்துக் காட்டிக் கள்ளினோ டாவி காட்டிப்
பேரிருட் பிழம்பு தோய்த்து நெறியுறீஇப் பிறங்கு கற்றைச்
சோர்குழற் றொகுதி யென்று சும்மைசெய் தனைய தம்மா
நேர்மையைப் பருமை செய்த நிறைநறுங் கூந்த னீத்தம். 4619

சு0 புல்லிதழ் கமலத் தெய்வப் பூவிற்கு முண்டு பொற்பின்
எல்லியின் மதிக்கு முண்டாற் களங்கமென் றிசைக்கு மேதா
அல்லவுஞ் சிறிது குற்ற மகன்றில வன்ன மன்ன
நல்லிய லாளுக் கெல்லா நலனன்றிப் பிறிதுண் டாமோ. 4620

சுக மங்கையர்க் கோதி வைத்த விலக்கண மன்ன வாசப்
பங்கயத் தாட்கு மையா நிறம்பல பற்றி நோக்கிற்
செங்கயற் கருங்கட் செவ்வாய்த் தேவரும் வணங்குந் தெய்வக்
கொங்கையைக் குயிலுக் கொன்றுங் குறைவில குறியு மஃதே.

சுஉ குழலைவைத் தியாழைச் செய்து குயிலொடு கிளியுங் கூட்டி
மழலைய பிறவுந் தந்து வடித்ததை மலரின் மேலான்
இழைபொரு முலையி னுடன் சொற்களி னிசையச் செய்தான்
பிழையில துவமை நாட்டப் பெற்றிலன் பெறுங்கொ லின்னும்.

சுங வானின்ற வுலக மூன்றும் வரம்பின்றி வளர்ந்த வேனும்
நாநின்ற சுவைமற் றென்றோ வமிர்தின்றி நல்ல தில்லை
மீனின்ற கண்ணி னுடன் மென்மொழிக் குவமை வேண்டிற்
றேனென்றோ வமிர்த மொன்றோ வவைசெவிக் கின்பஞ் செய்யா.

சுச பூவரு மழலை யன்னம் புனைமடப் பிடியோ டின்ன
தேவரு மருளத் தக்க செலவின வெனினுந் தேறேன்
பாவருங் கிழமைத் தொன்மை பருணிதர் தொடுத்த பத்தி
நாவருங் கிளவிச் செவ்வி நடைவரு நடையா ணல்லாய். 4624

சுரு என்னிற முரைக்கேன் மாவி னிளந்தளிர் முதிரு மற்றைப்
பொன்னிறங் கருகு மென்றுன் மணிநிற முவமை போதா
மின்னிற நாணிப் பொங்கி வெளிப்படா வொளிக்கும் வேண்டிற்
றன்னிறந் தானே யொக்கு மலர்நிறஞ் சமட்கு மன்றே. 4625

சுசு மங்கைய ரிவளை யொப்பார் மற்றுள ரில்லை யென்னுஞ்
சங்கையி னுள்ளந் தானே சான்றெனக் கொண்டு சான்றோய்
அங்கவ ணிலைமை யெல்லா மளந்தறிந் தருகு சார்ந்து
திங்கள்வாண் முகத்தி னுட்குச் செப்பெனப் பின்னுஞ் செப்பும்.

சுஎ *முன்னைநாண் முனியொடு முதியநீர் மதிலைவாய்ச்
சென்னிநீண் மாலையான் வேள்விகா ணியசெல்வான்
அன்னமா டும்பொழிற் கருகுநின் றுடனைக்
கன்னிமா டத்திடைக் கண்டதுங் கழறுவாய். 4627

௬௮ வரைசெய்தாள் வில்லிறுத் தவனமா முனியொடும்
விரசினா னல்லனேல் விடுவனா ருயிரெனக்
கரைசெய்வான் வேலையிற் பெரியகற் பினடெரிந்
துரைசெய்தா ளஃதெலா முணரநீ யுரைசெய்வாய். 4628

௬௯ சூழிமால் யானையின் றுணைமருப் பிணையெனக்
கேழிலா வனமுலைக் கிரிசுமந் திடைவதோர்
வாழியா மின்னிளங் கொடியின்வந் தாடனை
ஆழியா னரசவைக் கண்டது மறைகுவாய். 4629

௭0 முன்புநா னறிகிலா முளிநெடுங் கானிலே
என்பினே போதுவா னினைதியோ வேழைநீ
இன்பமா யாருயிர்க் கினியையா யிளையினித்
துன்பமாய் முடிதியோ வென்றதுஞ் சொல்லுவாய். 4630

௭௧ ஆனபே ரரசிழந் தடவிசேர் வாயுனக்
கியானலா தனவெலா மினியவோ வினியெனா
மீனுலா நெடுமலர்க் கண்ணினீர் விழவிழுந்
தானிலா வுயிரின்வெந் தயர்வது முரைசெய்வாய். 4631

௭௨ மல்லன்மா நகர்துறந் தேகுநான் மதிதொடுங்
கல்லின்மா மதின்மணிக் கடைகடந் திடுதன்முன்
எல்லைதிர் வரியவெங் கானம்யா தோவெனச்
சொல்லினா ளீதெலா முணரநீ சொல்லுவாய். 4632

௭௩ இனையவா றுரைசெய்வா யினியனே குதியெனா
வனையன்மா மணியின்மோ திரமளித் தருளிநின்
வினையெலா முடிகெனா விடைகொடுத் துதவலும்
புனையும்வார் கழலினா னருளொடும் போயினான். 4633

௭௪ அங்கதக் குரிசிலோ டடுசினத் துழவராம்
வெங்கதத் தலைவரும் மிகுகடற் படையொடும்
பொங்குவிற் றலைவரைத் தொழுதுமுன் போயினார்
செங்கதிர்ச் செல்வனைப் பணிகுறுஞ் சென்னியார். 4634

௧௨. நாடவிட்ட படலம் முற்றும்.

கரு பிலம்புக்கு நீங்கு படலம்

க போயினர் போனபின் புறநெடுந் திசைகடோ
றேயின னிரவிகா தலனுமே யினபொருட்
காயின ரவரையங் கன்னநா ளவதியில்
தாயின ருலகினிற் றகைநெடுந் தானையார். 4635

உ குன்றிசைத் தனவெனக் குலவுதோள் வலியினர்
மின்றிகைத் திடுமிடைக் கொடியைநா டினர்விராய்
வன்றிசைப் படருமா றெழியவண் டமிழுடைத்
தென்றிசைச் சென்றதோர் திறனெடுத் துரைசெய்வாம். 4636

ங சிந்துரா கத்தொடுந் திரண்மணிச் சுடர்செறிந்
தந்திவா னத்தினின் றவிர்தலா னரவினோ
டிந்துவா னோடலா விறைவனோ டொத்திடும்
விந்தநா கத்தின்மா டெய்தினர் வெய்தினல். 4637

ச அந்நெடுங் குன்றினோ டவிர்மணிச் சிகரமும்
பொன்னெடுங் கொடுமுடிப் புரைகளும் புக்குற
நன்னெடுந் தாழ்வரை நாடினர் நவையிலார்
பன்னெடுங் காலமா மென்னவோர் பகலிடை. 4638

ரு விண்டுபோ யிழிவர்மே னிமிர்வர்விண் படரவே
ருண்டமா மணியினம் மலையின்வா யுதவுநீர்
மண்டுபா ரதனின்வா முயிர்களம் மதியினோர்
கண்டிலா தனவயன் கண்டிலா தனகொலாம். 4639

சு மல்லன்மா ஞாலமோர் மறுவுறு வகையினச்
சில்லலோ தியையிருந் துறைவிடந் தேடுவார்
புல்லின ருலகிடைப் பொதுவிலா வகையினல்
எல்லைமா கடல்களே யாகுமா றேகினர். 4640

எ *ஏகின ரோசனை யேழோ டேழுபார்
சேகறத் தென்றிசை கடிதிற் செல்கின்றார்
மேகமா லையினெடும் விரவித் தேனிழி
நாகுசேர் நருமதை யாறு நண்ணினர். 4641

அ அன்னமா டிடங்களு மமரர் நாடியர்
துன்னியா டிடங்களுந் துறக்க மேயவர்
முன்னியா டிடங்களுஞ் சுரும்பு மூசுதேன்
றுன்னியா டிடங்களும் பரந்து சுற்றினர். 4642

௯ பெறலருந் தெரிவையை நாடும் பெற்றியாற்
றறனறுங் கூந்தலு மளக வண்டுசூழ்
நிறநறுந் தாமரை முகமு நித்தில
முறுவலுங் காண்பரால் முற்றுங் காண்கிலார். 4643

௧௦ செருமத யாக்கையர் செருக்கில் சிந்தையர்
தருமத யாவிவை தழுவுந் தன்மையர்
பொருமத யானையும் பிடியும் புக்குழல்
நருமதை யாறெனு நதியை நீங்கினர். 4644

௧௧ காமகூ டத்தினைத் திர்த்த சங்கமாம்
நாமகூ டப்பெருந் திசையை நல்கிய
வாமகூ டச்சுடர் மணிவ யங்குறும்
வமகூ டத்தடங் கிரியை யெய்தினர். 4645

௧௨ மாடுறு கிரிகளு யாமு மற்றவுஞ்
சூடுறு பொன்னெனப் பொலிந்து தோன்றுறப்
பாடுறு சுடரொளி பரப்பு கின்றது
விடுறு முலகினும் விளங்கு மெய்யது. 4646

௧௩ இந்நெடுங் கிரிகோலோ வதுகோ லோவென
வன்னெடு மேருவோ டயிர்க்க லாவது
தோன்னெடு நிலமேனு மங்கை சூடிய
பொன்னெடு முடியெனப் பொலிந்த பொற்பது. 4647

௧௪ பறவையும் பல்வகை விலங்கும் பாடமைந்
துறைவன கனகநுண் டுளி போர்த்தலான்
நிறைநெடு மேருவைச் சேர்ந்த நீரவாய்ப்
பொறைநெடும் பொன்னொளி மிளிரும் பொற்பது. 4648

௧௫ பரவிய பராகநுண் கனகம் பாடுற
எரிசுடர்ச் செம்மணி யீட்டத் தோடும்விழ்
அருவியந் திரள்களு மலங்கு தியிடை
உருகுபொன் பாய்வபோன் றொழுகு கின்றது. 4649

௧௬ விஞ்சையர் பாடலும் விசும்பின் வெள்வளைப்
பஞ்சின்மெல் லடியவர் பாடற் பாணியுங்
குஞ்சர முழக்கமுங் குமிறு பேரியின்
மஞ்சின முரற்றலு மயங்கி மாய்வன. 4650

கஎ அனையது நோக்கின ரமிர்தின் மாமயில்
வினையன விராவண னிருக்கும் வெற்பெனும்
நினைவினின் வந்துயர்ந் தோங்கு நெஞ்சினர்
சினமிகக் கனற்பொறி சிந்துஞ் செங்கணர். 4651

கஅ இம்மலை காணுது மேழை மாளையச்
செம்மலை நீக்குதுஞ் சிந்தை யாமென
விம்மலு முவகையும் விளங்கு முள்ளத்தார்
அம்மலை யேறின ரச்ச நீங்கினர். 4652

கசு இரிந்தன கரிகளும் யாளி யீட்டமும்
விரிந்தகோ ளரிகளும் வெருவி நீங்கின
திரிந்தன ரெங்கணுந் திருவைக் காண்கிலார்
பிரிந்தனர் பிறிதென பெயரும் பெற்றியார். 4653

உ0 ஐம்பதிற் றிரட்டிகா வதத்தி னுலகன்
றம்பரைத் தெடுவதொத் துயர்வி னோங்கிய
செம்பொனின் கிரியையோர் பகலிற் றேடினர்
கொம்பினைக் கண்டிலர் குப்புற் றேகினர். 4654

உக வெள்ளமோ ரிரண்டென விரிந்த சேனையைத்
தெள்ளுநீ ருலகெலாந் திரிந்து தேடிநீர்
எள்ளரு மயேந்திரத் தெம்மிற் கூடுமென்
றுள்ளின ருயர்நெடு மோங்க னீங்கினர். 4655

உஉ மாருதி முதலிய வயிரத் தோள்வயப்
போர்வலி வீரரே குழுமிப் போகின்றார்
நீரெனும் பெயருமொன் றின்றி நீணெடுஞ்
சூரியன் வெருவுமோர் சுரத்தைத் துன்னினர். 4656

உஙு புள்ளடை யாவிலங் கரிது பூவொடுங்
கள்ளடை யாநிலங் கல்லுந் தீய்ந்துகும்
உள்ளிடை [1]பரவுநுண் பொடியி னோடிடும்
வெள்ளிடை யல்லதொன் றில்லை வெஞ்சுரம். 4657

உச நன்புல நடுக்குற வுணர்வு நைந்தறப்
பொன்பொலி யாக்கைகள் புழுங்கிப் பொங்குவார்
தென்புலத் தினிலெரி நரகிற் சிந்திய
என்பில்பல் லுயிரென வெம்மை யெய்தினர். 4658

(பிரதி) [1] யாவுநுண்.

உரு நீட்டிய நாவினர் நிலத்திற் றீண்டுதோ
றாட்டிய வெம்மைய ருலையுங் காலினர்
காட்டிலுங் காய்ந்தவக் காயங் காய்தலாற்
சூட்டகல் மேலெழும் பொரியிற் றுள்ளுவார். 4659

உசு ஒதுங்கலா நிழலிறை காண்கி லாதுயிர்
பிதுங்கிடு முடலினர் முடிவில் பீடையர்
பதங்கடீ யுருகிடப் பதைக்கின் றூர்பல
விதங்களா னெடும்பில வாயின் மேவினர். 4660

உஎ மீச்செல வரிதினி விளிவி னல்லது
நீச்செல வரியவு மடுக்குந் திண்பில
வாய்ச்செல னன்றென மனத்தி னெண்ணினர்
போய்ச்செல வறிதுமென் றதனிற் புக்கனர். 4661

உஅ அக்கணத் தப்பிலத் ததனி லெய்தினர்
திக்கினோ டுலகினிற் செறிந்த தீங்கிருள்
எக்கிய கதிரவற் கஞ்சி யேமுற
புக்கதே யனையதோர் புரைபுக் கெய்தினர். 4662

உகூ எழுகிலர் காலெடுத் தேகு மெண்ணிலர்
இழுகிய தென்னிதி விழிந்து வீழ்ந்துழி
ஒழுகிய தெனவுழந் திருளி னுள்ளத்தில்
முழுகிய மெய்யின ருரப்பி முட்டினர். 4663

ங0 நின்றனர் செய்வதோர் நிலைமை யோர்கிலர்
பொன்றின ராமெனப் பொருமும் புந்தியார்
வன்றிறன் மாருதி வல்லையோ வெமை
இன்றிது காக்கலென் றிரந்து கூறினர். 4664

ஙக உய்வுறுத் துவன்மன முலைய வூழிலென்
மெய்யுறப் பற்றுமின் விடுகி லீரென
ஐயனக் கணத்தினி னகலு நீனெறி
கையுறத் தடவிவெங் காவி னேகினன். 4665

ஙஉ பன்னிரண் டோசனை பரந்த மேனியன்
மின்னிரண் டனையகுண் டலங்கள் வில்லிடத்
துன்னிரு டொலைந்திடத் துரிதத் தேகினன்
பொன்னெடுங் கிரிகள்போற் பொலிந்த தோளினன். 4666

௩௩ கண்டனன் கடிநகர் கானத் தொண்கதிர்
மண்டல மறைந்துறைந் தனைய மாண்பது
விண்டல நாணுற விளங்கு கின்றது
புண்டரீ கத்தினள் வதனம் போன்றது. 4667

௩௪ கற்பகக் கானது கமலக் காடது
பொற்பெருங் கோபுரப் புரிசை புக்கது
அற்புதத் தமரரு மெய்த லாவது
சிற்பமு மயன்மனம் வருந்திச் செய்தது. 4668

௩௫ இந்திர னகரினு மெதிரி லாதது
மந்திர மணியினிற் பொன்னின் மண்ணினில்
அந்தரத் தெழுஞ்சுட ரவையின் றுயினும்
உந்தரு மிருடிரந் தொளிரு கின்றது. 4669

௩௬ புவிபுகழ் சென்னியோ னமலன் றொல்புகழ்க்
கவிகடம் மனையெனக் கனக ராசியுஞ்
சவியுடைத் தூசுமென் சாந்துஞ் சுண்ணமும்
அவிர்மணிக் குப்பையு மளவி லாதது. 4670

௩௭ பயில்குரற் கிண்கிணிப் பாடற் பாவையர்
இயல்புடை மைந்தரொன் றிவரி லாமையாற்
றுயில்வுறு நாட்டமுந் துடிப்ப தொன்றிலா
உயிரிலா வோவிய மென்ன வொப்பது. 4671

௩௮ அமிழ்துலை வாயின வடுத்த வுண்டியும்
தமிழ்நிகர் நறவமுந் தனித்தண் டேறலும்
இமிழ்கனிப் பிறக்கமும் பிறவு மின்னன
கமழ்வுறுத் தேங்கிய கணக்கில் கொட்பது. 4672

௩௯ *கன்னிநெடு மாநகர மன்னதெதிர் கண்டார்
இந்நகர மீதிக ளிராவணனை தூரொன்
றுன்னியுரை யாடின ருவந்தனர் வியந்தார்
பொன்னினெடு வாசலத னூடினிது புக்கார். 4673

௪0 புக்கநக ரத்தினிது நாடுதல் புரிந்தார்
மக்கள்கடை தேவர்தலை வானுலகில் வாழ்வர்
ஒக்கவுறை வோருருவ மோவிய மலான்மற்
றெக்குறியி னுள்ளவு மெதிர்ந்திலர் திரிந்தார். 4674

௪௧ வாவியுள பொய்கையுள வாசமனை நாறுங்
காவுமுள காவிவிழி யார்கண்மொழி யென்னக்
கூவுமிள மென்குயில்கள் பூவைகிளி கோலத்
தூவிமட வன்னமுள தோகையர்க ளில்லை. 4675

௪௨ ஆயநக ரத்தினியல் புள்ளுற வறிந்தார்
மாயைகொ லெனக்கருதி மற்றுநினை வுற்றார்
தீயவில னுட்பிறவி சென்றவது வன்றே
தூயன துறக்கமென நெஞ்சுதுணி வுற்றார். 4676

௪௩ இறந்தில மிதற்குரிய தெண்ணியில மேதும்
மறந்தில மயிர்ப்பினொ டிமைப்புள துறக்கம்
பிறந்தவர் செயற்குரிய செய்தல்பிழை யன்றே
திறந்தெரிவ தென்னென விசைத்தனர் திகைத்தார். 4677

௪௪ சாம்பனவ னொன்றுரைசெய் வானெழு தவத்தாற்
காம்பனைய தோளியை யொளித்தபடு கள்வன்
நாம்புக வமைத்தபொறி நன்றுமுடி வின்றால்
எம்பலினி மேலைவிதி யான்முடியு மென்றான். 4678

௪௫ இன்றுபில னீதினிடை யேறவரி தென்பார்
நின்றுசக ராதிபர்க ளாகிநனி செய்தும்
அன்றதெனில் வஞ்சனை யரக்கரை யடங்கக்
கொன்றெழுது மஞ்சலென மாருதி கொதித்தான். 4679

௪௬ மற்றவரு மற்றது மனக்கொள வலித்தார்
உற்றனர் புரத்தினிடை யொண்சுடரி னுள்ளோர்
நற்றவ மனைத்துமுருந் நண்ணியொளி பெற்ற
கற்றைவிரி பொற்சடையி னானையெதிர் கண்டார். 4680

௪௭ மருங்கலர வற்கலை வரிந்துமணி மானப்
பொருங்கலச மொக்குமுலை மாசுபுடை பூசிப்
பெருங்கலை மதித்திரு முகத்தள்பிறழ் செங்கேழ்க்
கருங்கயல்க ளிற்பிறழ்கண் மூக்கினுதி காண. 4681

௪௮ தேரனைய வல்குல்செறி திண்கதலி செப்பும்
ஊருவி னெடுங்குற வொடுக்கியுற வொல்கி
நேரிடை சலிப்புற நிறுத்திநிமிர் கொங்கைப்
பாரமு ளொடுக்கிய வுயிர்ப்பிடை பரிப்ப. 4682

௪௯ தாமரை மலர்க்குவமை சால்வுறு தளிர்க்கைப்
பூமருவு பொற்செறி குறங்கொடு பொருந்தக்
காமமுத லுற்றபகை காறளர வாசை
நாமமழி யப்புலனி னல்லறிவு புல்ல. 4683

௫௰ நெறிந்துநிமிர் கற்றைநிறை யோதிநெடு நீலஞ்
செறிந்துசடை யுற்றன தவத்திநெறி செல்லப்
பறிந்துவினை பற்றற மனப்பெரிய பாவம்
பிறிந்துபெய ரக்கருணை கண்வழி பிறக்க. 4684

௫௧ இருந்தன ளிருந்தவளை யெய்தின னிறைஞ்சா
அருந்துதி யெனத்தகைய சீதையிவ ளாகப்
பரிந்தனர் புகழ்ந்தனர் பணித்தகுறி பண்பிற்
றெரிந்துணர்தி மற்றிவள்கொ றேவியென லோடும். 4685

௫௨ எக்குறியொ டெக்குண மெடுத்திவ னுரைக்கேன்
இக்குறி யுடைக்கொடி யிராமன்மனை யாளோ
அக்குவட முத்தமணி யாரவட நேர்வந்
தொக்குமெனி லொக்குமென மாருதி யுரைத்தான். 4686

௫௩ அன்னபொழு தின்கண வணங்குமறி வுற்றுள்
முன்னையர்க ளல்லநெறி முந்தினர்க ளென்ன
இன்னகரி னிவ்விடமு னெய்தினர்க ளல்லீர்
என்னவர வியாவருரை செய்கென விசைத்தாள். 4687

௫௪ வேதனை யரக்கரொரு மாயைவினை வித்தார்
சீதையை யொளித்தனர் மறைத்தவுழை தேர்வுற்
றேதமி லறத்துறை நிறுத்திய விராமன்
றூதருல கிற்றிரிது மென்னுமுறை சொன்னார். 4688

௫௫ என்றலு மிருந்தவ ளெழுந்தன ளிரங்கிக்
குன்றனைய தாயதொரு பேருவகை கொண்டாள்
நன்றுவர வாகநட னம்புரிவ னென்னா
நின்றனள் நெடுங்கணிணை நீர்கலுழி கொண்டாள் 4689

௫௬ எவ்வுழை யிருந்தன னிராமனென யாணர்ச்
செவ்வுழை நெடுங்கணவள் செப்பிடுத லோடும்
அவ்வுழை நிகழ்ந்ததனை யாதியினொ டந்தம்
வெவ்வினைவில் சிந்தைநெடு மாருதி விரித்தான் 4690

௫௭ கேட்டவளு மென்னுடைய கேடிறவ லின்னே
காட்டியது வீடென விரும்பினனி காணீர்
ஆட்டியமு தன்னசுவை யின்னடிசி லன்போ
டூட்டிமன னுள்குளிர வின்னுரை யுரைத்தாள். 4691

௫௮ மாருதியு மற்றவண் மலர்ச்சரண் வணங்கி
யாரின்னக ருக்கிறைவர் யாதுநின் னியற்பேர்
பார்புகழ் தவத்தினை பணித்தருளு கென்றான்
சோர்குழலு மற்றவனோ டுற்றபடி சொன்னாள். 4692

௫௯ நான்முக னளித்தநெறி நூலுமறை நொய்தா
மேன்முக நிமிர்ந்துவெயில் காலொடு விழுங்கா
மான்முக நலத்தவன் மயன்செயத் தவத்தால்
நான்முக னளித்துளதி மாநகர நல்லோய் 4693

௬௦ அன்னகிளர் தானவ னரம்பையரு ளங்கோர்
நன்னுதலி னுண்முலை புணர்ந்தனனவ் வள்ளல்
என்னுயிரன் னாளவளை யானிவன் விடுப்பப்
பொன்னுலகி னின்றியல் பிலத்திடை புணர்ந்தான். 4694

௬௧ புணர்ந்தவனு மன்னவளு மன்றில்விழை போகத்
துணர்ந்திலர் நெடும்பகலிம் மாநக ருறைந்தார்
கணங்குழையி னோடுமுயர் காதலொரு வாதுற்
றிணங்கிவரு மாசையினி னேடுட னிருந்தேன். 4695

௬௨ இருந்துபல நாள்கழியு மெல்லையினி னல்லோய்
திருந்திழையை நாடிவரு தேவரிறை சீறிப்
பெருந்திறலி னானுயிர் கொண்டுபிழை யென்ன
முருந்துநிகர் மூரனகை யாளையு முனிந்தான். 4696

௬௩ மாதவ ளுயிர்த்தமக வோரிருவர் வாசப்
போதுறை நறைக்குழ லொருத்திபுகழ் மேலோய்
ஏதமவள் மைந்தாதவ மெய்தியயல் போனார்
சீதள முலைச்சிறுவி தாதையொடு சென்றாள். 4697

௬௪ மத்தநெடு மாகளிறு கைக்குலிச வன்றாள்
சித்தமொடு மான்முகன் வணங்கியயல் சென்றான்
வித்தகனு மாயிர விலோசனனு மேன்மேன்
முத்தநகை யாளைநனி நோக்கினன் முனிந்தான். 4698

௬௫ முனிந்தவனை யுற்றசெயல் முற்றுமுரை யென்ன
கனிந்ததுவர் வாயவளு மென்னையிவள் கண்ணாய்
வனைந்துமுடி வுற்றதென மன்னனுமி தெல்லாம்
நினைந்திவ ணிருத்திநகர் காவனின தென்றான். 4699

௬௬ என்றலும் வணங்கியிரு ளேகுநெறி யெந்நாள்
ஒன்றுரை யெனக்குமுடி வென்றுரை செயாமுன்
வன்றிறலின் வானர மிராமனருள் வந்தால்
அன்றுமுடி வாகுமிட ரென்றவ னகன்றான். 4700

௬௭ உண்ணவுள பூசவுள சூடவுள வொன்றோ
வண்ணமணி யாடையுள மற்றுமுள பெற்றேன்
அண்ணலவை விட்டுமை யடைந்திடுதல் வேண்டி
எண்ணரிய பல்பக லிருந்தவ மிழைத்தேன். 4701

௬௮ ஐயிருப தோசனை யமைந்தநில மையா
மெய்யுளது மேலுலக மேறுநெறி காணேன்
உய்யுநெறி யுண்டுதவி நீரெனி லுபாயம்
செய்யும்வகை சிந்தையி னினைத்திர்சிறி தென்றாள். 4702

௬௯ அன்னது சுயம்பிரவை கூறவனு மானும்
மன்னுபுலம் வென்றுவரு மாதவள் மலர்த்தாள்
சென்னியின் வணங்கிநனி வானவர்கள் சேரும்
பொன்னுலக மீய்குவ னினக்கெனல் புகன்றான். 4703

௭௦ முழைத்தலை யிருட்கடலின் மூழ்கிமுடி வோமைப்
பிழைத்துயி ருயிர்ப்பவருள் செய்தபெரி யோனே
இழைத்திசெய லானதென வென்றன ரிரந்தார்
வழுத்தரிய மாருதியு மன்னது வலிப்பான். 4704

௭௧ நடுங்கன்மி னெனுஞ்சொலை நவின்றுநகை நாற
மடங்கலி னெழுந்துமழை பேறரிய வானத்
தொடுங்கலில் பெருந்தவ னுயர்ந்தவ ருகப்ப
நெடுக்கைகள் பெயர்த்துநெடு வானுற நிமிர்ந்தான். 4705

௭௨ எருத்துயர் சுடர்ப்புய மிரண்டு மெயிறென்ன
மருத்தின்மக னிப்படி யிடந்துற வளர்ந்தான்
கருத்தினிமி ரக்கதிகள் கண்டவர் கலங்க
உருத்துல கெடுத்ததிரு மாலினையு மொத்தான். 4706

எந. மாவடி வுடைக்கமல நான்முகன் வகுக்கும்
தூவடி வுடைச்சுடர்கொள் விண்டலை துளைக்கும்
மூவடி குறித்தமுறை யீரடி முடித்தான்
பூவடி வுடைப்பொருவில் சேவடி புனைந்தான். 4707

எச. வழிருப தோசனை யிடந்துபடி யின்மேல்
ஊழுற வெழுந்ததனை யும்பரு முவப்பப்
பாழிநெடு வன்பிலனி னின்றுவட மேல்பால்
ஆழியி னெறிந்தனும ஞழியென வார்த்தான். 4708

எரு. இன்றுமுள மேல்கட லியக்கில்பில தீவாய்
நின்றுநிலை பெற்றுளது நீனுதலி யோடுங்
குன்றுபுரை தோளவ ரெழுந்துநெறி கொண்டார்
பொன்றிணி விசும்பினிடை நன்னுதலி போனாள். 4709

எசு. மாருதி வலித்தகைமை பேசிமற வோரும்
பாரிடை நடந்துபக லெல்லைபட ரப்போய்
நீருடைய பொய்கையினி னீள்கரை யடைந்தார்
தேருடை நெடுந்தகையு மேலைமலை சென்றான். 4710

கங. பிலம்புக்கு நீங்கு படலம் முற்றும்

கச. ஆற்றுப் படலம்

க கண்டார் பொய்கைக் கண்ணக னன்னீர் கையார
உண்டார் தேனு மொண்கனி காயு மொருசூழல்
கொண்டா ரன்றே வின்றுயில் கொண்ட குறியுன்னித்
தண்டா வென்றித் தானவன் வந்தான் தகவில்லான். 4711

உ மலையே போல்வான் மாகடல் போல்வான் மறமுற்றக்
கொலையே போல்வான் கூற்றை நிகர்ப்பான் கொடுமைக்கோர்
நிலையே போல்வா னீர்மை யிலாதா னிறைதிங்கட்
கலையே போலுங் கால வெயிற்றான் கனல்கண்ணான். 4712

ங *கருவி மாமழை கைக டாவிமீ
துருவி மீதுசென் றுலவி யொற்றலிற்
பொருவில் வாரிமே லொழுகு பொற்பினால்
அருவி தோய்தருங் குன்ற மேயனான். 4713

௪ வான வர்க்குமற் றவர்வ லிக்குநேர்
தான வர்க்குமே யரிய தன்மையான்
ஆன புட்கலன் மகனொ டாடவே
ஏனை யர்க்குமொன் றென்ன வொண்ணுமோ. 4714

௫ பிறங்கு பங்கியான் பெயரும் வேகத்தால்
கறங்கு போன்றுளான் பிசையுங் கையினான்
அறங்கொள் சிந்தையார் நெறிசெ லாய்வினால்
உறங்கு வாரைவந் தொல்லை யெய்தினான். 4715

௬ பொய்கை யென்னதென் றுணர்ந்து புல்லியோர்
எய்தி னார்களா ரிதுவெ னாவெனா
ஐய னங்கத னலங்கன் மார்பினிற்
கையின் மோதினான் கால னேயனான். 4716

௭ மற்ற மைந்தனு முறக்க மாறினான்
இற்றிவன் கொலா மிலங்கை வேந்தெனா
எற்றி னானைநே ரெற்றி னானவன்
முற்றி னானிகற் காதி மூர்த்தியான். 4717

௮ ஒடியுண் டாங்கனோ ரோங்கல் வீழ்வதொத்
தடியுண் டான்றளர்ந் தலறி வீழ்தலும்
தொடியின் றோள்விசைத் தெழுந்து சுற்றினார்
பிடியுண் டாரெனத் துயிலும் பெற்றியார். 4718

௯ யார்கொ லாமிவன் மிழைத்த தென்னெனாத்
தாரை சேயினைத் தனிவி னாவினான்
மாறு தேயமற் றவனும் வாய்மைசால்
ஆரி யாதெரிந் தறிகி லேனென்றான். 4719

௧௦ யானி வன்றனைத் தெரிய வெண்ணினேன்
தூநி வந்தவேற் றுமிர னென்னும்பே
ரான வன்புனற் பொய்கை யாளுமோர்
தான வன்னெனச் சாம்பன் சாற்றினான். 4720

௧௧ வேறு மெய்துவா ருளர்கொல் மேலெனத்
தேறி யின்றுயில் செய்த தீர்ந்துளார்
வீறு செஞ்சுடர்க் கடவுள் வேலைவாய்
நாற நாண்மலர்ப் பெண்ணை நண்ணினார். 4721

கஉ புன்னை வெம்முலைப் புளின மெய்த்தடத்
துண்ணை வுண்ணவின் னமிர்த மூறுவாய்
வண்ண வெண்ணகைத் தரள வாண்முகப்
பெண்ணை நண்ணினர் பெண்ணை நாடுவார். 4722

கஙு துறையுந் தோகைநின் ஞடு சூழலும்
குறையுஞ் சோலையுங் குளிர்ந்த சாரனீர்ச்
சிறையுந் தெள்ளுபூந் தடமுந் தெண்பளிக்
கறையுந் தேடின ரறிவின் கேள்வியார். 4723

கச அணிகொ ழித்துவந் தெவரு மாடுவார்
பிணிகொ ழித்தகிற் பிளவொ டாரவன்
துணிகொ ழிந்தருஞ் சுழிக டோறுநன்
மணிகொ ழித்ததென் கரையின் வைகினர். 4724

கரு ஆடு பெண்ணைநீ ராறு மேறினர்
காடு நண்ணினர் மலைக டந்துளார்
வீடு நண்ணின ரென்ன வீசுநீர்
நாடு நண்ணினர் நவையி னண்ணலார். 4725

கசு தசன வப்பெயர்ச் சாள சண்பகத்
தசன வப்புலத் தகணி நாடொரீஇ
உசன வப்பெயர்க் கவியு கித்தபேர்
இசைவி தர்ப்பநா டெளிதி னெய்தினர். 4726

கஎ வைத ருப்பநா டதனுள் வந்துபுக்
கெய்த ருப்பமெத் தனையு மெய்தினர்
பெய்த ருப்பைநூல் பிறழு மேனியார்
செய்த வத்துளார் வடிவிற் றேடினர். 4727

கஅ அன்ன தன்மையா ரறிஞர் நாடிய
செந்நெல் வேலிசூழ் சிந்து நாடொரீஇத்
தன்னை யெண்ணுமங் கவர்த வத்துளார்
துன்னு தண்டகங் கடிது துன்னினர். 4728

கக உண்ட கத்துளா யுழலு மைம்பொறிக்
கண்ட கர்த்தெறுங் காத லார்கடாங்
தண்ட கத்தையுந் தடவி யேகினர்
முண்ட கத்துறை கடிது முற்றினர். 4729

உ0 அள்ளு நீரெலா மமரர் மாதரார்
துள்ளு மாமுலைக் கலவை தோய்கையிற்
கள்ளு நாறலிற் கமல வேலிவாழ்
புள்ளு மீனுறு புலவு தீர்தலால். 4730

உக குஞ்ச ரங்களித் தோங்கு கொல்லைவாய்
விஞ்சை மன்னர்பால் விரக மங்கைமார்
நஞ்ச வீணையி னவின்று பாடலான்
அஞ்சு வார்கணீ ரருவி யாறரோ. 4731

உஉ கமுக மாநெடுங் கனக வூசலிற்
குமுத வாயினர் குயிலை யேசுவார்
சமுக வாளியுந் தனுவும் வாழ்முகத்
தமுத பாடலா லழகி னாடுவார். 4732

உரு இனைய வாயவன் டுறையை யெய்தினர்
நினையும் வேலைவாய் நெடிது நேடுவார்
வினைய வார்குழற் றிருவை மேவலார்
புனையு நோயினர் கடிது போயினர். 4733

உச நீண்ட நேமியா னெடிது தாளின்வந்
தீண்டு கங்கைதா னிழிவ தென்னலாம்
பாண்டு கம்மலைப் படர்வி சும்பினைத்
தீண்டு கின்றதன் சிகர மெய்தினர். 4734

உரு இருள றுத்துமீ தெழுந்து கண்ணிலார்
மருள றுத்துவான் சுடர்வ ழங்கலால்
அருளு றுத்திலா வடல ரக்கன்மேல்
உருளு றுத்துதின் கயிலை யொத்ததால். 4735

உசு *விண்ணுற நிவந்த சோதி வெள்ளியங் குன்றை யெய்தி
கண்ணுற நோக்க லுற்றார் கனியுறக் கனிந்த காமப்
பண்ணுறு கிளவிச் செவ்வாய்ப் படையுறு நோக்கி னாளை
எண்ணுறு திறத்துங் காணா ரிடருறு மனத்த ரெய்த்தார். 4736

உஎ ஊதைபோல் விசையின் வேங்கை யுழுவைபோல் வயவரோங்கல்
ஆதிபோ லகன்று செல்வா ரரக்கனால் வஞ்சிப் புண்ட
சீதைபோ கின்றாள் கூந்தல் வழிவந்து புவனஞ் சேர்ந்த
கோதைபோற் கிடந்த கோதா விரியினைக் குறுகச் சென்றார்.

உ௮ எழுகின்ற திரையி னாகி யிழிகின்ற மணிநீர் யாறு
தொழுகின்ற சனகன் வேள்வி தொடங்கிய சுருதிச் சொல்லால்
உழுகின்ற பொழுதின் வந்த வொருமகட் கிரங்கி ஞாலம்
அழுகின்ற வாறே போலு மன்பினாற் பொலிந்த வன்றே. 4738

உ௯ ஆசில்பே ருலகு காண்போ ரளவைநூ லெனலு மாகிக்
காசொடு கனகந் தூவிக் கவினுறக் கிடந்த கானி
லேசுபோ ரரக்கன் மார்பி னிடைபறித் தெருவை வேந்தன்
வீசிய வடக மீக்கொ ளிதுவென விளங்கிற் றன்றே. 4739

௩0 அந்நதி முழுது நாடி யாய்வளை மயிலை யாண்டும்
சன்னதி யுற்றி லாதார் நேடிப்பின் றவிரச் சென்றார்
இந்நதி யாவ தின்றென் றியாவையு மெண்ணுங் கோளார்
சொன்னதி வினைக டீர்க்குஞ் சுவணகத் துறையிற் புக்கார். 4740

௩௧ சுரும்பொடு தேனும் வண்டு மன்னமுந் துவன்று புள்ளும்
கரும்பொடு [1] செந்நெற் காடுங் கமலவா விகளு மல்கிப்
பெரும்புனன் மருதஞ் சூழ்ந்த விடத்தைப்பின் கிடத்திப் போனார்
குரும்பைநீ ரமுதச் சோலைக் குலிங்கமும் புறத்துக் கொண்டார்.

௩௨ கொங்கணை மேழு நீங்கிக் குரைகடற் றரளக் குப்பைச்
சங்கணி வாச நெய்தற் றண்புன றவிர வேகித்
திங்களின் கொழுந்து சுற்றுஞ் சீர்மைநீள் கோட்டுத்வேர்
அங்கைகள் கூப்ப நின்ற வருந்ததிக் கருக ரானார். 4742

௩௩ அருந்ததிக் கருகு சென்றாண் டழகினுக் கழகு செய்தாள்
இருந்ததிக் குணர்ந்தி லாதா ரேகினா ரிடையர் மாதர்
பெருந்ததிக் கருந்தேன் மாறு மரகதப் பெருங்குன் றெய்தி
இருந்ததிற் றீர்ந்து சென்றார் வேங்கடத் திறுத்த வெல்லை. 4743

௩௪ முனிவரு மறைவல் லோரு முந்தைநாட் சிந்தை மூண்ட
வினைவரு நெறியை மாற்று மெய்யுணர்ந் தோரும் விண்ணோர்
எனைவரு மமரர் மாதர் யாவரு மெதிக ளென்போர்
அனைவரு மருவி நன்னீர் நாளும்வந் தாடு கின்றார். 4744

௩௫ *பெய்த வைம்பொறி யும்பெருங் காமமும்
வைத வெஞ்சொலு மங்கையர் வாட்கணால்
எய்த வஞ்சக வாளியும் வென்றுநற்
செய்த வம்பல செய்குனர் தேவரால். 4745

(பிரதி) [1] சென்னற்.

௩௬ வலங்கொ ணேமி மழைநிற வானவன்
அலங்கு தாளிணை தாங்கிய வம்மலை
விலங்கும் வீடுறு கிற்பன மெய்ந்நெறி
புலங்கொள் வார்கட் கணையது பொய்க்குமோ. 4746

௩௭ ஆய குன்றினை யெய்தி யருந்தவம்
மேய செல்வரை மேயினர் மெய்ந்நெறி
நாய கன்றனை நாளும் வணங்கிய
தூயர் நன்மலர்ப் பாதங்கள் சூடினார். 4747

௩௮ சூடி யாண்டச் சுரிகுழற் றோகையைத்
தேடி வார்புனற் றெண்டிரைத் தொண்டைநன்
னாடு நண்ணுகின் றார்மறை நாவலர்
வேட மேவினர் வேண்டுரு மேவுவார். 4748

௩௯ குன்று சூழ்ந்த தடத்தொடுங் கோவலர்
முன்றில் சூழ்ந்த படப்பையு மொய்புனல்
சென்று சூழ்ந்த விடங்களுந் தெண்டிரை
மன்று சூழ்ந்த பரப்பு மருங்கெலாம். 4749

௪0 சூல டிப்பல வின்சுளை தூங்குதேன்
கோல டிப்ப வெரீஇக்குழு மள்ளரோர்ச்
சால டித்தருஞ் சாலியின் வெண்முளை
தோல டிக்கிளை யன்னந் துகைக்குமே. 4750

௪௧ செருகு றுங்கணிற் றேங்குவ ளைக்குலம்
அருகு றங்கும் வயலய லாய்ச்சியர்
இருகு றங்கிற் பிறங்கிய வாழையில்
குருகு றங்குங் குயிலுந் துயிலுமால். 4751

௪௨ தெருவி னார்த்தெழு பல்லியந் தேர்மயில்
கருவி மாமழை யென்று களிப்புறுப்
பொருநர் தண்ணுமைக் கப்புறம் போகல
மருவி னார்க்கு மயக்கமுண் டாங்கொலோ. 4752

௪௩ சிரை வன்றலைத் தெங்கின்வண் பாளையை
நாரை யென்றிளங் கெண்டை நடுங்குவ
ஆரை வன்றலை யாம்ப லரும்பினைச்
சேரை யென்று புலம்புவ தேரையே. 4753

௪௪ நள்ளி வாங்கு கடையிள நவ்வியர்
வெள்ளி வால்வளை வீசிய வெண்மணி
[1]புள்ளி நாரைச் சினைப்பொறி யாதவென்
றுள்ளி யாமை முதுகி லுடைப்பரால். 4754

௪௫ சேட்டி எங்கடு வன்சிறு புன்கையிற்
கோட்டி எம்பல வின்கனிக் கூன்சுளை
தோட்ட மைந்த பொதும்பரிற் றூக்குதேன்
ஈட்ட மங்கதிற் றேய்த்தினி துண்ணுமால். 4755

௪௬ செல்வ ரென்றும் வடகலை தென்தமிழ்ச்
சொல்வ ரம்பின ரென்றுஞ் சுமடரைக்
கொல்வ ரென்றுங் கொடுப்பர்க ளென்றும்பே
ரில்வ ரம்பிவர்க் கேயரு மீட்டவால். 4756

௪௭ அன்ன தொண்டைநன் னாடு கடந்தகன்
பொன்னி நாடு பொருவில ரெய்தினர்
செங்நெ லுங்கமு குங்கரும் புஞ்செறிந்
தின்னல் செய்யு நெறியரி தேகுவார். 4757

௪௮ கொடிறு தாங்கிய வாய்க்குழு நாரைவாழ்
தடறு தாங்கிய கூனிளந் தாழையின்
மிடறு தாங்கும் விருப்புடைத் தீங்கனி
இடறு வார்நறுந் தேனி னிழுக்குவார். 4758

௪௯ குழுவு மீன்வளர் குட்ட மெனக்கொளா
எழுவு பாட லிமிழ்கருப் பேந்திரத்
தொழுகு சாறகன் கூனையி லாழ்முறை
முழுகி நீர்க்கருங் காக்கை முளைக்குமால். 4759

௫௦ பூநெ ருங்குவ புள்ளுறு சோலைகள்
தேனெ ருங்கு தருதலிற் றேர்ந்துசாய்
மீனெ ருங்குவ வெள்ளம் வெரீஇப்பல
வான ரங்கள் மரங்களின் வைகுமால். 4760

௫௧ தாறு நாறுவ தாழைக டாழையின்
சோறு நாறுவ தூங்குறு மாங்கனி
நாறு நாறுவ நாறு வளர்க்குறும்
சேறு நாறுவ செங்கழு நீரரோ. 4761

(பிரதி) [1]புள்ளி னாரச் சினைபொரி யாவவென்.

ருஉ அனைய பொன்னி யகன்புனல் நாடொரீஇ
மனையின் மாட்சி குலாமலை மண்டலம்
வினையி னீங்கிய பண்பினர் மேவினர்
இனைய தென்றமிழ் நாடுசென் றெய்தினர். 4762

ருஙு அத்தி ருத்தகு நாட்டினை யண்டர்நா
டொத்தி ருக்குமென் றுலுரை யொக்குமோ
எத்தி றத்தினு மெவ்வுல கத்தினும்
முத்து முத்தமி ழுந்தந்து முற்றலால். 4763

ருச என்ற தென்றமிழ் நாட்டினை யெங்கணுஞ்
சென்று நாடித் திரிந்து திருந்தினர்
பொன்று வாரிற் பொருந்தினர் போயினர்
துன்ற லோதியைக் கண்டிலர் துன்பினர். 4764

ருரு வன்றி சைக்களி றன்ன மயேந்திரக்
குன்றி சைத்தது வல்லையிற் கூடினர்
தென்றி சைக்கடற் சீகர மாருதம்
நின்றி சைக்கு நெடுநெறி நீங்கினர். 4765

கச. ஆற்றுப் படலம் முற்றும்.

கரு. சம்பாதிப் படலம்

க மழைத்தவின் ணகமென முழங்கி வார்கடல்
இழைத்தவெண் டிரைக்கர மெடுத்தி லங்கையாள்
உழைத்தடங் கண்ணியென் னுழையென் றோடிவந்
தழைப்பதே கடுக்குமா லாழி நோக்கினர். 4766

உ விரிந்தநீ ரெண்டிசை மேவி மேன்மையால்
பொருந்துதிர் மயேந்திரத் தென்று போக்கியே
அருந்துணைக் கவிகளா மலகு சேனையும்
பெருந்திரைக் கடலெனப் பெரிது கூடிற்றே. 4767

ங யாவரு மவ்வயி னெளிதி னெய்தினர்
பூவரும் புரிகுழற் பொருவில் கற்புடைத்
தேவியைக் காண்கிலார் செய்வ தோர்கிலார்
நாவியல் குழறிட நவில்கின் றாரரோ. 4768

ச அற்றது நாள்வரை யவதி யாட்சியும்
உற்றிடு மிராகவ னுயிரு மொன்றுநங்
கொற்றவ னாணையுங் குறித்து நின்றனம்
இற்றது நஞ்செய லினியென் றெண்ணினர். 4769

ரு அருந்தவம் புரிதுமோ வன்ன தன்றெனின்
மருந்தரு நெடுங்கடு வுண்டு மாய்துமோ
திருந்திய தியாதது செய்து தீர்துமென்
றிருந்தனர் தம்முயிர்க் கிறுதி யெண்ணுவார். 4770

சு கரைபொரு கனைகடற் கனக மால்வரை
நிரைதுவன் றியவென நெடிதி ருந்தவர்க்
குரைசெயும் பொருளுள தெனவு ணர்த்தினன்
அரைசிளங் கோளரி யயருஞ் சிந்தையான். 4771

எ நாடிநாங் கொணருது நளினத் தாளைவான்
முடிய வுலகினை முற்று முட்டியென்
றூடவர் திலகனுக் கன்பி னேமெனப்
பாடவம் விளம்பினம் பழியின் மூழ்குவான். 4772

அ செய்துமென் றமைந்தது செய்து தீர்ந்திலம்
நொய்துசென் றுற்றது நுவல கிற்றிலம்
எய்தும்வந் தென்பதோ ரிறையுங் கண்டிலம்
உய்துமென் றுலிதங் குரிமைத் தூருமோ. 4773

கூ எந்தையு முனியுமெம் மிறையி ராமனும்
சிந்தனை வருந்துமச் செய்கை காண்குறேன்
நுந்துவ னுயிரினை நுணங்கு கேள்வியீர்
புந்தியி னன்னது புகறி ராமென்றான். 4774

க0 விழுமிய துரைத்தனை விசையம் வீற்றிருந்
தெழுவொடு மலையொடு மிகலுந் தோளினாய்
அழுதுமோ விருந்துநம் மன்பு பாழ்படத்
தொழுதுமோ [1]சென்றெனச் சாம்பன் சொல்லினான். 4775

கக மீண்டினி யொன்றுநாம் விளம்ப மிக்கதென்
மாண்டுறு வதுநல மெனவ லித்தனம்
ஆண்டகை யரசிளங் குமர வன்னது
வேண்டலி னின்னுயிர்க் குறுதி வேண்டுமால். 4776

(பிரதி) [1] சாபன்.

கஉ என்றவ னுரைத்தலு மிருந்த வாலிசேய்
குன்றுறழ் தெனவளர் குவவுத் தோளினீர்
பொன்றிநீர் மடியயான் போவ னேலது
நன்றரோ வுலகமு நயக்கப் பாலதோ 4777

கங சான்றவர் பழிக்குரைக் கஞ்சித் தன்னுயிர்
போன்றவர் மடிதரப் போந்து ளானென
ஆன்றபே ருலகுளோ ரறைதன் முன்னம்யான்
வான்றொடர் குவனென மறித்துங் கூறுவான். 4778

கச *எல்லையெம் மிறுதி யாய்க்கு மெந்தைக்கும் யாவ ரேனுஞ்
சொல்லவுங் கூடுங் கேட்டாற் றுஞ்சவு மடுக்குங் கண்ட
வில்லியு மிளைய கோவும் வீவது திண்ண மச்சொல்
மல்லனீ ரயோத்தி புக்கால் வாழ்வரோ பரதன் மற்றோர். 4779

கரு பரதனும் பின்னு ளோனும் பயந்தெடுத் தவரு மூரும்
சரதமே முடிவர் கெட்டேன் சனகியென் றுலகஞ் சாற்றும்
விரதமா தவத்தின் மிக்க விளக்கினா லுலகத் தியார்க்கும்
கரைதெரி விலாத துன்பம் விளைந்தவா வெனக்க லுழ்ந்தான்.

கசு பொறுப்புறழ்வயிரத்திண்டோட்பொருசினத்தாளிபோல்வான்
தரிப்பிலா துரைத்த மாற்றந் தடுப்பருந் தகைத்த தாய
நெருப்பையே விளைத்த போல நெஞ்சமு மறுகக் கேட்டு
விருப்பினா லவனை நோக்கி விளம்பின னெண்கின் வேந்தன். 4781

கஎ *நீயுநின் றாதையு நீங்க நின்குலத்
தாயம்வந் தவரொடுந் தனைய ரில்லையால்
ஆயது கருதின மன்ன தன்றெனின்
நாயக னிறுதியு நவிலற் பாலதோ. 4782

கஅ ஏகிநீ யவ்வழி யெய்தி யிவ்வழி
தோகையைக் கண்டிலா வகையுஞ் சொல்லியெம்
சாகையு முணர்த்துதி தவிர்தி சோகம்போர்
வாகையா யென்றனன் வரம்பி லாற்றலான். 4783

ககூ அவனுரை செய்தபி னனுமன் சொல்லுவான்
புவனமூன் றினுமொரு புடையிற் புக்கிலம்
கவனமான் டவரெனக் கருத்தி லோரெனத்
தவனன்வே கத்தினீர் சலித்தி ரோவென்றான். 4784

உ0 பின்னருங் கூறுவான் பிலத்தில் வானத்திற்
பொன்வரைக் குடுமியிற் புறத்து ளண்டத்தில்
நன்னுதற் றேவியைக் காண்டு நாமெனிற்
சொன்னநா ளவதியை யிறைவன் சொல்லுமோ. 4785

உக நாடுத லேநல மின்னு நாடியத்
தோடலர் குழலிதன் றுயரிற் றேன்றமர்
வீடிய சடாயுவைப் போல வீடுதல்
பாடவ மல்லது பழியிற் றாமென்றான். 4786

உஉ என்றலுங் கேட்டன னெருவை வேந்தன்றன்
பின்றுணை யாகிய பிழைப்பில் வாய்மையான்
பொன்றின னென்றசொல் புலம்பு நெஞ்சினன்
குன்றென நடந்தவர்க் குறுகன் மேயினான். 4787

உங முறையுடை யெம்பியார் முடிந்த வாவெனப்
பறையிடு நெஞ்சினன் பதைக்கு மேனியன்
இறையுடைக் குலிசவே லெறித லானெடுஞ்
சிறையறு மலையெனச் செல்லுஞ் செய்கையான். 4788

உச மிடலுடை யெம்பியை வீட்டு வெஞ்சமம்
படருள ராயினர் போலும் பாரினில்
உடலினை யிழிந்துபோ யுவரி நீத்துராய்க்
கடலினைப் புரையுறு மருவிக் கண்ணினான். 4789

உரு வள்ளியு மரங்களு மலையு மண்ணுறத்
தெள்ளூநுண் பொடிபடக் கடிது செல்கின்றான்
தள்ளூவன் கால்பொரத் தரணி நீங்குறும்
வெள்ளியம் பெருமலை பொருவு மேனியான் 4790

உசா உழுங்கதிர் மணியணி யுமிழு மின்னினால்
மழுங்கிய நெடுங்கணின் வழங்கு மாரியான்
புழுங்குவா னழுங்கினன் புவனி மீதினில்
முழங்கவந் திழிவதோர் முகிலும் போல்கின்றான். 4791

உஎ எய்தின னிருந்தவ ரிரியல் போயினார்
ஐயனம் மாருதி யழலுங் கண்ணினன்
கைதவ நிசாசரர் கள்ள வேடங்கொண்
டுய்திகொ லினியென வுருத்து முன்னின்றான். 4792

உஅ வெங்கதம் வீசிய மனத்தன் விம்மலன்
பொங்கிய சோரிநீர் பொழியுங் கண்ணினன்
சங்கையில் ச்ழக்கில னென்னுந் தன்மையை
இங்கித வகையினு லெய்த நோக்கினன். 4793

உகூ நோக்கின னின்றன னுணங்கு கேள்வியான்
வாக்கினு லொருமொழி வழங்கு ருதமுன்
தாக்கருஞ் சடாயுவைத் தருக்கி யாருயிர்
நீக்கினர் யாரிது நிரப்பு வீரென்ருன். 4794

௩௦ உன்னைநீ யுள்ளவா றுரைப்பி னுற்றது
பின்னையா னிரப்புதல் பிழைப்பின் ருகுமால்
என்னமா ருதியெதி ரெருவை வேந்தனும்
தன்னையாந் தன்மையைத் தெரிப்ப தாயினன். 4795

௩க மின்பிறந் தாலென விலங்கெ யிற்றினுய்
என்பிறந் தார்க்கிடை யெய்த லாதவென்
பின்பிறந் தான்றுணை பிரிந்த பேதையேன்
முன்பிறந்தே னென முடியக் கூறினன். 4796

௩உ கூறிய வாசகங் கேட்ட கோதிலான்
ஊறிய துன்பந்தி னுவரி யுள்புக
ஏறின னுணர்த்தின னிகலி ராவணன்
வீறிய வாளினல் வீழ்வித் தானென்ருன். 4797

௩௩ அவ்வுரை கேட்டலு யசனி யேற்றினுற்
றவ்விய கிரியெனத் தரையில் வீழ்ந்தனன்
வெவ்வுயி ராவுயிர் பதைப்ப விம்மினன்
இவ்வுரை யிவ்வுரை யெடுத் தியம்பினன். 4798

௩ச *கிளையா நீள்சிற கின்றி வெந்துகத்
தளையா வென்னுயிர் போத றக்கதால்
வளையா னேமியன் வன்மை சால்வலி
இளையா னேயிது வென்ன மாயமோ. 4799

௩ரு மலரோ னின்றுளன் மண்ணும் விண்ணுமுண்
டுலையா நீடற மின்னு முண்டரோ
நிலையார் கற்பமு நின்ற தின்றுநீ
இலையா னுயிது வென்ன மாயமோ. 4800

௩௬ உடனே யண்ட மிரண்டு முய்ந்துயிர்த்
திடனாள் வந்திரு வோமு ளோமெனை
விடநீ யேதனி சென்ற வீரமுங்
கடனோ வெங்கலு முற்கு மேன்மையாய். 4801

௩௭ ஒன்றா முன்றுல கத்து ளாரையும்
வென்றா னென்கினும் வீர நிற்குநேர்
நின்றா னேயவ் வரக்க னின்னையுங்
கொன்றா னேயிது வென்ன கொள்கையோ. 4802

௩௮ என்றென் றேங்கி யிரங்கி யின்னலாற்
பொன்றுந் தன்மை புகுந்த போதவற்
கொன்றுஞ் சொற்கொ டுணர்ச்சி நல்கினான்
வன்றிண் டோண்மலை யன்ன மாருதி. 4803

௩௯ தேற்றச் சிந்தை தெளிந்து செவ்வியான்
கூற்றைப் போற்கொலை வாள ரக்கனோ
டேற்றுப் போர்செய்த தென்செய் தற்கெனாக்
காற்றின் சேயவை கட்டுரைக் கின்றான். 4804

௪௦ எங்கோ மானவ் விராம னில்லுளாள்
செங்கோ லான்மகள் சீதை செவ்வியாள்
வெங்கோல் வஞ்சன் விளைத்த மாயையாற்
றங்கோ னைப்பிரி வுற்ற தன்மையாள். 4805

௪௧ கொண்டே குங்கொலை வாள ரக்கனைக்
கண்டா னும்பி யறங்க டக்கலான்
வண்டார் கோதையை வைத்து நீங்கெனத்
திண்டே ரானெதிர் சிந்தை சீறினான். 4806

௪௨ சீறித் தீயவ னேறு தேரையுங்
கீறித் தோள்கள் கிழித் தழித்தபின்
தேறித் தேவர்க டேவன் வாளினால்
வீறிப் பொன்றினன் மெய்ம்மை யோனென்றான். 4807

௪௩ வெளித்தா னன்னது சொல்ல மெய்ம்மைபோய்
தெளித்தா டத்தகு தீர்த்தன் மாட்டுயிர்
அளித்தா னேயது நன்று நன்றெனாக்
களித்தான் வாரி கலுழ்ந்த கண்ணினான். 4808

௪௪ பைந்தா ரெங்க ளிராமன் பத்தினி
செந்தாள் வஞ்சி திறத்தி றந்தவன்
மைந்தா வெம்பி வரம்பில் சீர்த்தியோ
டுய்ந்தா னல்ல துலந்த துண்மையோ. 4809

௪௫ அறமன் னானுட னெம்பி யன்பினா
னறமன் [1]னாவுயி ரொன்ற வோவினன்
பெறவொன் னாததோர் பேறு பெற்றவற்
கிறவென் னோவதி லின்பம் யாவதோ. 4810

௪௬ என்றென் றேங்கி யிரங்கி யின்புனற்
சென்றங் காடுதல் செய்து தீர்ந்தபின்
வன்றிண் டோள்வலி மாறி லாதவன்
துன்றுந் தாரவர்க் கின்ன சொல்லினான். 4811

௪௭ வாழ்வித் தீரெனை மைந்தர் வந்துநீர்
ஆழ்வித் தீரலீர் துன்ப வாழிவாய்க்
கேள்வித் தீவினை கீறி னீரிருள்
போழ்வித் தீருரை பொய்யி னீங்கினீர். 4812

௪௮ எல்லீ ருமவ் விராம னாமமே
சொல்லீ ரென்சிறை தோன்றுஞ் சோர்விலா
நல்லீ ரப்பய [2]னண்ண நல்லசொல்
வல்லீர் வாய்மை வளர்க்கு மாண்பினீர். 4813

௪௯ என்றா னங்கது காண்டும் யாமென
நின்றார் நின்றுழி நீல மேனியான்
நன்றா நாம நவின்று நல்கினார்
வன்றோ ளான்சிறை வானந் தாவவே. 4814

௫௦ சிறைபெற் றோன்றிகழ் கின்ற மேனியான்
முறைபெற் றானுல கெங்கு மூடினான்
நிறைபெற் றாவி நெருப்பு யிர்க்கும்வாள்
உறைபெற் றாலென லாமு றுப்பினான். 4815

௫௧ தெருண்டான் மெய்ப்பெயர் செப்ப லோடும்வந்
துருண்டா னுற்ற பயத்தை யுன்னினார்
மருண்டார் வானவர் கோனை வாழ்த்தினார்
வெருண்டார் சிந்தை வியந்து விம்முவார். 4816

(பிரதி) [1] னாருயி. [2] னண்ண.

௫௨. அன்னா னைக்கடி தஞ்ச லித்துநீ
முன்னா ளுற்றது முற்று மோதெனச்
சொன்னார் சொற்றது சிந்தை தோய்வுறத்
தன்னா லுற்றது தான்வி ளம்புவான். 4817

௫௩. *தாயெனத் தகைய நண்பீர் சம்பாதி சடாயு வென்போம்
சேயொளிச் சேண்செ ணோக்கின் கழுகினுக் கரசு செய்வேம்
பாய்திரைப் பரவை ஞாலம் படரிருள் பருகும் பண்பின்
ஆய்கதிர்க் கடவுட் டேரூ ரருணனுக் கமைந்த மைந்தர். 4818

௫௪ ஆயுய ரும்பர் நாடு காண்டுமென் றறிவு தள்ளி
மேயுயர் விசும்பி னூடு மேக்குறச் செல்லும் வேலை
காய்கதிர்க் கடவுட் டேரைக் கண்ணுற்றேங் கண்ணு றுமுன்
தீயையுந் தீய்க்குஞ் செல்லற் செங்கதிர்ச் செல்வன் சீறி. 4819

௫௫ முந்திய வெம்பி மேனி முருங்கழன் முருக்கும் வேலை
எந்தைநீ காத்தி யென்றா னென்னிரு சிறையு மேந்தி
வந்தவன் மறைத லோடு மற்றவன் மறையப் போனான்
வெந்துமெய் யிறகு தீய்ந்து விழுந்தனன் விளிந்தி லாதேன்.

௫௬ மண்ணிடை விழுந்த வென்னை வானிடை வழங்கும் வள்ளல்
கண்ணிடை நோக்கி யுற்ற கருணையன் சனகன் காதற்
பெண்ணிடை விட்டின் வந்த வானர மிராமன் பேரை
எண்ணிடை யுற்ற காலத் திறகுபெற் றெழுக வென்றான். 4821

௫௭ எம்பியு மிடரின் வீழ்ந்தா னேயது மறுக்க வஞ்சி
அம்பரத் திடங்கும் யானைக் கழுகினுக் கரச னானான்
நம்பிமீ ரீதென் றன்மை நீரிவ ணடைந்த வாற்றை
உம்பரு முவப்பத் தக்கி ருணர்த்துமி னுணர வென்றான். 4822

௫௮ என்றலு மிராமன் றன்னை யேத்தின ரிறைஞ்சி யெந்தாய்
புன்றொழி லரக்கன் மற்றைத் தேவியைக் கொண்டு போந்தான்
தென்றிசை யென்ன வுன்னித் தேடியே வருது மென்றார்
நன்றுநீர் வருந்த லய்யா நானது நவில்வன் கேண்மின். 4823

௫௯ பாகொன்று குதலையாளைப் பாதக வரக்கன் பற்றிப்
போகின்ற பொழுது கண்டேன் புக்கன னிலங்கை புக்கு
வேகின்ற வுள்ளத் தாளை வெஞ்சிறை யகத்து வைத்தான்
ஏகுங்கொல் காண்டி ரய்யா விருந்தன ளிறைவி யின்னும். 4824

கூ0 ஓசனை யெழுநா றுண்டா லொலிகட லிலங்கை யவ்வூர்
பாசவெங் கரத்துக் கூற்றுங் கட்புலம் பாப்ப வஞ்சும்
நீசனவ் வரக்கன் சீற்ற நெருப்புக்கு நெருப்பு நீங்கள்
ஏசருங் குணத்தீர் சேற லெப்பரி சியைவ தென்ன. 4825

கூக எல்லீருஞ் சேற லென்றற் கெளிதன்றவ் விலங்கை மூதூர்
வல்லீரே லொருவ ரேகி மறைந்தவ ணுழுகி வாய்மை
சொல்லீரே யாக நீரத் தோகையைத் தெருட்டி மீள
வல்லீரே லென்சொற் றேறி யுணர்த்துமின் மகிணற் கம்மா.

கூஉ நான்முகத் தொருவன் மற்றை நாரியோர் பாகத் தண்ணல்
பான்முகப் பரவைப் பள்ளிப் பாம்பணைப் பரனென் றுளுங்
காலினுக் கேயுஞ் சேற லரிததது காவற் றன்மை
மேலுமக் கேயுந் தன்மை விளம்புதிர் விளிவி னுளிர். 4827

கூங காக்குன றில்லை யாலக் கழுகின முழுதுங் கன்றிச்
சேக்கைவிட் டிரியல் போகித் திரிதரு மதனைத் தீர்க்கப்
போக்கெனக் கடுத்த தையா நல்லது புரிமி னென்ன
மேக்குற விசையிற் சென்றான் சிறையினுல் விசும்பு போர்ப்பான்.

கரு. சம்பாதிப் படலம் முற்றும்.

கசு. மயேந்திரப் படலம்

க பொய்யுரை செய்யான் புள்ளர சின்னே புகலுற்றான்
கையுறை நெல்லித் தன்மையி னெல்லாங் கரைகண்டான்
மெய்யுரை பெற்றே நல்லவை யெல்லா மிகவெண்ணிச்
செய்யுமி னென்றே செய்வகை நொய்திற் செயவல்லீர். 4829

உ சூரியன் வெற்றிக் காதல னேடுஞ் சுடர்விற்கை
ஆரிய னைச்சென் றேதொழு துற்ற தறைகிற்பின்
சீர்நிலை முற்றுந் தேருதல் கொற்றச் செயலம்மா
வாரிகடப் போர் யாவ ரெனத்தம் வலிசொல்வார். 4830

ங மாள வலித்தோ மென்றுமிம் மாளா வசையோடும்
மீளவு முற்று மன்னவை தீரும் விளிபெற்றேங்
காள நிறத்தோ டொப்பவர் மாயக் கடறுவுற்
றுளு நலத்தி ராளுமி னெம்மா ருயிரம்மா. 4831

ச நீலன் முதற்பே ராகிய கொற்ற நெடுவீரர்
சால வுரைத்தார் வாரி கடக்குந் தகவின்மை
வேலை கடப்பன் மீள மிடுக்கின் றெனவிட்டான்
வாலி யளிக்கும் வீர வயப்போர் வசையில்லான். 4832

ரு வேத மனைத்துந் தேர்தர வொட்டா வொருமெய்யன்
பூதல முற்று மீரடி வைத்துப் பொலிபோதின்
மாதிர மெட்டுஞ் சூழ்பறை வைத்தே வாமேரு
மோத விளைத்துத் தாளுலை வுற்றேன் விறன்மொய்ம்பீர். 4833

சு ஆதலி னிப்போ தாகுலை குப்புற் றகவஞ்சி
மீது நடத்தித் தியவ ருட்கு மிடலோடுஞ்
சீதை தனைத்தே ராவர முற்றுந் திறனின்றென்
றோதி யிருந்தா னுலு முகத்தா னுதவுற்றான். 4834

எ யாமினி யிப்போ பேரிடர் துய்த்திங் கிதில் யாரைப்
போமென வைப்போ மென்பது புன்மைப் புகழன்றோ
கோமுதல் வர்க்கே ளுகிய கொற்றக் குமாரநம்
நாம மகற்றிப் பேரிசை விக்கு நவையில்லான். 4835

அ ஆரியன் முன்னர்ப் போதுற வுற்ற வதனனுங்
காரிய மென்னச் சோர்வற முற்றுங் கடனுனும்
மாருதி யொப்பார் வேறிலை யென்னு வயன்மைந்தன்
சீரியன் மற்றோ ராண்மை யுரைப்பா னிவைசெப்பும். 4836

கூ மேலை விரிஞ்சன் வியினும் வியா மிகைநாளீர்
நூலை நயந்தே நுண்ணி துணர்ந்தீர் நுவறக்கீர்
காலனு மஞ்சுங் காய்சின மொய்ம்பீர் கடைநின்றீர்
ஆல நுகர்ந்தா னுமென வெம்போ ரடர்கிற்பீர். 4837

கo வெப்புறு செந்தீ நீர்வளி யாலும் விளியாதீர்
செப்புறு தெய்வப் பல்படை யாலுஞ் சிதையாதீர்
ஒப்புறி லொப்பார் நும்மல தில்லீ ரொருகாலே
குப்புறி லண்டத் தப்புற மேயுங் குதிகொள்வீர். 4838

கக நல்லவு மன்றோர் தியவு நாடி நவைதீரச்
சொல்லவும் வல்லீர் காரிய நீரே துணிவுற்றீர்
வெல்லவும் வல்லீர் மீளவும் வல்லீர் மிடலுண்டேற்
கொல்லவும் வல்லீர் தோள்வலி யாதுங் குறையாதீர். 4839

கஉ மேரு கிரிக்கு மீதுற நிற்கும் பெருமெய்யீர்
மாரி துளிக்குந் தாரை யிடுக்கும் வரவல்லீர்
பாரை யெடுக்குந் தோண்மை வலத்திர் பழியற்றீர்
சூரிய னைச்சென் றாணடை கற்றுந் தொடவல்லீர். 4840

கரு அறிந்து திறத்தா றெண்ணி யறத்தா றழியாமை
மறிந்துரு ளப்போர் வாலியை வெல்லு மதிவல்லீர்
பொறிந்திமை யக்கோன் வச்சிரபாணம் புகமூழ்க
எறிந்துழி யிற்றோர் புன்மயிர் தானு மிழவாதீர். 4841

கச போர்மு னெதிர்ந்தா லேழுல கேனும் பொருளாகா
ஓர்வில் வலங்கொண் டொல்கவில் வீரத் துயர்தோளீர்
பேருல கெங்கும் பேரிருள் சீய்க்குங் கதிரோன்முன்
தேர்மு னடந்தே யாரிய நூலுந் தெளிவுற்றீர். 4842

கரு நீதியி னின்றீர் வாய்மை யமைந்தீர் நினைவாலும்
மாதர் நலம்பே ணாது வளர்ந்தீர் மறையெல்லாம்
ஓதி யுணர்ந்தீ ரூழி கடந்தீ ருலகினும்
ஆதி யயன்றா னமென யாரு மறைகிற்பீர். 4843

கசு அண்ண லமைந்தற் கன்பு சிறந்தீ ரதனாலே
எண்ணி யுணர்ந்தீர் காரிய நிற்கே கடனென்னத்
திண்ணி தமைந்தீர் செய்து முடிப்பீர் சிதையாதீர்
புண்ணிய ரொன்றே வென்று நினைக்கும் புகழ்கொண்டீர். 4844

கஎ அடங்கவும் வல்லீர் காலம தன்றே லமர்வந்தால்
மடங்கன் முனிந்தா லென்ன வலத்தீர் மதிநாடித்
தொடங்கிய தொன்றே முற்று முடிக்குந் தொழில்வல்லீர்
இடங்கெட வந்தா லீறுகி டைத்தா லிடையாதீர். 4845

கஅ ஈண்டிய கொற்றத் திந்திர னென்பார் முதல்யாரும்
பூண்டு நடக்கு நன்னெறி யானும் பொறையாலும்
பாண்டித னீரே பார்த்தினி துய்க்கும் படிவல்லீர்
வேண்டிய போதே வேண்டுவ வெய்தும் வினைவல்லீர். 4846

கசு ஏகுமி னீரே யெம்முயிர் நல்கி யிசைகொள்ளீர்
ஓகை கொணர்ந்தெம் மன்னையு மின்னற் குறைவில்லாச்
சாகர முற்றுந் தாவிடு நீரிக் கடறுவும்
வேகமும் வல்லீ ரென்று விரிஞ்சன் மகன்விட்டான். 4847

௨௦ சாம்ப னியம்பத் தாழ்வத னத்தா மரைநாப்பண்
ஆம்பல் விரிந்தா லன்ன சிரிப்ப னறிவாளன்
கூம்ப லமைந்த கைக்கம லத்தன் குலமெல்லாம்
எம்பல் வரத்தன் சிந்தை தெரிப்பா னிவைசொன்னான். 4848

௨௧ *ஓசனை யேழு நூறு முள்ளடி யுள்ள தாக
ஈசன்மண் கடந்த தென்ன விருங்கடல் கடிதிற் றாவி
வாசவன் முதலோர் வந்து மலையினு மிலங்கை வாழும்
நீசரை யெல்லாங் கொன்று முடிப்பது நினைப்பன் பின்னும். 4849

௨௨ இலங்கையை யிடந்து வேரோ டிவ்வயிற் றருகென் றாலும்
விலங்கினர் தம்மை யெல்லாம் வேரொடும் விளிய நூறிப்
பொலங்குழை மயிலைக் கொண்டு போதெனப் புகன்றிட் டாலும்
கலங்கலீ ருரைத்த மாற்ற முடிக்குவன் கடிதிற் காண்டீர். 4850

௨௩ நீயிரே நினையின் முன்ன நெடுந்திரைப் பரவை யேழுந்
தாயுல கனைத்தும் வென்று தையலைத் தருதற் கொத்தீர்
போயிது தருதி யென்றென் புலமைதீர் புன்மை கண்டு
மேயினீ ரென்னி லென்னிற் பிறந்தவர் யாவ ரின்னும். 4851

௨௪ முற்றுநீ ருலக முற்றும் விழுங்குவான் முழங்கு வானம்
உற்றதே யெனினு மண்ட முடைந்துமீ துயர்ந்த தேனு
மற்றைநும் மருளு மெங்கோ னிராகவ னருளுங் கொண்ட
கற்றைவார் சிறைக ளாலே கலுழனிற் கடத்தல் காண்டீர். 4852

௨௫ ஈண்டினி துறைமின் யானவ் வெறிகட லிலங்கை யெய்தி
மீண்டிவண் வருதல் காறும் விடைதம்மின் விரைவி னென்னா
ஆண்டவ ருவந்து வாழ்த்த வலர்மழை யமரர் தூவச்
சேண்டொடர் சிமயத் தெய்வ மயேந்திரத் தும்பர்ச் சென்றான்.

௨௬ பொருவரும் வேலை தாவும் புந்தியான் புவனந் தாவப்
பெருவடி வமைந்த மாயோன் மேக்குறப் பெயர்த்த தாள்போல்
உருவறி வடிவி னும்ப ரோங்கின னுவமை யாலுந்
திருவடி யென்னுந் தன்மை யாவர்க்குந் தெரிய நின்றான். 4854

௨௭ பார்நிழல் பரப்பும் பொற்றேர் வெயிற்கதிர்ப் பருதி மைந்தன்
போர்நிழல் பரப்பும் மேலோர் புகழென வுலகம் புக்குத்
தார்நிழல் பரப்புந் தோளான் றடங்கட றாவா முன்னம்
நீர்நிழ லுவரி தாவி யிலங்கைமேற் செல்ல நின்றான். 4855

உஅ பகுவாய மடங்கல் வைகும் படர்வரை முழுது மூழ்க
உகுவாய விடங்கோ ணாகத் தொற்றைவால் சுற்ற லூழின்
நெகுவாய சிகர கோடி நெரிவன தெரிய நின்றான்
மகுவாமை முதுகிற் றோன்று மந்தர மெனலு மானான். 4856

உகூ மின்னெடு மேகந் தாளின் வீக்கிய கழலோ டார்ப்பத்
தன்னெடுந் தோற்றம் வானோர் கட்புலத் தெல்லை தாவ
வன்னெடுஞ் சிகர கோடி மயேந்திர மண்டந் தாங்கும்
பொன்னெடுந் தூணின் பாத சிலையெனப் பொலிந்து நின்றான்.

கசு. மயேந்திரப் படலம் முற்றும்.

கிட்கிந்தா காண்டம் முற்றும்.

கவி எண்	வரி	பிழை	திருத்தம்
3848	3	மஞ்சுபூகத	மஞ்சு பூக்த
3868	3	துளசதனை	றுளததனை
3870	3	குணத்தாற	குணத்தாற்
3892	4	கொணடு	கொண்டு
3944	4	உககி	உக்கி
3950	1	வவனை	மிவனை
3957	2	பெய்தினான்	மெய்தினான்
3973	4	தன்மையிம்	தன்மையம்
3976	2	அறிது	அறிதி
,,	3	றுவவிங்	றுருவவிங்
4000	3	த்துகொலா	ததுகொலா
4008	1	புரியுயமவ்	புரியுமவ்
4010	4	பயிலுவன்	பயிலும்வன்
4050	4	முழு ஊணர்ந்து	முழுணர்ந்து
4067	2	பிடித்கவா	பிடித்கலா
4080	2	ளேமற்	ளேவமற்
4090	3	றினும்பிறந் தேர்க	றினும்பின்பிறந் தோர்க
4097	4	ணியவிண்ணணவர்	ணியவிண்ணவர்
4171	1	கவிக்குலத்	கவிகுலத்
4200	2	மெய்ப்யொருள்	மெய்ப்பொருள்
4202	1	முறவுதிகள்	முறுதிகள்
4248	1	துறத்தி	துறந்தி
4263	2	கருகிய	பருகிய

கவி எண்	வரி	பிழை	திருத்தம்
4286	3	மீளுமெல்	மீளமெல்
4305	1	ரன்னவன்	ரன்னவள்
4309	4	றாவது	றாலது
4326	2	முவமையோய்	முவகையோய்
4340	2	நிறைத்தொகு	நிரைத்தொரு
4341	1	சுற்றியுயர்	செற்றியுயர்
4352	1	தெறிநின்	தேறிநின்
4377	1	நீததவன்	நீத்தவண்
4378	3	நுடங்கிய	நுடங்குவ
4381	2	முன்பிபினோய்	முன்பினோய்
4425	4	விலக்கினான்	விலக்கினாள்
4427	2	ரிக்குரல்	ரிக்குல
4431	1	வெய்தீனி	வெய்தினி
4431	4	சொல்வான்	சொல்லாள்
4437	3	தவமு	றவமு
4446	2	தாழ்ந்தான்	தாழ்த்தான்
4459	4	போனான	போனான்
4475	4	முணரா தாகி	முணரா ராகி
4477	2	னீதிக்	னீதி
4480	1	உரைத்தசெங்	உரைத்தசெஞ்
4486	2	தவ்வழி	தவ்வழிச்
4543	1	சுவரிவெண்	சுவறிவெண்
4551	1	ராமானை	ராமனை
4613	1	யென்ப	யேனைப்
4615	4	தாளொக்க	றாளொக்க
4616	4	யியல்பிற்	மியல்பிற்
4621	4	கொங்கையைக்	கொங்கையக்
4627	1	மதிலைவாய்ச்	மிதிலைவாய்ச்
4637	3	னோடலா	றோடலா
4654	2	தெடுவதொத்	தொடுவதொத்
4663	3	ஒழுநிய	ஒழுகிய
4682	3	சலிப்புற	சலிப்பற
4697	3	மைந்தாதவ	மைந்தர்தவ
4712	3	போர்வா	போல்வா
4742	3	கோட்டுத்வேர்	கோட்டுத்தேவர்
4754	3	சினைப்பொறி	சினைபொரி
4777	2	குன்றுறழங்	குன்றுறழ்ங்
4781	1	பொறுப்புறம்	பொருப்புறம்
4783	1	யிவ்வழி	யிவ்வழித்
4823	1	றன்னை	றன்னை

கம்பராமாயணம் (ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதிகளின்படி)

கிட்கிந்தா காண்டம்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

மதிப்புரைகள்

செந்தமிழ் தொகுதி — 39. பக்கம் ருஎங

தமிழிலக்கியங்களில் தலைசிறந்தவற்றுட் கம்பர் இயற்றிய இராமாவதாரமும் ஒன்று. தமிழ் நாட்டுள் யாவரும் இதன் நடையழகு சொல்லின்பம், பொருளாழம், அணிநயம், சுவைநயம், கற்பனை, அரசியல், ஒழுக்கநெறி, அறவுரை, வீரவுரை முதலியவற்றில் ஈடுபட்டு இதனையே பெரிதும் பயில்வாராயினர். இதனைப் பழைய ஓலை யேட்டுச் சுவடிகளோடு ஒப்பு நோக்கி நன்கு ஆராய்ந்து பதித்து வெளியிட முயன்று வருவாருள் திரு. பெரியன் ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களும் ஒருவராவர் இவர் பெருங்குடிப் பிறப்பும் அருந்தமிழ்ப் பயிற்சியும், பற்றும் உடையவர். இவர்க்குக் கிடைத்த ஓலைச்சுவடிகள இருநூறு வருடங்களுக்கு முன் ஆழ்வார் திருநகரியில் இருந்த ஒரு புலவரும் பிறரும் எழுதியவை. ஆழ்வார் திருநகரி ஏடுகள் பதிப்போர்க்கு மிகவும் உபயோகப்படத்தக்கன பழந் தமிழ் நூல் வெளியீடுகளுள் பத்துப்பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து பரிபாடல், புறநானூறு முதலிய நூற்பதிப்புகளுக்கு ஆழ்வார்திருநகரி ஏட்டுப் பிரதிகள் மிகவும் உபயோகமாயிருந்தன என்பது ஐயரவர்கள் எழுதிய முகவுரையால் அறிந்தது. இந்நூற (பாலகாண்டம்) பரிசோதகரான வித்வான் ராவ்சாஹிப் ஸ்ரீ. மு இராகவையங்காரவர்கள் பரந்த ஆராய்ச்சியும் விரிந்த புலமையும் வாய்ந்தவர்கள் பல தமிழ் நூற்பதிப்புக்களைச் செவ்விதின் ஆராய்ந்து வெயிட்டவர்கள். இவ்வாறு சகுந்த சுவடிகளின உதவிகொண்டு சிறந்த புலவரால் இதனைப் பரிசோதித்து வெளியிடுவித்த திரு. பெரியன் ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களுடைய தமிழ்ப் பணி பாராட்டத்தகும். இப் பதிப்பினுட் காணப்படும் அதிகமான படலத் தலைப்புகளும் பிறவும் இன்னும் பல பிரதிகள் கொண்டு நன்கு ஆராய்ந்து முடிவு செய்யத் தக்கன. எனினும் இது பயில்வார்க்கும் மேலும இக்காண்டத்தை ஆராய்ந்து பதிக்க முயல்வார்க்கும் பெரிதும் பயன்படு மென்பதில் ஐயமில்லை.

ஸ்ரீ. உ. வே. ராவ்சாகிப் வித்வான் மு. இராகவையங்கார் அவர்கள்
16—10—'42

தேவரீர் அன்புடன் அனுப்பிய அயோத்தியா காண்டப் பதிப்பின் பிரதி கிடைக்கப்பெற்றுப் பரம சந்தோஷம் அடைந்தேன். ஆதியில் சங்கல்பித்த அரிய கைங்கர்யத்தை நிறைவேற்றிவரும் தேவரீர்க்கு மென் மேலும் ஊக்கமும் ஸௌகரியங்களும் அமைத்துதவும்படி எமபெருமானைப் பிரார்த்திக்கிறேன். இப்பதிப்பு அநேக சிறந்த பாடங்கள் கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சி தருகின்றது. தேவரீருடைய பிதிர் அபிமானமும் பாஷாபிமானமும தமிழ் நாட்டவரால் கொண்டாடத்தக்கன. தங்கள் வெளியீட்டால் கம்பராமாயணத்தின் பழைய அமைப்பும் அரிய பாட பேதங்கள் பலவும் விளங்குதலால் ஆராய்ச்சி செய்து கொள்வதற்கும் பயன்படுமென்பதில் ஐயமில்லை. ஏனைய காண்டங்களும் தங்கள் பெரு முயற்சியால் வெளி வருவதை தமிழ் நாடு எதிர்பார்க்கக்கூடும். மேலும் இவ்வரிய தொண்டைத் தொடர்ந்து நடத்திப் பூர்த்திபெற வைக்கும்படி தமிழ்த் தெய்வமான ஸ்ரீ ஆழ்வாரைச் சரணம புகுகிறேன்.

சேதுசமஸ்தான வித்வான் ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமி
17—10—'42

தேவரீர் கிருபை கூர்ந்துதவிய கம்பராமாயண பாலகாண்டம் எய்தப்பெற்று மகிழ்கூர்ந்தேன். முன்னைப் பிரதிகளினும் அதிகமான திருத்தங்களிருந்தல் கண்டு மனமுவக்கின்றேன்.

முதுபெருங்கவி திரு. தேசிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்கள்
புத்தேரி, 12—7—'43

தாங்கள் அனுப்பிய புஸ்தகங்கள் யாவும் வந்து சேர்ந்தன. பார்த்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன். பணம், பதவி, படிப்பு, பக்தி ஆகியவை ஒருங்கே அமையப்பெற்ற தங்களைப்போன்ற பெரியார்கள் தமிழ்த் தாய்க்கு மனமுவந்து தொண்டுசெய்ய முன்வந்திருப்பது தமிழரின் பாக்கியமேயாம்.

ஆழ்வார்திருநகரி தமிழ் நாட்டின் நடுநாயகமான ஊர் என்பது பண்டை வரலாறுகளால் நன்கு தெளிவாகின்றது. ஆதிகாலமுதலே அங்கு தமிழ் வித்வான்கள் பலர் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர். அங்குள்ள வித்வான்கள் சித்திரைத் திருவிழாவிற்குப் புராணப் பிரசங்கம் செய்யவும் வாகனக்கவிகள் பாடவும் வருவது சில ஆண்டுகளுக்குமுன் வரையிலும் வழக்கமாயிருந்தது. மார்கழித் திருவிழாவிற்கு வருபவர்கள் சித்திரைத் திருவிழா வரையிலும் நாஞ்சி நாட்டுப் பிரபுகள் வீடுகளில் வரவேற்கப் படுவார்கள். அந்தந்தக் காலங்களில் ஊர்ப் பொதுக் கட்டிடங்களில் வைத்து இரவில் இராமாயணப் பிரசங்கம் நடைபெறும். பகல் வேளை களில் ஏடுகள் பகர்த்தி எழுதப்படும். அவ்வாறு எழுதப்பட்ட ஏடுகளை நான் தேரூர் முதலிய பல இடங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். ஆழ்வார்திருநகரி ஏட்டுப் பிரதிகளுக்கு எங்கும் விசேஷ மதிப்பு உண்டு. அந்த ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தாங்கள் தக்க அறிஞர்களைக் கொண்டு அழகான முறையில் வெளியிடச் செய்திருப்பது மிகவும் பாராட்டற் குறியதாம். ஒரு பழைய ஏட்டுப் பிரதியைப் பரிசோதனை செய்து யாவரும் எளிதில் கற்கும்படி நல்ல முறையில் வெளியிடுபவருக்கு ஒரு பழைய திருக்கோயிலை ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்த பெரும்புண்ணியம் உண்டென்பது பெரியோர்கள் கண்ட உண்மை.

தாங்கள் நீடூழி காலம் வாழ்ந்திருந்து இன்னும் பல அரிய சுவடிகளை நல்ல முறையில் பிரசுரஞ்செய்து பெரும்புண்ணியத்தைப் பெறுமாறு எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் திருவருள் புரிவாராக.

ஸ்ரீ ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள், B. A., B. L.

தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறைத் தலைவர் பல்கலைக் கழகம்

சென்னை 1—3—'44

இற்றைக்குச் சுமார் 500 ஆண்டுகட்கு முன்பு தொடங்கிச் செந்தமிழன்னையைப் போற்றி, அவளது பேரணிகலங்களைப் பாதுகாத்து, புத்தணிகலங்களைப் புனைந்து தமிழ் நாட்டிற்கும் இலக்கிய உலகிற்கும் அரிய தொண்டுகள் இயற்றிவந்த பெருமுது நகர்களுள் குருகூர் எனப் பெயர்பெற்ற ஆழ்வார் திருநகரி தலைசிறந்து விளங்குவதாகும். நம்மாழ்வாரது திருவவதாரச் சிறப்பால் பெருமை பெற்று ஒளிரும் இத் திருப்பதி பக்தர்களெல்லாம் தரிசனஞ் செய்தற்குரிய திவ்ய க்ஷேத்திரமாயுள்ளது. தமிழ்க்கு உரையாணி போன்ற பல பெருமக்கள் வாழ்ந்து தமிழைப் போற்றி வளர்த்த பெருமையினாலே இப்பொழுது பக்தர்களேயன்றி தமிழ்நாட்டினர் அனைவரும் சென்று தரிசித்தற்குரிய பெருந் தகுதியையும் புண்ணியத்தையும் அடைந்துவிட்டது. இங்குச் செழித்த ஆராய்ச்சித்துறையாளர்களின் நன் முயற்சியின் மூலமாகவே பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவும் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. டாக்டர், உ. வே. சாமிநாதையர், மஹா வித்வான். ரா. ராகவையங்கார் முதலியோர்களுக்குப் பண்டைத் தமிழ்க் கருவூலங்கள் அகப்பட்ட புண்ணிய ஸ்தலம் இதுவேயாகும். சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகட்கு முன்பு வரை இந் நகரினர் குன்றாத ஊக்கங்கொண்டு தமிழ் கற்றுத் தமிழ்க் கருவூலங்களைப் பேணி வந்தனர். தமிழ் இலக்கிய சரித்திரம் எழுதப் புகுவார் இத் திருப்பதியின் இலக்கிய வாழ்க்கையை மறந்துவிட முடியாது.

பண்டை இலக்கியங்களைக் சுற்றுப் பெயர்த்தெழுதிப் பின்சந்ததியினருக்கு இந்நகரினர் உதவியதுபோலவே தமிழ்க் கலைவாணியின் மணி மகுடமாகிய கம்ப ராமாயணத்தையும் இவர்கள் போற்றிவந்தார்கள். இப்பொழுது கன்னடம் பேசும் பிரதேசம் ஒன்றில் 14ம் நூற்றாண்டில் கம்பராமாயணப் பிரவசனம் செய்துவந்த குடும்பமொன்று இருந்ததாகச் சாசனத்தால் அறிகிறோம். இவ்வாறாயின், தமிழையும் வைஷ்ணவ சமயத்தையும் ராம சரிதத்தையும் ஒருங்கே போற்றிவந்த திருக்குருகூரினர் ராமாயணப் பிரவசனத்தில் அந்நூற்றாண்டிற்கு முன்பு தொட்டே ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பது சொல்லாமலே அமையும். சில குடும்பத்தினர் ராமாயணப் பிரவசனத்தினாலேயே சிறப்புப்பெற்றிருந்தனர் என்பதும் விளங்குகிறது. குருகூரை அடுத்துள்ள வாசிகள் பலரும் இங்கு வந்து பிரதிகள் எழுதுவித்துப் பெற்றுக்கொள்வது வழக்கமாயிருந்தது. இவ்வூரிலுள்ள வித்துவான்களை அழைத்துச்சென்று பிரதிகள் எழுதுவித்துக் கொள்ளுதலும் உண்டு. எனவே இப்பிரதேசத்திலுள்ள பிரதிகள் வித்வப் பரம்பரையினருள் ஒரு சாராரால் மரபு நெறி தவறாது எழுதப்பட்டனவாம்.

இங்ஙனம் வந்த பிரதிகளின்படியே எனது நண்பர் பேரியன் ஸ்ரீநிவாச அய்யங்கார் அவர்களால் ஆரண்ய காண்டம் இப்போது வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முன்பு பால காண்டமும், அயோத்தியா

காண்டமும் இவர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. நண்பர் அவர்கள் ராமாயணம்பற்றிச் செய்துள்ள முயற்சிகள் பெரிதும் பாராட்டற்பாலன. இன்னமே பல பிரதேசத்து இராமாயணப் பிரதிகளும் அச்சிடப் பெறுமாயின் ஆராய்ச்சி முறையில் திருந்திய இராமாயணப் பதிப்பு வெளி வருவதற்குப் பெரிதும் அநுகூலமாயிருக்கும். தமிழ்நாடு முழுவதும் ஆவலோடு எதிர்நோக்கியிருக்கும் இவ்வாராய்ச்சிப் பதிப்பிற்கு முதற்படியாக எனது நண்பர் இப்பதிப்பினை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்பதிப்பினை ஆதரித்து இதன் பதிப்பாசிரியருக்கு மேன்மேலும் ஊக்கமளித்தல் தமிழ் மக்கள் கடனாகும்.

ஸ்ரீ கி. வ. ஜகந்நாதன் B. O. L., "கலைமகள்" ஆசிரியர்

ஆழ்வார்திருநகரி இளைஞர் சங்க ஆண்டு விழாவில் தலைமை வகித்துச் சென்னைக்குச் சென்றதும் வரைந்தனுப்பிய கடிதம்

குலத்தினாற் பெரியன் குணத்தினாற் பெரியன் கொழிதமிழ் வளத்தினாற் பெரியன்
நலத்தினாற் பெரிய னன்பினாற் பெரியன் நாயக னிராகவன் தாவில்
பலத்தகற் பத்தி பழுத்ததன் மனத்துப் பண்பினாற் பெரியன்சீர்க் குருகூர்
நிலத்தினில் மாற னடிக்குடி யாகும் நிறைவினாற் பெரியனா மியல்போய். க

தேனின்வா சத்தாற் பெரியமா மகிழின் திருவலங் கல்புனை ஆழ்வார்
மானநல் லடிக்கெந் தமிழ்ப்பிர பந்தம் வையகத் திருப்பினு மதனை
ஆனநல் அன்போ டச்சினிற் பதிக்கும் ஆர்வமீக் கொளப்பல நூலை
வானமா மழையென் றேதரும் பெரிய வள்ளலை மற்றிது காண்க. உ

ஞாயிறன் றிரவு பலபல பேசி நன்குநான் விடைபெற்ற பின்னர்
ஆயகற் றிங்கட் கிழமையி லுன்றன் அகத்தினை அடைகிலேன் துயிலில்
மேயினே யென்று கேட்டனன் அதனால் விருப்புறும் உறவின ரோடும்
தூயவர் வாழும் வைதுர்சப் பதிக்குத் துரிதமாச் சென்றனன் ஆங்கே. ங

கள்ளவிழ் துழாய்மா மாலையான் கள்ளப் பிரானையே கண்குளிர்ந் திடக்கண்
டுள்ளவிழ்ந் தின்பம் ஆர்ந்தனன் விருந்தை உண்டனன் நெல்லையூர் சென்றேன்
தள்ளரு மிரண்டாம் வகுப்பினிற் சார்ந்தே பொருபுகை வண்டி யதனிற்
நன்னுசென் னைக்கே படர்ந்தனனேற்று நயத்தொடுநி னன்பி னினைவால். ச

செந்தமிழ் நூல்கள் செவ்விதி லச்சிற் றிகழ்தர வேண்டுமென் றெண்ணி
இந்தமா நிலத்தில் யாரிதை ஆற்ற வற்றவ ரென்பதும் நினைந்து
சொந்தவாற் றலினாற் பொருளினாற் றெண்டினாற் றிறம்பட வவற்றைச்
சந்தமார் தரவே விளக்குநின் னியல்பு தரணியி லெவர்செய வியைவார். ரு

பலபல நூல்கள் பயின்றனை புலவர் பலரொடும் நண்பினைப் பூண்டாய்
அலகிலாத் தமிழ்நூல் வளமெலாம் ஆர்ந்த அடைவினிற் பெருமிதங் கொண்டாய்
சிலசில பிதற்றித் திரியுமென் றனையுஞ் செந்தமிழ் வல்லுன ளாக
மலைவுற மதித்தாய் மற்றிது நின்றன் வளவிய உளத்திறம் அன்றோ. சு

அன்புட னளித்த கம்பன்றன் நூல்கள் அமுதெனக்கொண்டனன் சிறநூல்
இன்புடன் பயில்வேன் எனக்குநீ அளிக்க இசைந்தமற் றவைகளும் நாடி
என்பெரு விருப்பம் அறிந்துநீ விடுத்தல் ஏற்றதென் நிசைத்திடு கின்றேன்
மன்பெரு மாறன் இயலுநா வீறன் மலரடி கனவிலும் மறவாய். எ

இனியுநின் தன்னோ டன்பினிற் பலநாள் எய்தியே உரைசெய விழைவேன்
கனியுமா ஞான முத்திரைக் கரத்தோன் கருணையை நோக்கிநிற் கின்றேன்
தனிநலஞ் சாரும் திருப்பதி ஒன்பான் தலமுஞ்சார்ந் தின்புறல் வேண்டும்
துனியிலா நின்றன் அன்பினுல் அருளால் சூழுமிவ் வெலாநிறை வுறுக. அ

ஸ்ரீ K. சுப்பா ராவ், ஆசிரியர், கும்பகோணம்

கம்பராமயண ஆராய்ச்சியாளர்

தமிழ்ப் பெரியாராகிய தங்கள் தொடர்பு கிடைத்தது எனது பாக்கியமே. தங்கள் புத்தகங்களில் உள்ள பாடங்களை நான் குறித்து வைத்துள்ள பாட பேதங்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கினேன். ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதியில் அனேக சிறந்த பாடங்கள் கிடைத்தன என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஆரண்ய காண்டப் பாடங்கள் ஒரு பெரும் நிதிபோல் அமைந்துள்ளன. என்போன்ற கம்பன் கலைப்பித்தருக்கு இவை ஆராய்ச்சிக்குப் பெரிதும் பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. தாங்கள் மேற்கொண்ட இவ்வுத்தம கைங்கர்யத்தின் பெருமை வருங்காலத்தில் சிறந்து விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆழ்வார் அருளால் கிஷ்கிந்தா காண்டமும் ஏனைய காண்டங்களும் விரைவில் அச்சில் ஏறும் என நம்புகிறேன்.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண விஜயம் சர்வதாரி௵ ஆனி௴

கற்றூர் விரும்பும் காவியம் ஆக்குவதில் காளிதாசனும் மேலை நாட்டு மில்டனும் கை தேர்ந்தவராவர். நாட்டார் நயக்கும் நாடக நன்னூல் இயற்றுவதில் செகப்பிரியர் (Shakespeare) சிறந்தவராவர். இம் மூவரும் ஒருவராய் உருவெடுத்த இயல்புடையார் கல்வியிற் பெரிய கம்பராவர். பாலினும் தேனினும் இனிய தமது பாடல்களால் அழியாப் புகழை அடைந்த அவரது காவியமாகிய இராமகாதை கம்பராமாயணம் என்று வழங்கப்படுகின்றது. இந்நூல் காலத்தால் பல்வகை வேறுபாடுகளைப் பெற்றுள்ளது. அவற்றைக் கம்பராமாயணப் பதிப்புக்களில் காணலாம். கலைஞனின் கருத்தினை அவன் நிலையில் நின்று உண்மைக் கவிதையின் உருவை அறிய அந்நூலைப் பதிப்பிக்கும் அறிஞராவார் பலர் முயன்று வருகின்றனர். அத்தகைய பதிப்புக்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். ஏனைய பதிப்புக்கள் பலவற்றினும் இதன்பால் சிறந்த இயல்புகள் சில காணப்படுகின்றன. பொருத்தமான பாடங்கள் அமைந்து பொலிகின்றன. எடுத்துக் காட்டாகச் சில காண்போம்.

அருந்தவ முனிவனாகிய விசுவாமித்ரனோடு 'கருமலை, செம்மலையனைய காட்சியரா''கிய இளங்குமரர் வீற்றிருப்பதனை மிதிலை வேந்தனாய

ஜனகன் கண்டான். ‘ஆடவர் பெண்மையை அவாவும் தோளினா’’ய லமைந்தது பரந்த மார்பும், மலர்ந்த முகமும், விரிந்த கண்களும் மன்னன் மனத்தைக் கவர்ந்தன. அவரது அளத்தற்கரிய அழகினை அள்ளிப்பருகும் நிலையினை மிதிலை வேந்தன் அடைந்தான். இதனைக் கம்பர் ‘இருந்த குலக்குமரர் தமை இரு கண்ணின் முகந்து அழகு பருக நோக்கி’ எனக் கூறுகின்றார். அழகில் ஆழ்ந்து அதனை அள்ளி அள்ளி உள்ளம் குளிர உண்டலை ‘முகந்தழகு பருக’ என அரசிளங்குமரர் அழகின் பெருமையையும், அரசன் ஆர்வமும் தோன்றக்கம்பர் அமைத்தார். ‘முகந்து’ என இந்நூலில் அமைந்துள்ள பாடம் முன்னைய பதிப்புக்களில் ‘முகத்து’ என உள்ளது. அடி முதல் முடி காறும் அழகனாய் விளங்கிய மன்னர் மக்களின் முகத்தழகு மாத்திரமே கம்பர் சிறப்பித்தார் எனக் கருதுதலினும், கண்டார் கருத்தைக் கவரும் அவரது மேனியழகு முழுமையிலும் ஈடுபட்டுப் பருகுவன் அன்ன பண்புடையவனாய் அரசன் நின்றான் எனப் பொருள்படும் பாடம் பொருத்த முடையதன்றோ? சோலையில் நின்ற சுதமதியை நோக்கி மன்னவன் மைந்தனாய உதயகுமரன் ‘எத்திறத்தாள் நின் இளங்கொடி’ என மணிமேகலையைக் குறித்து வினவுகின்றான். அந்நிலையில் உதய குமரன் அழகினை வியந்த சுதமதி அன்னவனை நோக்கி

‘குருகு பெயர்க் குன்றம் கொன்றோன் அன்னநின்
முருகச் செவ்வி முகந்து தன் கண்ணால்
பருகாளாயின் பைந்தொடி நங்கை’

(மணிமேகலா தெய்வம் வந்து தோன்றிய காதை 13—14) எனக் கூறுமிடத்தில் ‘முகந்து தன் கண்ணால்’ என அமைந்திருப்பதும் ஒப்புநோக்கி மகிழ்தற்குரியதாம். இன்னும் பல முன்னைய பதிப்புகள் பலவற்றிற் காணப்படும் பாடங்களினும் இந்நூலிற் சில சிறந்து விளங்குகின்றன. “மதுப்பொழி மழலைச் செவ்வாய் வாட்கடைக் கண்ணின் மைந்தர் விதுப்புற நோக்கும் ....." என்பது (பாலகாண்டம் 11) ஒரு பாடம். இந்நூலில் ‘விதிர்ப்புற’ என அமைந்திருத்தல் பொருத்தமாயுள்ளது. “முள்ளரை முளரி வெள்ளி மூளையில்” (பாலகாண்டம் 16). இந்நூல் “வெள்ளை முளையிற” எனும் பாடம் சொற் பொருத்தமும், பொருட் பொருத்தமும் அமைந்துள்ளது. “தந்தமிலிருந்து தாமும் விருந்தொடேந் தமரினோடும் (பாலகாண்டம் 19) என்ற ஒரு பதிப்புப் பாடத்தினும் “தந்தமிலிருந்து தாமும் விருந்தொடு தமதுண்டென்ன” என்ற இந்நூற் பாடம் சிறந்ததாம், இவ்வரிகளில் ‘தம்மிலிருந்து தமது பாத்துண்டற்றால்’ என்னும் திருக்குறட் கருத்து பொலிகிறது.

இவை யாவும் ஆராய்வார்க்குப் பயன் பல அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இறை பணியும் தமிழ்ப் பணியுமாய் அமையும் இப்பதிப்பை மேற்கொண்ட ஆன்றோர்க்கு மூலமும் நடுவும் ஈறும் இல்லா முழுமுதற் பரம்பொருள் எல்லா நலங்களையும் நல்குவதாக.

வாணிதாஸர் கூறியவை

"நம்மாழ்வார் தாலாட்டு"

மாலூட்டும் பிறவியெனும் பெருங்கடலைக் கடந்துயிர்கள் மாலைச்சேரப்
பாலூட்டும் பசுந்தமிழிற் பரமகுரு வகுளமொளிர் பகவனேற்குந்
தாலாட்டின் சுவையறிந்து மனமுருக வச்சேற்றித் தாணிக்கீந்த
கோலாட்டும் பெரியனெனு மரபுதித்த கோதில்குணக் கொழுந்துநீயே

"சடகோப திவ்ய சரிதம்"

மயக்குறு மாமறை மாசு நீங்கிடக்
கயக்கறு போதங் கனிந்து தெளிய
கோதில் கனியென குணபரன் றன்னைத்
தீதில் திருவாய் மொழியினில் திரட்டிய
பகவன் பெரியன் பாராங்குசன் சரிதம்
தகையுறு நெஞ்சந் தழைக்க வருளிய
தேவேச பாரதித் தெருளோன் பெயரை
நாவீ றன்றன் நற்புகழ் தன்னல்
உலகுக் களித்த ஒருபெருங் குணத்தோய்
நிலவுஞ் செல்வ நீடிசைக் குலத்துப்
பெரியன் ஸ்ரீனி வாஸப் பெரியோய்
அரிது நின்செயல் அனைத்து மோங்குக
கைம்மா றெவன்செயக் கருதுவன் வாழி
அம்மா பெரிதுன் அன்பின் திறனே.

"பராங்குச நாடகம்"

தமிழினுக் களித்தான் முத்தி தாந்தமாப் புனித நாடன்
அமிழ்தொலி வேத நான்கின் ஆயிரம் உரைத்த நாவோன்
உமிழ்திரைத் தரளப் பாண்டி ஒளியிசைக் குருகை யாளன்
இமிழ்பொழி காதை மாந்தர் இழைப்பருந் தவத்தின் பேறே.

வேதமாக் கடல் கடைந்த வித்தகன் அதற்கு முத்தி
கோதறத் தந்த மாறன் புகழைமுத் தமிழிற் கூறும்
சோதியா மிந்தத் தொன்னூற் சுவையினைப் பருகு விக்கும்
தீதறு பெரியன் ஸ்ரீநி வாசனின் செவ்வி வாழி.

வித்துவான் தென்திருப்பேரை அபிநவ காளமேகம்
ஸ்ரீ அநந்த கிருஷ்ணையங்கார் ஸ்வாமி 24—9—45

பராங்குச நாடகம்

சேடனும் புலவர் கோன்முன் செய்பராங் குசன்றன் காதை
நாடகச் சுவையுட் கொண்டே நல்லறி வாளர் யாரும்
ஏடவிழ் வகுளத் தாரான் இன்னருட் கிலக்காய் வாழ்வான்
பீடமை சீநி வாசப் பெரியனே வெளியிட் டானே.

நம்மாழ்வார் தாலாட்டு

காரனைய மேனியன் ஸ்ரீபூமி நீளையின் காந்தனு மாதிநாதன்
கழற்கஞ்ச மென்றுமே தொழுதுசுக் குஞ்சில கவிச்சக்ர வர்த்தியான
காரிமகிழ் மாறனுக் கேற்றதா யெவ்விதக் கவினுமுறு பிள்ளைத்தமிழ்
கவிவாணர் யார்க்குமே யின்பம் பயக்குநற் கவிகணிறை யொருநூலினைப்
பேரிலே விளக்கமு லொருபெரிய புலவர்கோன் பெருமையாய்ச் செய்தவிதனைப்
பெரியனும் சீனிவாசப் பெயருளான் சகல பேறுபெறு வள்ளற்குணன்
பாரினிற் பற்பல வியனவப் பிரபந்த பங்திகளை வெளியாக்கிய
பான்மையன் புலவர்புகழ் மேன்மையன் பாவவே பதித்தனன் வளவச்சிலே.

———

Hilal Press, Tirunelveli—7-48 C. 1000

ஆழ்வார்திருநகரி திருஞான முத்திரை பிரசுராலய வெளியீடு

இதுவரை பதிப்பிக்காது இப்போதுதான் அச்சாகியுள்ள
ஆழ்வார்திருநகரி பழைய நூல்கள்

பதிப்பாசிரியர்: பெரியன். வே. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்

கோவை. ரூ. அ.

1. ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் தாலாட்டு ... 0 4

2. ஸ்ரீ சடகோபன் சந்திர கலாமாலை 0 1
   தேவராஜ பாரதிகளின் சகோதரர் அநந்தையங்கார் இயற்றியது

3. ஸ்ரீ சடகோபன் திவ்ய சரித்திரம் 2 0
   ஸ்ரீ ராவ்சாகிப் மு. இராகவையங்கார் ஸ்வாமியின் திருத்தகப்பனாராகிய, ராமநாதபுரம் சமஸ்தான வித்வான் சதாவதானம் முத்துசாமி அய்யங்காரென்ற சேஷய்யங்கார் ஸ்வாமியின் மாணாக்கரான ஸ்ரீ தேவராஜையங்காரென்ற தேவேச பாரதிகளால் 15 படலங்களில் 119 கவிகளாக (நம்மாழ்வார் வைபவம் முழுதும்) இயற்றிய காவியம் B. A. வகுப்புக்குப் பாடமாக இருந்தது.

4. ஸ்ரீ ராமாயணம்
   (பெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிய திவ்யப்ரபந்த பாசுரப்படி) பதிப்பில்

5. தொலைவில்லிமங்கலம் தேவர்பிரான் சந்திர கலாமாலை ... 0 1
   ஷை தேவச பாரதிகள் என்ற தேவராஜ பாரதிகளியற்றியது

6. ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் பிள்ளைத் தமிழ்
   (வாணிதாஸன் முகவுரையுடன்) 1 0

7. திருக்குருகூர் மகிழ்மாறன் பவனிக்குறம் 0 4

8. குருகூர்ப்பள்ளு 0 6
   ஸ்ரீ சடகோபப் புலவர் இயற்றியது
   ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், B. A., B. L.,
   பரிசோதித்தது விரிவான முன்னுரையுடன்

9. ஆழ்வார்கள் வைபவம் (முதலாழ்வார், பெரியாழ்வார்) ... 0 6
   வடிவழகிய நம்பிதாஸர் அருளியது

10. தென்திருப்பேரை திருக்கோளூர் திருப்பணி மாலைகள் .. 0 6
    ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், B. A., B. L., பரிசோதித்தது

11. திருவைகுந்தநாதன் பிள்ளைத் தமிழ் 0 8
    ராவ்சாகிப் மு. ராகவைய்யங்கார் ஸ்வாமி பரிசோதித்து எழுதிய முன்னுரையுடன்

12. கம்ப ராமாயணம் பாலகாண்டம் (பிரதி பேதங்களுடன்
    தாடகை வதைப் படலமுடிய) 0 10
    ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், B. A., B. L.,
    P. N. அப்புசாமி அய்யரவர்கள், B. A., B. L., } பரிசோதித்தது

கோவை.		ரூ.	அ.
13.	தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடுதூது (கல்சிற்பத்தொழிலில் பிரசித்திவாய்ந்த திருச்செந்தூர் ரோட்டில் உள்ள கிருஷ்ணபுரம் சம்பந்தமானது பழைய தாமிர சாஸனத்துடன்)	0	10
	ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், B. A., B. L., பரிசோதித்தது முன்னுரையுடன்		
14.	கம்ப ராமாயணம் பாலகாண்டம்	2	0
	ராவ்சாகிப் மு. ராகவையங்கார் ஸ்வாமி பரிசோதித்தது		
15.	கம்ப ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டம் ...	2	4
	ஸ்ரீ A. N. மகரபூஷணமையங்கார், B. A., B. L., அட்வகேட் / ஸ்ரீ K. பக்ஷிராஜையங்கார், B. A., B. L., அட்வகேட் } பரிசோதித்தது		
16.	கம்ப ராமாயணம் ஆரண்ய காண்டம்	2	4
	ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை B. A., B. L. முன்னுரையுடன் ஸ்ரீ K. பக்ஷிராஜையங்கார், B. A., B. L., அட்வகேட் பரிசோதித்தது		
17.	ஸ்ரீ பராங்குச நாடகம்	1	0
	சேஷகவி இயற்றியது செந்தமிழாசிரியர் ஸ்ரீ நாராயணையங்கார் ஸ்வாமி முன்னுரையுடன்		
18.	கம்ப ராமாயணம் கிட்கிந்தா காண்டம்	2	8
	ஸ்ரீ K. பக்ஷிராஜையங்கார் B. A., B. L., அட்வகேட் பரிசோதித்தது		
	கம்பராமாயணம் பால, அயோத்தியா, ஆரண்ய காண்டங்களும், பாலகாண்டம் முதல் எழு படலங்கள் பிரதி பேதகங்களுடனும் கூடிய கலிகோ	8	0
	நம்மாழ்வார் தாலாட்டு, ஸ்ரீ சடகோப திவ்ய சரித்திரம், குருகூர்ப்பள்ளு, மகிழ்மாறன் பவனிக்குறம், ஆழ்வார்கள் வைபவங்கள், ஸ்ரீ பராங்குச நாடகம், இவைகளடங்கிய கலிகோ	5	0
	நம்மாழ்வார் பிள்ளைத் தமிழ், திருவைகுந்தநாதன் பிள்ளைத் தமிழ், திருப்பணி மாலைகள், தெய்வச் சிலையார் விறலிவிடுதூது சேர்ந்த கலிகோ	3	8

ஷை நூல்கள் முழுவதும் தமிழ்ப் பெரியோர்களால் மிகவும் பாராட்டப்பெற்றவை.

ஷை பதிப்புக்கள் பூராவும் தேவையுள்ளவர்கள் முன் பணமாக அனுப்பினால் தபால் ரிஜிஸ்தர் செலவன்றி அனுப்பப்படும்.
